

Handelingen 24-25-26-27

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1983-1984

Vergaderingen van mei 1984

MONDELINGE VRAGEN

WIJZIGING DECREET LANDELIJK GEORGANISEERDE SPORTVERENIGINGEN

MOTIES BELANGENCONFLICT HERSTELWET

MOTIE BELANGENCONFLICT INTERCOMMUNALES

MOTIES BEVOEGDHEIDSPROBLEMATIEK VOOGDIJ OCMW-RAADSLEDEN
WEZEMBEEK-OPPEM

PERSONEELSFORMATIE ADMINISTRATIE RUIMTELIJKE ORDENING,
LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

ACTIEVE RECREATIE DDS-DOMEIN NIEUWDONK TE OVERMERE-DONK

BESTRIJDING DOPING IN DE SPORT

VERKAVELINGSPLANNEN PRIVE-DOMEIN DE LIST TE SCHOTEN

LOZING DIERLIJKE FAECALIËN IN OPPERVLAKTEWATEREN

OPRICHTING INSTELLING KIND EN GEZIN

OPRICHTING VLAAMS COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR TOERISME

STIMULATIE KUNSTBELEID

INFORMATIE VLAANDEREN IN HET BUITENLAND

EXPLOITATIEVERGUNNING NV THOVADEC TE HEUSDEN-DESTELBERGEN

AFVALSTOFFENBELEID

Inhoud

Nr. 24 17 mei 1984
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1001

Ontwerp van decreet.

Indiening en verwijzing, blz. 1001

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1001

Ontwerp-resoluties

Indiening en verwijzing, blz. 1001

Brief van het rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 1001

Verslagen

Indiening, blz. 1001

Moties

Indiening, blz. 1002

Jaarverslag

Indiening, blz. 1002

Beraadslagingen van de Vlaamse Executieve

Indiening, blz. 1002

Interpellatie (R.v.O. art. 67)

Indiening, blz. 1002

Mondelinge vraag (R.v.O. art. 66)

Indiening, blz. 1002

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 1002

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer J. Gabriels tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de normen voor de aanwerving van personeel voor de diensten van de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1003

Vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over een door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve geleide economische missie naar Japan, blz. 1003

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de milieuhinder veroorzaakt ten gevolge van onafgedekte stortplaatsen en de daartoe te nemen maatregelen, blz. 1004

Vraag van de heer D. Vervae tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de mogelijkheid tot het verlenen van overheidssteun aan de biologische land- en tuinbouwers, blz. 1004

Vraag van de heer R. Declercq tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de toe-

wijzing van leningen door het Participatiefonds, blz. 1005

Vraag van de heer D. Vervae tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de onverantwoorde kappingen van meidoorn en andere planten door het Ministerie van landbouw, blz. 1005

Vraag van de heer G. Verhaegen tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over het operationeel maken van de Vlaamse administratie, blz. 1007

Vraag van mevrouw C. Smitt tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de overheveling van het Rijksfonds voor sociale reclasering van minder-validen naar de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1007

Vraag van de heer D. Vervae tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het vooropgestelde alternatief in verband met de geplande breekwerf te Pepingen, blz. 1008

Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. houdende wijziging van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen - 26 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1009

Spreekers : de heren R. Peeters, verslaggever, A. Diegenant, W. Seeuws

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1012

Spreekers : de heren A. Diegenant, W. Seeuws

Motie voorgesteld door de heren N. De Batselier, A. De Beul en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 - 255 (1983-1984) - Nr. 1

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 - 256 (1983-1984) - Nr. 1

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 - 257 (1983-1984) - Nr. 1

Bespreking, blz. 1012

Spreekers : de heren N. De Batselier, F. Baert, E. Baldewijns

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1020

Nr. 25 17 mei 1984
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1021

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1021

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1021

Interpellatie

Indiening, blz. 1021

Motie voorgesteld door de heren N. De Batselier, A. De Beul en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 - 255 (1983-1984) - Nr. 1

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 - 256 (1983-1984) - Nr. 1

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1 - 257 (1983-1984) - Nr. 1

Bespreking (Voortzetting), blz. 1021

Spreekers : de heren L. De Grève, G. Verhaegen, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, N. De Batselier, F. Baert, E. Baldewijns

Motie voorgesteld door de heren G. Temmerman, H. De Loor, A. De Beul en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Senaat ingediend ontwerp van wet betreffende de intercommunales, Senaat-stuk 529 (1982-1983) - Nr. 1 - 258 (1983-1984) - Nr. 1

Bespreking, blz. 1032

Spreekers : de heren G. Temmerman, A. De Beul, G. Verhaegen, M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, F. Vermeiren

Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. houdende wijziging van het de-

creet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen

- 26 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1038

Spreker : de heer W. Seeuws

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer D. Vervaeke tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over de **bevoegdheidsproblematiek** betreffende de voorgedij inzake verkiezing van de OCMW-raadsleden in Wezembeek-Oppeem

Hoofdelijke stemming, blz. 1039

Motie voorgesteld door de heren N. De Batselier, A. De Beul en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1

- 255 (1983-1984) - Nr. 1

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1

- 256 (1983-1984) - Nr. 1

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1

- 257 (1983-1984) - Nr. 1

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1041

Spreker : de heer P. Van Grembergen

Motie voorgesteld door de heren N. De Batselier, A. De Beul en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1

- 255 (1983-1984) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1041

Sprekers : mevrouw M. Van Puymbroeck, de heer H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1

- 256 (1983-1984) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1043

Motie voorgesteld door de heren A. Laridon, P. Van Grembergen en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict

naar aanleiding van het bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend ontwerp van herstelwet, Kamer stuk 927 (1983-1984) - Nr. 1

- 257 (1983-1984) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1044

Motie voorgesteld door de heren G. Temmerman, H. De Loo, A. De Beul en J. Van Elewycyk betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Senaat ingediend ontwerp van wet betreffende de intercommunales, Senaat stuk 529 (1982-1983) - Nr. 1

- 258 (1983-1984) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1045

Sprekers : de heren G. Temmerman, G. Verhaegen, J. Van Elewycyk

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, en de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de nieuwe personeelsformatie voor de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu, blz. 1048

Sprekers : de heren J. De Mol, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud

Indiening van moties, blz. 1053

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de geplande actieve recreatie in het DDS-domein Nieuwdonk te Overmere-Donk, blz. 1054

Sprekers : de heren J. De Mol, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud

Interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, over de bestrijding van de doping in de sport, blz. 1056

Sprekers : de heren J. Caudron, A. Diegenant, R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid

Indiening van moties, blz. 1061

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de verkavelingsplannen voor het privé-domein De List te Schoten, blz. 1062

Sprekers : de heren F. Geyselings, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud

Indiening van moties, blz. 1066

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister

van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het lozen van dierlijke faecaliën in de oppervlaktewateren, blz. 1066

Sprekers : de heren F. Geyselings, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs

Indiening van moties, blz. 1070

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1070

Nr. 26

29 mei 1984
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1071

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1071

Intrekking, blz. 1071

Verslagen

Indiening, blz. 107 1

Opmerkingen van het Rekenhof

Indiening, blz. 107 1

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 65)

Indiening, blz. 1071

Mededeling van de Voorzitter, blz. 1072

Regeling van de werkzaamheden

Wijziging in de orde, blz. 1072

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, over het verenigbaar maken van bepaalde gemeentelijke reglementen inzake aanvullende personenbelasting met het Belgisch-Nederlands verdrag ter voorkoming van dubbelbelasting, blz. 1072

Vraag van de heer W. Seeuws tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de exploitatievergunning voor de firma NV Thovadec te Heusden-Destelbergen, blz. 1078

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over een mogelijk cultureel akkoord met de Duitstalige Gemeenschap, blz. 1073

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over een georganiseerde vertegenwoordiging van de regio's in Europa, blz. 1073

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over het ambtelijk overleg in Beneluxverband betreffende de kaderovereenkomst van de Raad van Europa inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen of autoriteiten, blz. 1074

Vraag van de heer H. De Loor tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de verschuiving van de ingangsdatum voor de aanpassing van huurprijzen en de gevolgen daarvan voor de erkende maatschappijen voor sociale woningbouw, blz. 1075

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de gevolgen van de toename van het aantal vossen in sommige delen van het Vlaamse land, blz. 1075

Vraag van de heer T. Kelchtermans tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de medewerking van maatschappijen voor sociale woningbouw aan de realisatie van projecten in herwaarderingsgebieden en de berekening van huur- en kostprijs, blz. 1076

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het afsluiten van de telefoon in het Vlaams Cultureel Centrum „De Brakke Grond” te Amsterdam, blz. 1077

Vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de stand van zaken betreffende de prijsbinding voor boeken, blz. 1077

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het uitblijven van het antwoord op een reeks vragen vanwege de Commissie voor buitenlands beleid en op een reeks schriftelijke vragen ingediend door een lid van de Raad betreffende internationale culturele samenwerking, blz. 1078

Vraag van de heer L. De Grève tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het uitblijven van het vijfde decreet in de cultuursector en de daaruit voortvloeiende moeilijkheden voor de initiatieven die niet meer als experiment kunnen worden gesubsidieerd, blz. 1079

Vraag van de heer E. Beysen tot mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, over het Rijksfonds voor sociale reclassering van minder-validen, blz. 1079

Ontwerp van decreet houdende oprichting van de instelling „Kind en Gezin” — 234 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1080

Sprekers : mevrouw C. Smitt, verslaggever, mevrouw O. Lefeber, de heren L. De Grève, A. De Beul, mevrouw W. Demeester-De Meyer, de heer J. Valkeniers, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, de heer L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1095

Nr. 27

29 mei 1984
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1097

Ontwerp van decreet houdende oprichting van de instelling „Kind en Gezin” — 234 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1097

Sprekers : de heer A. De Beul, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, de heren G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, J. Valkeniers

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme

— 249 (1983-1984) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1104

Sprekers : de heren A. Bourgeois, verslaggever, W. Seeuws, E. Desutter, M. Decoster, A. Diegenant, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1112

Sprekers : de heren K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, A. De Beul, H. Weckx, L. Van den Bossche, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, de heren L. de Grève, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer R. Declercq tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het cultuurbeleid en meer bepaald het kunstbeleid en de maatregelen ter bevordering en de spreiding van de kunst alsmede het stimuleren van de eigen cultuurproductie en de kunstzinnige vorming van de jeugd, blz. 1117

Sprekers : de heren R. Declercq, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Ontwerp van decreet houdende oprichting van de instelling „Kind en Gezin” — 234 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen, blz. 1122

Sprekers : de heren J. Valkeniers, H. de Bruyne, A. De Beul

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme

— 249 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmingen, blz. 1126

Sprekers : de heren J. Van Elewycq, G. Verhaegen, A. De Beul

Hoofdelijke stemming, blz. 1126

Moties tot besluit van de interpellatie van

de heer J. De Mol tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, en de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de nieuwe personeelsformatie voor de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu

Hoofdelijke stemming, blz. 1127

Spreker : de heer J. Van Elewycq

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de verkavelingsplannen voor het privé-domein De List te Schoten

Hoofdelijke stemming, blz. 1127

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het lozen van dierlijke faecaliën in de oppervlaktewateren

Hoofdelijke stemming, blz. 1127

Spreker : de heer J. Van Elewycq.

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, over de bestrijding van de doping in de sport

Hoofdelijke stemming, blz. 1129

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de informatie betreffende Vlaanderen naar het buitenland toe, blz. 1130

Sprekers : de heren J. Valkeniers, J. Buchmann; Gemeenschapsminister van huisvesting

Interpellatie van de heer W. Seeuws tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de exploitatievergunning voor de firma NV Thovadec te Heusden-Destelbergen, blz. 1132

Sprekers : de heren W. Seeuws, P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud

Interpellatie van de heer L. Vanvelthoven tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de ophaling en verwijdering van de huishoudelijke afvalstoffen in Limburg en het gebrek aan een beleid ter voorkoming en terugwinning van afvalstoffen, blz. 1134

Sprekers : de heren L. Vanvelthoven, J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs

Indiening van moties, blz. 1140

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1141

VOORZITTER : de heer J. Pede

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

H. Boel, L. Hancké ; gezondheidsredenen.

L. Dhoore, R. Maes, L. Tindemans ; buitenslands.

E. Baldewijns, H. Knuts ; ambtsverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin

— 234 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin. De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Ziehier artikel 1 :

Inleidende bepaling Artikel I

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

Vraagt iemand het woord bij artikel 1 ?

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, heren Ministers, geachte collega's, ik kan niet anders dan de vraag herhalen die ik op het einde van deze morgen heb gesteld, namelijk de vraag naar de bevoegdheid, en de eventuele oplossing van het probleem, indien wij artikel 13, paragraaf 6 van de bijzondere wet zouden negeren.

Daarop kreeg ik graag vooraf een antwoord.

Indien dat niet zou kunnen, stel ik de Raad voor de zaak terug naar de Commissie te verwijzen.

De Voorzitter : Minister Steyaert heeft het woord.

Minister R. Steyaert (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ingaand op de bekommernis die de heer De Beul en de heer Van den Bossche vanmorgen hebben geformuleerd heb ik deze kwestie nog eens onderzocht. Ik wil nu nog nadere uitleg verstrekken.

Op 5 november 1982 heeft de Voorzitter van de Vlaamse Executieve op grond van artikel 9 van de gecoördineerde wetten van de Raad van State

de afdeling Administratie van deze Raad om advies verzocht over een aantal vragen met betrekking tot de vaststelling van het statuut van het personeel van de diensten van de Executieve en van de Vlaamse openbare instellingen.

In antwoord op de zevende vraag met betrekking tot de interpretatie van artikel 13, paragraaf 6 van de bijzondere wet heeft de afdeling administratie op 20 januari 1983 het volgende advies verstrekt. Ik citeer : „Artikel 13 paragraaf 6 van de bijzondere wet bepaalt : met uitzondering van de vaststelling van het administratief en geldelijk statuut, worden de bevoegdheden die door de hierboven vermelde wet van 16 maart 1954 worden toegekend aan de Minister tot wiens bevoegdheid het openbaar ambt behoort, uitgeoefend door de overeenkomstige organen van de Gemeenschap of het Gewest.

Luidens artikel 11, paragraaf 1 van de wet van 16 maart 1954 wordt het administratief en geldelijk statuut van het personeel van de organismen van openbaar nut bepaald in overeenstemming met de Minister die het openbaar ambt tot zijn bevoegdheid heeft. In de adviesaanvraag wordt terecht gesteld dat die bepalingen zo moeten worden begrepen dat de bevoegdheid tot vaststelling van het administratief en geldelijk statuut bij de Executieve berust en niet bij de Minister van openbaar ambt, van wiens instemming de tot standkoming van die statuten evenwel wordt afhankelijk gemaakt.

Over deze aangelegenheid werden

S teyaert

door de Raad van State verschillende adviezen gegeven. Ik zal de nummers ervan graag aan de heer De Beul doorspelen. Ik citeer verder : „Na enige aarzeling (zie de adviezen L.13.816/VR, L.13.843/1 en L.14.500/2), heeft de Raad van State deze interpretatie duidelijk bevestigd (zie bijvoorbeeld de adviezen L. 14635/2, L. 15079/2 en A.28985/II-9-844)”.

Deze stelling van de afdeling Administratie van de Raad van State werd ook gevolgd door de achtste Kamer van de afdeling Wetgeving die op 13 oktober 1983 haar advies uitbracht over het ontwerp van decreet dat wij hier bespreken. In punt 5 van dit advies stelt de afdeling Wetgeving, ik citeer : „artikel 11, § 1 van de wet van 16 maart 1954 bepaalt, dat het de Koning is die het kader en het statuut vaststelt van de instellingen die onder de toepassing van de genoemde wet vallen. Uit de combinatie van die bepaling met artikel 13, § 6 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 volgt dat het aan de Vlaamse Executieve, en niet aan de Vlaamse Raad toekomt het statuut te bepalen van het personeel van de op te richten instelling.” Uit deze citaten uit de adviezen van de Raad van State, — de Raad verwijst hierbij ook naar andere verstrekte adviezen — blijkt overduidelijk dat de Executieve bevoegd is voor het vaststellen van het statuut van het personeel, zij het in overeenstemming met de Minister van openbaar ambt.

Aangezien in artikel 5 van dit decreet de wet van 1954 van toepassing wordt verklaard op de instelling Kind en Gezin, wordt aldus deze bevoegdheid van de Minister van openbaar ambt gerespecteerd. Ik meen dat de interpretatie gegeven door de heer De Beul en de heer Van den Bossche het gevolg is van het feit dat zij enkel het artikel 13, § 6 van de bijzondere wet hebben ingeroepen daar waar dit artikel verwijst naar de wet van 16 maart 1954 en dus in samenhang moet worden gelezen met de bepalingen in deze wet omtrent het personeelsstatuut.

Zoals gezegd geeft artikel 11, § 1 van deze wet van 1954 de bevoegdheid om het personeelsstatuut vast te stellen niet aan de Minister van openbaar

ambt maar aan de Koning. Dit is volgens alle adviezen van de Raad van State de Executieve.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, geachte collega's, de toelichting die mevrouw de Minister komt te geven, heeft zij reeds vanmorgen gegeven in antwoord op de uiteenzetting van collega Van den Bossche. Ik heb die adviezen van de Raad van State niet gelezen vermits ze niet ter beschikking zijn van iedereen en wellicht alleen in het bezit zijn van de Executieve. Ik moet toch mijn twijfels uiten over het procédé dat de Raad van State volgt om aan te tonen dat inderdaad de Executieve zou bevoegd zijn.

Immers, artikel 13, paragraaf 6 van de Bijzondere Wet onttrekt aan de Raad, dus ook aan de Executieve, de bevoegdheid het administratief statuut vast te stellen. Nu is het zó dat, waar elders op het nationale niveau koninklijke besluiten worden genomen omdat een bevoegdheid aan de Koning is toevertrouwd, de Executieve met besluiten van de Executieve kan optreden, maar, mevrouw de Minister, zij kan dat toch maar in een materie waarvoor zij bevoegd is. Dit artikel 13, paragraaf 6 onttrekt haar zeer duidelijk die bevoegdheid. Waar u zegt dat artikel 13, paragraaf 6 moet worden gelezen in samenhang met artikel 11, paragraaf 1 van de wet van 16 maart 1954 is dat natuurlijk een juridische truc om het fenomeen dat in deze decreten staat ingeschreven, te verklaren.

Ik stel mij grote vragen. Wat zal er gebeuren indien het tot een betwisting komt en men inderdaad verplicht is het Arbitragehof te raadplegen ? Ik zie ons daar toch verliezen. Bijgevolg zou ik mij — tenminste wat ik vanmorgen heb gevraagd, tegelijkertijd met de uitleg die u hebt gegeven — beroepen op artikel 10 van de bijzondere wet van augustus 1980, met name op de „implied powers”. Dat is volgens mij de enige veilige manier om te zeggen dat wij wel weten dat hier eventueel betwisting kan zijn, maar dat wij een

eigen gesteld doel willen bereiken waarvoor wij dan een speciaal statuut moeten ontwerpen voor onze eigen parastatalen B, dus afwijkend van het statuut dat op nationaal vlak bestaat, en wij ons daarvoor bijgevolg op de „implied powers” beroepen. Ik zie niet in waarom u de bepaling uit het decreet niet zou laten wegvallen want alles is geregeld. De materie blijft geregeld door het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut. Indien wij niets regelen, dan volgen wij, wat het statuut betreft, alles zoals het nu op nationaal niveau gebeurt. Het is trouwens de bedoeling van de bijzondere wetgever geweest dat alle statuten gelijk zouden blijven zoals trouwens ook de geldelijke vergoeding van de verschillende graden en ambten. Als u het anders wil doen, dan moet u daarvoor een motivering hebben en moet u zich duidelijk afzetten tegen de bedoelingen van de bijzondere wetgever en zeggen dat u over de streep gaat inzake bevoegdheid. U moet zeggen dat u een eigen bedoeling heeft en dat u zich daarvoor beroept op het fameuze artikel van de „implied powers.” Eerlijk gezegd, met de truc inzake het koninklijk besluit kan ik niet akkoord gaan. Ik denk zelfs dat de beste juristen van dit halfroond daar ook niet zullen kunnen inkomen. **(Applaus bij de W)**

De Voorzitter : Had u een voorstel formuleerd, mijnheer De Beul ?

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, betreffende deze aangelegenheid, die misschien voor sommigen onbelangrijk lijkt, maar in feite zeer belangrijk is, had ik willen voorstellen deze zaak opnieuw naar de Commissie te verwijzen. Hetzelfde geldt inzake dezelfde artikelen in het ontwerp van decreet op het Commissariaat-generaal voor Toerisme omdat daar de Commissie bij eenparigheid de desbetreffende beschikkingen, waar wij onze bevoegdheid te buiten gingen, conform artikel 13, paragraaf 6 van de bijzondere wet, uit het decreet had verwijderd en de Executieve nu voorstelt diezelfde bepalingen er weer in te voeren maar met een motivering die volkomen anders is dan deze door Minister Steyaert naar vo-

De Beul

ren gebracht.

Om in de toekomst geen precedentes te scheppen waar wij eens en voor altijd aan vast zitten, zou ik willen dat, wat het probleem van de bevoegdheid betreft, deze beide ontwerpen van decreet opnieuw door de Commissie worden onderzocht en dat wij dan, welke oplossing men ook verkiest, voor eens en voor altijd een bepaald spoor leggen waarop wij ons verder zullen begeven.

De Voorzitter : Mevrouw Steyaert heeft het woord.

Minister R. Steyaert : Mijnheer de Voorzitter, ik verzoek u om dit ontwerp van decreet niet terug te sturen naar de Commissie. Ik heb mij gebaseerd op een advies dat de Raad van State heeft gegeven in verband met dit ontwerp. Bovendien heb ik nog drie andere adviezen van de Raad van State vermeld waarin hij voor deze zelfde materie duidelijk dezelfde uitspraak doet.

Ik zou het betreuren, indien dit decreet, waaraan wij werkelijk binnen de kortste tijd nood zullen hebben om de kinderopvang in Vlaanderen behoorlijk verder te kunnen organiseren nadat de wetgeving op de splitsing van bepaalde parastatale instellingen zal zijn goedgekeurd, niet vlug kon tot stand komen.

Het is mijn wens dat dit ontwerp zijn normale gang zou gaan en niets belet dat. Ik heb trouwens vernomen van Minister Poma dat, wat zijn ontwerp van decreet betreft houdende oprichting van een Vlaams commissariaat-generaal voor toerisme, dezelfde weg zal worden gevolgd als wat wij nu voorstellen.

De Voorzitter : Handhaaft u uw voorstel, mijnheer De Beul ?

De heer A. De Beul : Ik handhaaf mijn voorstel, mijnheer de Voorzitter. Dat kan trouwens allemaal zeer vlug gaan.

De Voorzitter : Geldt uw voorstel het hele ontwerp ?

De heer A. De Beul : Mijnvraag betreft alleen het artikel dat betrekking heeft

op het statuut van het personeel. Hetzelfde probleem zal zich ook voordoen wat betreft het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme. In beide ontwerpen is er één artikel dat betrekking heeft op het statuut van het personeel en wij wensen dat dit probleem voor eens en voor altijd zou worden opgelost.

De heer W. Seeuws : Het werd trouwens in de Commissie unaniem afgevoerd.

Minister R. Steyaert : In mijn Commissie werd het unaniem aanvaard.

De heer A. De Beul : Mevrouw de Minister, wat het toerisme betreft, is het het tegenovergestelde gebeurd.

Minister R. Steyaert : Minister Poma zal straks in dat verband zijn eigen verantwoordelijkheid opnemen. Hij heeft in elk geval de zaken nagekeken en gezegd dat hij dezelfde weg zal volgen als ik voor het ontwerp van decreet houdende de oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme.

De Voorzitter : De heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, heeft het woord.

Minister G. Geens : Mijnheer de Voorzitter, ik vestig er de aandacht op dat wij dit probleem reeds herhaaldelijk hebben beslecht in de zin zoals door mevrouw de Minister daarnet is uiteengezet.

Er zijn verscheidene ontwerpen van decreet met eenparigheid van stemmen aangenomen geweest waarin het probleem van het personeelsstatuut werd behandeld zoals het nu gebeurt in het decreet houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin.

Men moet de artikelen 9 en 13 van de bijzondere wet samen lezen met de wet van 16 maart 1954. Artikel 9 laat aan de Vlaamse Raad de meest uitgebreide autonomie in verband met de oprichting en de organisatie van de eigen instellingen. Artikel 13 dat naar de wet van 16 maart 1954 verwijst, heeft duidelijk de bedoeling te vermijden dat de reeds bestaande instellingen in een juridisch vacuüm zou-

den terechtkomen, maar doet geen afbreuk aan het bepaalde in artikel 9.

In de Raad is daarover al een constante jurisprudentie opgebouwd. Ik zie niet waarom men daar nu moet op terugkomen.

De Voorzitter : Als een lid vraagt om de terugzending van een artikel naar de Commissie, dan moet daarover worden gestemd. De heer Valkeniers vraagt om een terugzending naar de Commissie. De stemming daarover zal om 16 uur gebeuren.

De heer J. Valkeniers : Mijnheer de Voorzitter, wat het decreet houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin betreft, gaat het om artikel 30 ; wat betreft het decreet houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme gaat het over het amendement ingediend door de regering.

De Voorzitter : Wij kunnen de artikelen van het ontwerp van decreet bespreken tot aan artikel 30. Te 16 uur moet de Raad zich dan uitspreken over het verzoek tot terugzending naar de Commissie.

— Artikel 1 is aangenomen.

De Voorzitter : Artikel 2 luidt :

Hoofdstuk 1 Oprichting en taak

Artikel 2

Er wordt een instelling van openbaar nut genaamd Kind en Gezin, hierna te noemen de instelling, opgericht. Ze bezit rechtspersoonlijkheid.

— Aangenomen.

Artikel 3

§ 1. De instelling heeft tot taak de levenskansen, het welzijn en de gezondheid van het kind te behartigen en de ouders of diegenen die, alhoewel ze geen ouder zijn, in rechte of in feite de taak van ouder vervullen, te ondersteunen met betrekking tot de zorg voor het kind.

Deze taak heeft in het bijzonder be-

Vooraan : Gemeenschapsminister R. Steyaert (CVP). Achter haar : CVP-Volksvertegenwoordigers A. Steverlynck (links) en A. Bourgeois (rechts), verslaggever over het decreet-VCGT

trekking op de kinderen beneden drie jaar.

De instelling kan echter, daar waar noodzakelijk, aspecten van haar taak uitoefenen met betrekking tot oudere kinderen.

§ 2. De instelling neemt bij het uitoefenen van haar taak de ontplooiing van het kind in functie van zijn eigenheid, en de verantwoordelijkheid en eigen mogelijkheden van de ouders als uitgangspunt.

Alle door de instelling gestimuleerde of georganiseerde hulpverlening moet prioritair het eigen functioneren van het gezinsmilieu bevorderen, en zoveel als mogelijk aansluiten bij de woon- en leefomgeving.

§ 3. De instelling eerbiedigt bij het volbrengen van haar taak de ideologische, filosofische en godsdienstige overtuiging van de personen en verenigingen waartoe zij zich richt.

— **Aangenomen.**

Artikel 4

§ 1. De taak van de instelling zoals bepaald in artikel 3, § 1 omvat meer bepaald en in elk geval :

a) het voorkomen van perinatale sterfte en prematuriteit ;

b) de ontwikkeling van het kind, in het gezin en in de samenleving, en dit in alle opzichten zoals onder meer de lichamelijke en psychomotorische ontwikkeling, de sociale, affectieve en persoonlijkheidsontwikkeling, de ontwikkeling van het waarnemen, de taal en het denken.

In dit kader zal de instelling, vooral op preventief vlak, bijzonder actief zijn ten aanzien van :

— de begeleiding van de **groei**ontwikkeling ;

— het voorkomen van ontwikkelingsstoornissen en het vroegtijdig opsporen van handicaps ;

— de ontwikkeling van gehandicapte en zieke kinderen, migrantenkinderen, kinderen uit kansarme gezinnen en kinderen die buiten het gezin worden opgevoed ;

c) de psychisch-sociale ondersteuning en gezondheidsbegeleiding van ouders, en in het bijzonder van de jonge moeder bij zwangerschap, geboorte en na de bevalling, en het begeleiden van de ouders bij de opvoeding van hun niet schoolgaande kinderen, in het bijzonder wanneer zich problemen voordoen of kunnen voordoen.

Op dit vlak zal de instelling onder meer :

— **informatief en opvoedend optreden** ter bevordering van de gezondheid van de moeder en het jonge kind ;

— groepen van ouders of zelfhulpgroepen met betrekking tot zieke of gehandicapte kinderen of tot **probleemsituaties** in verband met het jonge kind ondersteunen ;

— de éénoudergezinnen in hun **problemen** ondersteunen ;

d) de opvang van het jonge kind naar aanleiding van de arbeids- of **leefsituatie** in het gezin en naar aanleiding

van probleem- of crisissituaties in het gezin ;

e) specifieke aangelegenheden als :

— het voorkomen van, en de hulpverlening bij, kindermishandeling en verwaarlozing ;

— het voorkomen van ongevallen bij kinderen ;

— de adoptie van kinderen.

§ 2. Binnen het kader van de taak van de instelling zoals bepaald in artikel 3, § 1 kan de Vlaamse Executieve, hierna te noemen de Executieve, te allen tijde specifieke opdrachten aan de instelling toewijzen.

§ 3. De instelling brengt, zowel op het vlak van de Vlaamse Gemeenschap, als op provinciaal en regionaal-lokaal vlak gestructureerde samenwerkingsverbanden tot stand met instellingen, diensten of verenigingen die op het vlak van de toegewezen taak actief zijn.

— **Aangenomen.**

Hoofdstuk II

Bevoegdheden en middelen

Artikel 5

§ 1. De instelling is onderworpen aan de hiernagenoemde bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, zoals ze van kracht zijn op het ogenblik van de datum van inwerkingtreding van dit decreet en met dien verstande dat onder „**Koning**, Ministerraad, Ministerieel comité, Minister, Minister van Financiën, Minister die het **Openbaar Ambt** in zijn bevoegdheid heeft, Minister die de begroting in zijn bevoegdheid heeft” de Vlaamse Executieve wordt verstaan, onder „**Kamers**” de Vlaamse Raad, en onder „**regeringscommissaris**” Gemeenschapscommissaris :

— artikel 2, eerste, derde en vierde lid ;

— artikel 3, § 2, § 3 en § 4 ;

— artikelen 4 en 5 ;

— artikel 6, § 1, § 2, § 4, eerste en derde lid, § 5 en § 6 ;

— artikel 6bis, § 1 ;

Voonitter

- artikelen 7 en 9 ;
- artikel 10, § 1, § 2, § 4 en § 5 ;
- artikel 11, § 1, § 2 en § 3 ;
- artikel 12, § 2 en § 3 ;
- artikelen 13, 14, 15, 22 en 23.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van § 1 zijn de bevoegdheden van de instelling de volgende.

De instelling kan :

a) op eigen initiatief of op vraag van de Executieve advies uitbrengen inzake de in artikel 3, § 1 en artikel 4 bepaalde opdrachten. Ze kan op dit vlak tevens alle voorstellen doen welke ze nuttig acht ;

b) binnen het kader van door de Executieve uitgevaardigde reglementen alle mogelijke activiteiten van welke aard ook ontwikkelen, opzetten en realiseren, met inbegrip van erkenning, subsidiëring en controle van verenigingen, diensten of instellingen ;

c) activiteiten zoals sub b bepaald ontwikkelen op domeinen waar de Executieve geen reglementen heeft uitgevaardigd. De principiële beslissingen van de instelling in dit verband moeten echter door de Executieve worden bekrachtigd. Wordt beschouwd als een bekrachtiging, het ontbreken van de nietigverklaring van de beslissing door de Executieve binnen de maand volgend op de beslissing van de instelling ;

d) eigen instellingen en diensten oprichten bij wijze van proef of wanneer daartoe de noodzaak bestaat en andere instellingen of verenigingen ter zake geen initiatief kunnen nemen, en onderzoeksprojecten opzetten. De beslissingen op dit vlak dienen aan de Executieve ter machtiging voorgelegd.

— **Aangenomen.**

Artikel 6

De middelen waarover de instelling beschikt zijn :

a) de jaarlijkse toelage toegekend door de Vlaamse Gemeenschap ;

b) eventuele schenkingen en legaten ;

c) de opbrengst van de tegoeden en uit de belegging van de beschikbare gelden van de instelling ;

d) de opbrengst van verkoop of verhuur van goederen die verband houden met het uitoefenen van de taken ;

e) de bijdragen van ouders of derden in de kostprijs van diensten.

— **Aangenomen.**

Artikel 7

Behalve wanneer het de ouders of verwanten tot en met de vierde graad betreft, is iedereen die op bestendige wijze en al of niet tegen betaling kinderen beneden de zes jaar opvangt gehouden dit aan de instelling mede te delen. De modaliteiten van deze verplichting en van het toezicht erop worden door de Executieve bepaald.

Op dit artikel is er een amendement, voorgesteld door de heer Valkeniers, dat luidt als volgt :

Dit artikel vervangen door wat volgt :

„Artikel 7

Niemand mag kinderen beneden de zes jaar tegen betaling bij zich houden zonder dit aan de instelling te melden.

De modaliteiten van deze verplichting en van het toezicht erop worden door de Executieve bepaald.”

De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers : Mijnheer de Voorzitter, ik heb mijn amendementen al toegelicht tijdens mijn uiteenzetting in de algemene bespreking.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 7 en het amendement daarop worden aangehouden tot 16 uur.

Hoofdstuk III Organisatie en beheer

Afdeling 1 Raad van beheer en bureau

Artikel 8

De instelling wordt beheerd door een

raad van beheer samengesteld uit een voorzitter en twintig leden.

Tien leden worden gekozen uit personen actief in verenigingen, diensten of instellingen die op het vlak van de taken van de instelling werkzaam zijn, rekening houdend met de verscheidenheid van de taken van de instelling.

Vijf leden worden gekozen uit verenigingen en/of personen die de gezinnen vertegenwoordigen.

Vijf leden worden gekozen uit personen die op het vlak van de taken van de instelling een bijzondere deskundigheid bezitten.

De leidend ambtenaar van de instelling, alsmede de ambtenaar die hem in rang opvolgt, wonen met adviserende stem de vergaderingen van de raad van beheer bij. De directeur-generaal van de Administratie Gezin en Welzijnszorg en van de Administratie Gezondheidszorg van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wonen de vergaderingen met adviserende stem bij.

— **Aangenomen.**

Artikel 9

De voorzitter en de leden van de raad van beheer worden benoemd door de Executieve voor een periode van zes jaar. Het mandaat is hernieuwbaar.

Onder deze leden benoemt de Executieve op voorstel van de raad van beheer twee ondervoorzitters.

De Executieve vervangt bij elke vernieuwing van de raad van beheer tenminste één derde van de leden ervan. Deze verplichting geldt niet voor de eerste vernieuwing van de raad.

Binnen een termijn van drie maanden wordt door de Executieve in de vervanging voorzien van elk lid, dat opgehouden heeft van de raad van beheer deel uit te maken vóór de normale beëindiging van zijn mandaat. In dat geval voltooit het nieuw lid het mandaat van het lid dat hij vervangt.

— **Aangenomen.**

Voorzitter

Artikel 10

De raad van beheer vergadert minstens tien maal per jaar op initiatief van de voorzitter.

Hij komt eveneens samen op verzoek van de Executieve, van het in artikel 12 bedoelde bureau of van een vijfde van de leden.

— **Aangenomen.**

De Voorzitter : Op dit artikel is er een amendement, voorgesteld door de heer Valkeniers, dat luidt als volgt :

Een derde lid toevoegen luidend als volgt :

„Om geldig beslissingen te kunnen nemen, dient de gewone meerderheid van de leden van de raad van beheer aanwezig te zijn. De beslissingen worden getroffen met het gewone meerderheidsquorum.”

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

De stemmingen over artikel 10 en het amendement daarop worden aangehouden tot 16 uur.

Artikel 11

Met uitzondering van de ambtenaren' vanaf rang 16, die door de Executieve worden benoemd na gemotiveerd advies van de raad van beheer, benoemt de raad van beheer het personeel van de instelling.

— **Aangenomen.**

Artikel 12

De Executieve duidt onder de leden van de raad van beheer en op voorstel van deze, twee leden aan die samen met de voorzitter en de ondervoorzitters het bureau uitmaken.

De leidend ambtenaar van de instelling woont met adviserende stem de vergaderingen van het bureau bij.

— **Aangenomen.**

Artikel 13

Het bureau bereidt de vergaderingen

van de raad van beheer voor en voert zijn beslissingen en de hem toevertrouwde opdrachten uit.

— **Aangenomen.**

Artikel 14

De raad van beheer stelt een reglement van orde op.

Dit reglement legt onder meer de grenzen vast binnen welke hij zijn bevoegdheden kan delegeren aan de voorzitter, het bureau, de in artikel 17 bedoelde provinciale comités en de leidend ambtenaar van de instelling.

Het reglement van orde bepaalt tevens de wijze van samenstelling van de in artikel 16 bedoelde adviescommissies.

Het reglement van orde moet door de Executieve worden goedgekeurd.

— **Aangenomen.**

Artikel 15

De leidend ambtenaar van de instelling verzekert het secretariaat van de raad van beheer en het bureau en maakt de verslagen op.

Hij is hoofd van het personeel.

— **Aangenomen.**

Afdeling II Adviescommissies

Artikel 16

§ 1. De raad van beheer kan adviescommissies oprichten met een opdracht inzake problemen die rechtstreeks verband houden met de activiteiten van de instelling.

§ 2. De raad van beheer laat zich in elk geval bijstaan door een interdisciplinaire adviescommissie die op wetenschappelijk niveau de taken en de activiteiten van de instelling ondersteunt.

— **Aangenomen.**

Afdeling III Provinciale comités

Artikel 17

De raad van beheer richt in elk van de provincies Antwerpen, Brabant, Limburg, Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen een comité op, met dien verstande dat de werkkring van het comité van de provincie Brabant zich beperkt tot de administratieve arrondissementen Halle-Vilvoorde en Leuven en tot de instellingen gevestigd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad die wegens hun organisatie moeten worden beschouwd als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap. Elk comité bestaat uit een voorzitter en tien leden.

De voorzitter en de leden worden door de Executieve benoemd voor een periode van zes jaar op dubbele lijsten voorgedragen door de raad van beheer. Het mandaat is hernieuwbaar.

De ene helft van de leden wordt gekozen uit personen actief in verenigingen, diensten of instellingen die op het vlak van de taken van de instelling in de desbetreffende provincie werkzaam zijn.

De andere helft van de leden van het comité wordt samengesteld uit personen actief in welzijns- en gezondheidsvoorzieningen die door de aard van hun werking in aanmerking komen voor samenwerking met de instelling, uit vertegenwoordigers van gezinnen en uit deskundigen, allen woonachtig in de desbetreffende provincie.

Wat betreft de leden van het comité van de provincie Brabant draagt de raad van beheer, voor de leden zoals bedoeld in het derde lid, tenminste twee leden voor, die door de Nederlandse commissie voor de cultuur van de Brusselse agglomeratie aan deze raad worden voorgesteld.

— **Aangenomen.**

Artikel 18

§ 1. De provinciale comités verstrekken advies op eigen initiatief of op vraag van de raad van beheer inzake de taken en de werking van de instelling. Ze kunnen op dit vlak tevens alle voorstellen doen welke ze nuttig achten.

Voonitter

§ 2. De raad van beheer kan aan de provinciale comités opdrachten toevertrouwen op de volgende domeinen :

a) de stimulering en ondersteuning van de lokale en regionale werking van de instelling en van de verenigingen, diensten en instellingen die op het vlak van de taken van de instelling in de provincie werkzaam zijn ;

b) de planning en de spreiding van voorzieningen in hun provincie op basis van behoeftenonderzoek ;

c) de bevordering op lokaal, regionaal en/of provinciaal niveau van overleg en samenwerking in hun provincie tussen voorzieningen met betrekking tot de kinder- en gezinszorg ongeacht of zij onder de instelling ressorteren. Daaronder wordt mede verstaan het overleg en de samenwerking met gedecentraliseerde diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap op het vlak van de welzijns- en gezondheidszorg ;

d) het bevorderen van de contacten tussen instellingen en gebruikers en het functioneren als ombudsdienst voor gebruikers in verband met verenigingen, diensten of instellingen die op het vlak van de taken van de instelling werkzaam zijn ;

e) de behartiging van de taken van de instelling bij en de samenwerking met lokale en provinciale overheden.

— **Aangenomen.**

Artikel 19

De provinciale comités stellen een reglement van orde op, dat door de raad van beheer moet worden goedgekeurd.

Op dit artikel is er een amendement, voorgesteld door de heer Valkeniers, dat luidt als volgt :

Een tweede zin toevoegen luidend als volgt :

„De raad van beheer staat in voor de uniformiteit van de reglementen van orde van de verschillende provinciale comités.”

De Voorzitter : Wordt het amendement gesteund ? (**Ja**)

De stemmingen over artikel 19 en het amendement daarop worden aangehouden tot 16 uur.

Artikel 20

De raad van beheer kan binnen de perken van artikel 5, § 2, d) en na advies van het betrokken provinciaal comité initiatieven nemen inzake de organisatie van de instellingen op lokaal vlak.

— **Aangenomen.**

Hoofdstuk IV

Taalregeling

Artikel 21

De lokaal of regionaal door de instelling opgerichte, erkende of gesubsidieerde voorzieningen zijn belast met een taak die hun in het algemeen belang door de overheid is toevertrouwd zoals bedoeld in artikel 1, § 1, 2° van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

— **Aangenomen.**

Artikel 22

Van alle personen die in dienst zijn van de instelling of die in het kader van haar taak een opdracht vervullen en in contact komen met het publiek in voorzieningen die door de instelling opgericht, erkend of gesubsidieerd zijn, wordt de grondige kennis van het Nederlands vereist.

Deze kennis blijkt uit het diploma of studiegetuigschrift van het genoten onderwijs.

Bij ontstentenis van diploma of getuigschrift zal de grondige kennis bezwezen worden door het examen zoals bepaald in artikel 53 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

— **Aangenomen.**

Artikel 23

§ 1. De bepalingen van artikel 22 zijn niet van toepassing op :

1. de geneesheren die houder zijn van een vóór 31 december 1967 aan de Universit  Libre de Bruxelles en vóór 31 december 1940 aan de overige universiteiten behaald Franstalig diploma van doctor in de genees-, heel- en verloskunde en die gedurende ten minste vijftien jaar hebben medegewerkt aan de activiteiten van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn in het Nederlandse taalgebied ;

2. het personeel van de klassen bedoeld in artikel 7 van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs.

§ 2. Van de bepalingen van artikel 22 kan worden afgeweken voor de personen van voorzieningen opgericht, erkend of gesubsidieerd door de instelling, die in belangrijke mate geconfronteerd worden met of ten dienste staan van migrantenkinderen. De afwijkingen worden op voorstel van de instelling toegestaan door de Executieve.

— **Aangenomen.**

Artikel 24

De instelling, de Vaste Commissie voor Taaltoezicht of de Executieve delen de door hen vastgestelde overtredingen mee aan de overtreder. In het eerste en in het tweede geval wordt de overtreding eveneens medegedeeld aan de Executieve.

Op haar voorstel worden de sancties toegepast, vastgesteld in artikel 57 van de in artikel 21 van dit decreet bedoelde wetten.

Bovendien kunnen alle door de instelling verleende subsidies of tegemoetkomingen tijdelijk of definitief worden geschorst.

— **Aangenomen.**

Hoofdstuk V

Algemene, slot- en overgangsbepalingen

Voorzitter

Artikel 25

De Executieve bepaalt de vestigingsplaats van de zetel van de instelling binnen het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

— **Aangenomen.**

Artikel 26

De Executieve bepaalt de vergoedingen en toelagen die de instelling kan toekennen aan de voorzitter, ondervoorzitters en leden van de raad van beheer, de voorzitter en de leden van de provinciale comités en aan de leden van de adviescommissies.

— **Aangenomen.**

Artikel 27

De leidend ambtenaar van de instelling vertegenwoordigt deze in gerechtelijke en buitengerechtelijke akten.

— **Aangenomen.**

Artikel 28

Het decreet van 30 juni 1975 houdende taalregeling in het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn wordt opgeheven.

— **Aangenomen.**

Artikel 29

Het personeel en het patrimonium, de taken, de rechten en de verplichtingen die door het Rijk als gevolg van de afschaffing van het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn ingesteld door de wet van 5 september 1919, aan de Vlaamse Gemeenschap worden overgedragen, en door deze laatste worden aanvaard, worden behoudens afwijkende bepalingen van dit decreet, aan de instelling Kind en Gezin toegewezen.

— **Aangenomen.**

Artikel 30

Met het oog op het waarborgen van de noodzakelijke continuïteit benoemt

de Executieve, in afwijking van artikel 11, en gedurende een periode van zes maanden ingaande op de datum waarop het besluit van de Executieve dat de personeelsformatie vastlegt in werking treedt, de personeelsleden.

De Executieve kan daarbij afwijken van de vereisten inzake werving, verandering van graad en bevordering, zoals die door het besluit van de Executieve dat het personeelsstatuut bepaalt, zijn vastgelegd.

De Voorzitter : Wij moeten ons later uitspreken over de verzending van artikel 30 naar de Commissie.

Artikel 31

De Executieve bepaalt de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

— **Aangenomen.**

De Voorzitter : Wij zullen te 16 uur stemmen over de verzending naar de Commissie van artikel 30, over de amendementen en de aangehouden artikelen, alsook over het geheel van het ontwerp van decreet, voor zover artikel 30 althans niet wordt verwezen naar de Commissie.

ONTWERP VAN DECREET houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme — 249 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Bourgeois, verslaggever, heeft het woord.

De heer A. Bourgeois, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, wij bespreken het ontwerp van decreet tot oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor toerisme.

Ingevolge de staatshervorming behoort het toerisme en het toeristisch beleid tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen en Gewesten.

Er is derhalve een einde gekomen aan de opdrachten van het vroeger nationale Commissariaat voor toerisme en er dient zo vlug mogelijk voorzien te worden in een instantie die het toeristisch beleid in Vlaanderen en Brussel-Hoofdstad zal leiden.

De Vlaamse Executieve stelt daarom de oprichting voor van een Vlaams Commissariaat-generaal voor toerisme onder de vorm van een parastatale B, doch zonder die instelling in de nationale categorie te rangschikken.

Het is de bedoeling met deze Vlaamse instelling een eigen toekomstgericht beleid te voeren ter bevordering van het toerisme en de recreatieve vrijetijdsbesteding in Vlaanderen en Brussel-Hoofdstad en dit in binnen- en buitenland.

Er werd gekozen voor de formule van een parastatale B omdat dergelijke overheidsinstelling een grote zelfstandigheid en een autonome beslissingskracht heeft en een soepel en efficiënt beleid toelaat.

De parastatale zal geleid worden door een Raad van beheer van 18 leden waarvan 9 vertegenwoordigers van de Executieve en 9 van de toeristische sector en door een commissaris-generaal en een adjunct commissaris-generaal. Het toezicht op de parastatale wordt uitgeoefend door twee gemeenschapscommissarissen aangesteld respectievelijk door de Gemeenschapsministers van cultuur en van begroting.

De opdrachten van het Commissariaat-generaal zijn uiteraard de bevordering in binnen- en buitenland van het toerisme in de meest ruime zin naar Vlaanderen en Brussel-Hoofdstad.

De Minister heeft bevestigd dat naast deze Raad van beheer ook zeer spoedig een Vlaamse Adviesraad voor toerisme zal opgericht worden, waarin vertegenwoordigers uit de diverse gespecialiseerde toeristische sectoren hun medewerking zullen kunnen ver-

Bourgeois

lenen aan de uitwerking van een dynamisch Vlaams toeristisch beleid.

Bij de bespreking in Commissie kwamen vooral vijf aandachtspunten naar voren :

1. de bevoegdheidsproblematiek inzake het toeristisch beleid ;
2. de geldingskracht van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut ;
3. de vestiging van de zetel van het Commissariaat-generaal te Brussel ;
4. de vertegenwoordiging van Brussel in de beheerraad ;
5. het oorspronkelijke artikel 9 betreffende het personeelskader en het personeelsstatuut.

Naar aanleiding van de bespreking van het ontwerp van decreet over het Commissariaat-generaal voor toerisme heeft zich het bevoegdheidsprobleem gesteld, zoals dit ook het geval was voor de decreten over de logiesverstrekkende bedrijven en de reisbureaus.

De bevoegdheidsvraag inzake toerisme is het gevolg van de eerder restrictieve interpretatie van het begrip toeristisch beleid door de Raad van State. Volgens de Raad van State wordt met toerisme in artikel 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 niet gans het toeristisch beleid bedoeld.

De hulp aan de toeristische nijverheid behoort volgens de Raad van State tot de gewestelijke bevoegdheden en de culturele aspecten van het toerisme tot de gemeenschapsbevoegdheden. Het begrip „cultureel” zou echter van restrictieve interpretatie zijn. Om overdraagbaar te zijn naar de Gemeenschappen dienen de toeristische materies als cultureel gekwalificeerd te zijn of aldus kwalificeerbaar.

Aldus zouden alle commerciële en economische activiteiten in de toeristische sector tot de nationale bevoegdheid blijven behoren. In het onderhavig ontwerp was dit bijvoorbeeld het geval voor de aankoop, verkoop en distributie van produkten ter bevordering van het toerisme, dat als opdracht aan het Vlaams commissariaat-generaal wordt meegegeven.

Zowel door het Overlegcomité Regering-Executieven als door de Vlaamse Raad zelf werd ter zake intussen een standpunt ingenomen dat de bevoegdheid van de Gemeenschappen en Gewesten in eerder uitgebreide zin uitlegt.

Het Overlegcomité heeft in zijn advies van 14 juni 1983 over het ontwerp van statuut der reisbureaus gesteld dat de bevoegdheid van Gemeenschap en Gewesten inzake toerisme het geheel van het toeristisch cultureel beleid en van de economische aspecten van dit beleid omvat, met uitzondering van de vestigingsvoorwaarden.

In zijn eerste advies over het ontwerp betreffende het Commissariaat-generaal had de Raad van State akte genomen van het afwijkend advies van het Overlegcomité van 14 juni 1983 wat betreft de afbakening van de bevoegdheden inzake toerisme tussen de Gemeenschappen en het Rijk. In dit verband stelde de Raad van State dat het dienvolgens aan de Vlaamse Raad toekwam zich ter zake een eigen mening te vormen. Dit is intussen gebeurd. Door de goedkeuring van het decreet houdende het statuut van de logiesverstrekkende bedrijven op 20 maart 1984 heeft deze Vlaamse Raad de interpretatie in extensieve zin door het Overlegcomité van het begrip toerisme gevolgd.

Aldus kan de bevoegdheidsbetwisting inzake toeristisch beleid als beslecht aangezien worden.

Er ontstond een langdurige bespreking over artikel 2 en de omvang van de geldingskracht van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op instellingen van openbaar nut van de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 13, § 3 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 bepaalt dat de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 van overeenkomstige toepassing zijn op deze instellingen. Door het artikel 2 worden echter niet alle artikelen van de wet van 1954 van overeenkomstige toepassing gesteld. Op deze wijze wil de Executieve het eigen karakter van de Vlaamse instellingen beklemtonen. Dezelfde werkwijze werd ook gevolgd voor de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en voor de

instelling „Kind en Gezin”.

Sommige leden waren integendeel van oordeel dat de wet van 1984 overeenkomstig artikel 13 van de bijzondere wet steeds in zijn geheel moet blijven gelden en ook steeds in zijn geheel zal blijven gelden. Wat de Vlaamse Raad ook bepaalt.

Anderzijds wordt de vraag gesteld of het voor de Vlaamse Gemeenschap aanvaardbaar is dat de nationale wetgever door een wijziging van de wet van 1954 zou ingrijpen in Vlaamse openbare instellingen opgericht door de Vlaamse wetgevende macht.

Het blijft in die zin gevaarlijk eenvoudig naar de bestaande wettekst te verwijzen en daardoor reeds bij voorbaat latere wetwijzigingen te aanvaarden.

Om dit te vermijden werd met eenparigheid van stemmen bij één onthouding een amendement van de heer Weckx aangenomen, dat bepaalt dat de bepalingen van de wet van maart 1954 toepasselijk gemaakt werden zoals ze van kracht zijn bij het inwerkingtreden van het onderhavig decreet. Eventuele wijzigingen aan deze wet in de toekomst zouden aldus niet automatisch gelden in de Vlaamse Gemeenschap.

Zodoende heeft de Commissie de zienswijze gevolgd van de Executieve, die verklaard heeft de Vlaamse instellingen niet volledig te willen inkaderen in de wet van 1954 om te voorkomen dat de nationale overheid zodoende rechtstreeks zou kunnen ingrijpen in het beleid van de Vlaamse Raad.

Bij artikel 2 diende de heer Weckx een amendement in dat zegt dat de zetel van het Commissariaat-generaal in Brussel-Hoofdstad dient te worden gevestigd ten einde de aanwezigheidspolitiek van Vlaanderen te Brussel te verstevigen en de werkverschaffing voor Vlamingen uit Brussel en het randgebied te bevorderen.

Niet iedereen ging akkoord met deze zienswijze. Er werd ook gepleit voor een beleid van deconcentratie van de instellingen en diensten naar andere delen van het Vlaamse land ten einde een overconcentratie van instellingen te Brussel te vermijden.

Bourgeois

Het amendement werd niet aangenomen.

Ten slotte stelde de heer Weckx voor aan de beheerraad 2 leden toe te voegen en aan te duiden op dubbele lijsten door de Nederlandse Commissie voor Cultuur van Brussel. Dit, ten einde te komen tot een organieke binding van het nieuwe VCGT met het belangrijkste Vlaamse hoofdstedelijke overheidsorgaan en met het doel de grote stroom toeristen te Brussel met kennis van zaken te onthalen en ook te interesseren voor de cultuur te Brussel van het Vlaamse landsgedeelte.

Een amendement van de heer De Groot werd aangenomen dat aan deze bekommernis van de heer Weckx tegemoet komt en het NCC de mogelijkheid geeft kandidaturen voor te dragen voor 2 van de 9 leden die door de Executieve dienen aangesteld te worden.

Een amendement van de heer Desutter werd niet aangenomen. Het stelde voor een aantal leden van de beheerraad aan te duiden onder personaliteiten met erkende bevoegdheid inzake toerisme, uit de diverse toeristische sectoren en uit de verenigingen van verbruikers. Deze aangelegenheid zou volgens de verklaringen van de Gemeenschapsminister van Cultuur geregeld worden bij de samenstelling van de Adviesraad voor Toerisme, waar alle sectoren van toerisme zullen in vertegenwoordigd zijn.

Ik heb er reeds op gewezen dat de Minister heeft aangekondigd dat deze Adviesraad zo spoedig mogelijk zou worden opgericht.

Ten slotte heeft zich in de Commissie de discussie gesteld waarvan wij in openbare zitting heel wat echo's hebben gehoord, rond het oorspronkelijk artikel 9 dat in de definitief aangenomen tekst artikel 8 is geworden.

In dit artikel wordt gesteld : „De Vlaamse Executieve stelt het kader en het statuut van het Commissariaat-generaal voor Toerisme vast”. In een tweede lid wordt bepaald dat zolang de Vlaamse Executieve nog geen sta-

tuut heeft vastgesteld het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut van toepassing zal zijn.

In de Commissie werd dit artikel grondig gewijzigd. De vermelding „Het statuut” werd weggelaten en het hele tweede lid werd bij eenparigheid van stemmen niet aangehouden.

Voor de volledige informatie van de leden van de Raad wijs ik erop dat de Executieve een nieuw amendement heeft ingediend in openbare vergadering waarbij de oorspronkelijke tekst van artikel 8 wordt hersteld. Aangezien de hele discussie rond de inhoud van dit artikel zopas in de Raad werd gevoerd, onthoud ik mij ervan daar dieper op in te gaan.

Tot slot kan ik de Raad mededelen dat het ontwerp met de thans voorliggende tekst met eenparigheid door de leden van de Commissie werd aangenomen. **(Applaus bij CVP en PVV)**

De Voorzitter : De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren Gemeenschapsministers, geachte collega's, het verslag van collega Bourgeois over het decreet tot oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor toerisme geeft een uitstekend beeld van de overigens grondige bespreking in de bevoegde Commissie van de Raad.

Ons betoog kan dan ook kort zijn. Met de stemming van dit decreet wordt een jarenlange wens van vele betrokkenen verwezenlijkt en meteen een echt autonoom Vlaams toeristisch beleid mogelijk gemaakt.

Als we ons herinneren welk belangrijk aandeel de toeristische geldstroom in het tekort op de handelsbalans vorig jaar nog betekende is het belang ervan voor onze Gemeenschap meteen voldoende bewezen.

Het is daarom wel jammer te noemen dat de nationale Minister meent nog enige bevoegdheid inzake toeristische aangelegenheden te moeten behouden in het Ministerie van Verkeerswezen, in tegenspraak trouwens

met de staatshervorming van augustus 1980.

Voor alle duidelijkheid en zo nodig ter aanvulling van de bespreking in de Commissie zetten we kort nog eventjes onze belangrijkste opmerkingen op een rijtje.

We gaan ons niet mengen in het dispuut met de Raad van State over het standpunt van de Vlaamse Executieve om de bepalingen van de wet van 16 maart 1954, die betrekking hebben op de instellingen van categorie B, van overeenkomstige toepassing te verklaren op het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme.

Wel vinden we het een spijtige beslissing van de Vlaamse Executieve dat ze teruggekomen is op de oorspronkelijke bedoeling om de nieuwe Vlaamse instelling het statuut van een parastatale A te geven. Dit zou de Minister meer bevoegdheid, maar ook meer verantwoordelijkheid hebben gegeven.

Nu wordt tussen de administratie en de Minister — hij is er zich duidelijk niet van bewust — een Raad van Beheer geschoven waarvan de samenstelling wisselvallig is naargelang de politieke weersomstandigheden. Dit belooft niet veel goeds voor de continuïteit van het toeristisch beleid.

We betreuren evenzeer dat we onze goedkeuring aan het decreet dienden te geven, zonder dat we — geen enkel lid van de Commissie trouwens — enige waarborg hadden inzake de samenstelling en de werking van de in uitvoering van het decreet op te richten Vlaamse Adviesraad voor toerisme en de Technische Commissies voor de Reisbureaus en de Logiesverstrekkende bedrijven.

We bezweren de Minister — met de ervaring die wij ter zake menen — voor het gevaar van de al te grote invloed van de betrokken milieus die wat graag zichzelf willen beschermen.

Zowel in de Raad van Beheer als in de Adviesraad trouwens ontbreken de vertegenwoordigers van de verbruikersverenigingen. In het verslag vond ik de bevestiging van de Minister ter zake op mijn vraag niet terug. Ik neem aan dat hij dit op openbare vergade-

Seeuws

ring zal willen bevestigen.

Ten slotte betreuren we het gebrek aan duidelijkheid over het statuut en het personeelskader. Indien het niet anders kan voor de continuïteit van het beleid vragen we oordeelkundig om te springen met eventuele „primonominaties”, die inderdaad verantwoord kunnen zijn om ter zake deskundig personeel aan te trekken.

Mijnheer de Minister, we hadden echter bedenkingen met betrekking tot de aanwerving van seizoengebonden tijdelijke personeelsleden op contract. Geef deze nieuwe Vlaamse instelling die een enorm belangrijke taak te vervullen krijgt een echte kans om met bekwame, ervaren en daartoe opgeleide ambtenaren te starten.

Wij zullen ons wat de zoëven gevoerde discussie betreft niet verzetten tegen de terugzending naar de Commissie om de problematiek van het statuut van de ambtenaren te onderzoeken.

Met deze wens wil onze fractie graag dit ontwerp van decreet goedkeuren. *(Applaus)*

De Voorzitter : De heer Desutter heeft het woord.

De heer E. Desutter (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, eerst en vooral wens ik mij aan te sluiten bij de woorden van de heer Seeuws betreffende het uitstekend verslag van de heer Bourgeois, die erop heeft gewezen dat in de Commissie heel wat tijd werd besteed aan de bevoegdheid van de Vlaamse Raad en aan de adviezen van de Raad van State.

In het Overlegcomité kwam men uiteindelijk tot de conclusie dat de nationale bevoegdheid inzake toerisme zich beperkt tot de vestigingsvoorwaarden. Dat is volgens mij uiterst belangrijk, wat indien de hele economische sector niet tot de bevoegdheid van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme zou behoren, dan had dit Commissariaat weinig zin.

Wij moeten immers een duidelijk onderscheid maken tussen recreatie,

vrijtijdsbesteding en toerisme. Het ene behoort tot de sociaal-culturele sector en het andere tot de economische sector, dat onvermijdelijk commercieel gericht is. Rendabiliteit, groei en efficiëntie zijn essentiële principes in het toerisme. Marketing, promotie, produktontwikkeling en toeristisch aanbod zijn elementen in een toeristisch beleid. Dat is dan ook in hoofdzaak de taak van dit Vlaams Commissariaat-generaal voor toerisme.

De vraag is, mijnheer de Minister, of dat Vlaams Commissariaat-generaal over voldoende middelen zal beschikken om zijn doelstellingen te bereiken. Wij verheugen ons erover dat vorig jaar de middelen voor toeristische promotie verhoogd werden. Wanneer wij echter kijken naar bij voorbeeld ons patrimonium aan kastelen dat zou kunnen gevaloriseerd worden, is het duidelijk dat de middelen daartoe totaal onvoldoende zijn. Men zou heel gemakkelijk enkele van onze prachtige kastelen tot hotels kunnen omvormen, maar daarvoor is de steun en medewerking nodig van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme en hiertoe ontbreken de middelen.

Wanneer wij bij voorbeeld zien dat voor het congresstoerisme 2 miljoen op de begroting is ingeschreven en wij weten dat in Nederland 80 gulden per congressist aan het organiserende congrescentrum worden geschonken, begrijpt men onmiddellijk dat wij met die 2 miljoen frank het echte congresstoerisme in ons Vlaamse land niet kunnen bevorderen.

Mijnheer de Minister, u wil de middelen aanvullen met een inbreng uit de privé-sector via mensen uit de bedrijfswereld. In dit verband wil ik er de nadruk op leggen dat u vooral zal moeten uitkijken welke mensen u precies in de Raad van Beheer opneemt, met name mensen die niet zichzelf vertegenwoordigen, maar liefst mensen die het, wat de financiële middelen in hun sector betreft, werkelijk voor het zeggen hebben. Ik vraag mij trouwens af hoe u mensen uit de privé-sector zal aanduiden wanneer u rekening moet houden met ideologische of politieke strekkingen,

maar in de Commissie hebt u gezegd dat zulks mogelijk is. Ik hoop dat voor u en uiteraard ook voor de goede werking van het Commissariaat-generaal voor Toerisme.

De Commissaris-generaal van het Vlaams Commissariaat-generaal voor internationale culturele samenwerking is van ambtswege lid van de Raad van Beheer van het Commissariaat-generaal voor Toerisme met raadgevende stem.

Ik wil erop aandringen dat u zou voorzien in een zekere reciprociteit, met andere woorden dat de Commissaris-generaal voor Toerisme ook zou zeten in de raad van beheer van het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking. De toeristische sector heeft er alle voordeel bij in te spelen op de initiatieven die in het buitenland worden genomen op cultureel vlak. Wij moeten dan ook alles in het werk stellen om de samenwerking tussen deze twee Commissarissen-generaal te bevorderen. Ik wil zelfs verder gaan en vragen of het niet mogelijk is ook de samenwerking met de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel en met het Ministerie van economische zaken te bevorderen.

Mijnheer de Minister, dit decreet is naast het decreet op de logiesverstrekende bedrijven van groot belang voor het toerisme in Vlaanderen. Het is een decreet waarop de toeristische sector reeds jaren wacht. Ik hoop dan ook dat het spoedig zal worden goedgekeurd. *(Applaus bij de CVP)*

De Voorzitter : De heer Decoster heeft het woord.

De heer M. Decoster (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, bij de aanvang van de bespreking van dit ontwerp van decreet houdende de oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme zou ik de verslaggever willen feliciteren voor zijn uitstekend verslag.

Het kan niet ontkend worden dat het toerisme een steeds grotere rol speelt bij het streven naar het bekomen van gunstige resultaten zowel voor de betalingsbalans als voor de tewerkstel-

Decoster

ling in ons land.

Enkele cijfers volstaan om dit aan te tonen. De ruim 8,5 miljoen toeristische overnachtingen van buitenlanders in ons land hebben gezorgd voor een deviezeninbreng van 72,1 miljard frank. Het tekort op de reisverkeersbalans is aanzienlijk afgenomen en de Minister achtte het onlangs zelfs niet uitgesloten dat het dit jaar helemaal zou worden weggewerkt. Dit zou een positieve invloed hebben op onze betalingsbalans.

Ook begint de promotie van de vakantie in eigen land stilaan vruchten af te werpen ; het aandeel van de binnenlandse toeristische bestemmingen is in twee jaar tijd gestegen van 27,8 procent tot 36,2 procent, wat aanzienlijk mag worden genoemd.

Binnen het toerisme in ons land, neemt Vlaanderen een overheersende plaats in. Drieënzeventig procent van alle overnachtingen in ons land zijn in Vlaanderen te situeren. Van het aantal buitenlanders dat ons land aandoet, neemt Vlaanderen 60 procent voor zijn rekening. Dit alles, beste collega's, om te onderstrepen dat een Vlaams toeristisch beleid een belangrijke zaak is.

De oprichting van een volwaardig Vlaams Commissariaat-generaal voor toerisme is dan ook een absolute noodzaak om Vlaanderen als toeristische pleisterplaats te promoveren in binnen- en buitenland.

Dit werd trouwens reeds uitgedrukt in de beleidsverklaring van de Vlaamse Executieve van 25 januari 1982 die voor toerisme het volgende zegt :

„De eigentijdse vereisten voor een bloeiend toerisme zowel voor het eigen als buitenlands cliënteel, zullen op een promotionele wijze worden ondervangen. De nadruk zal worden gelegd op de eigen Vlaamse identiteit om de specifieke toeristische troeven van onze Gemeenschap. Omwille van zijn maatschappelijke rol zal het sociaal toerisme verder volwaardig worden uitgebouwd.

De Executieve zal een decreet indienen tot oprichting van een eigen

Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme”.

Dit ontwerp van decreet dat thans voorligt is een logisch uitvloeisel van een lange voorgeschiedenis enerzijds en van de bijzondere wet tot hervorming van de instellingen van 8 augustus 1980 anderzijds.

Inderdaad, reeds op 26 januari 1939 werd het Commissariaat-generaal voor toerisme opgericht. Dit Commissariaat-generaal evolueerde voortdurend tot er onder druk van de voortschrijdende gewestvorming, bij koninklijk besluit van 9 maart 1977 drie afzonderlijk werkende diensten werden opgericht waaronder de Vlaamse Dienst onder leiding van een Commissaris voor Toerisme voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap.

Met het oog op een toekomstgericht beleid is de oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme in de vorm van een parastatale een noodzaak voor een soepele werking en een adequaat optreden op de toeristische markt waar er zonder twijfel een zeer grote concurrentie aanwezig is.

Ook is in de mogelijkheid voorzien van samenwerking met privé-instellingen, wat de slagkracht van het Commissariaat-generaal alleen maar ten goede kan komen. Anderzijds voelt Vlaanderen een duidelijke behoefte zich ook op toeristisch vlak als entiteit te profileren.

Dit kan door onze eigen Vlaamse identiteit te benadrukken en door het uitspelen van de specifieke toeristische Vlaamse troeven. Bovendien zal er in de Raad van beheer van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme een belangrijke inspraak zijn van specialisten uit de toeristische sector.

De eigen inkomsten van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme zullen terug geïnvesteerd worden in de toeristische sector, wat deze nog meer impulsen zal geven.

De activiteiten van het Commissariaat-generaal zullen bij voorrang toegespitst worden op promotie van het toerisme op Vlaamse bodem zowel in

Vlaanderen als daarbuiten. Vooral de promotie van het Vlaams toeristisch cultureel patrimonium zal de culturele ontplooiing van de Vlaamse Gemeenschap ten goede komen.

Het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme kan Vlaanderen nog heel wat diensten bewijzen. Het komt tegemoet aan een echte noodzaak en het kan dan ook op onze steun rekenen. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Diegenant heeft het woord.

De heer A. Diegenant (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het belang van de toeristische nijverheid wordt door niemand betwist. Ze bevordert, ze versterkt de werkgelegenheid, de inbreng van deviezen, het verbeteren van de betalingsbalans, het imago van het land, maar vooral het voldoen aan een belangrijke culturele en sociale behoefte, die leeft bij elke mens.

Het is dus bijzonder nuttig voor Vlaanderen dat het beschikt over een eigen, dynamisch en vakbekwaam organisme, dat tot doel heeft het toerisme binnen onze Gemeenschap, ter bevrediging van culturele behoeften die leven bij onze eigen bevolking, maar ook overal ter wereld, bekend te maken en te bevorderen.

Dit is de taak van het „Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme” dat bij dit ontwerp van decreet wordt opgericht.

De discussie, waarde collega's in de Commissie voor culturele aangelegenheden — zoals trouwens perfect verwoord door de verslaggever, de heer Bourgeois — verliep boeiend en mondde uit op een eenparige goedkeuring, door de Commissie, van het geamendeerde ontwerp.

Op twee aspecten van de discussie en het ontwerp wil ik hier nader ingaan :

1. de manier waarop de commissieleden zich instelden op het samengaan van de nationale wet met de eigen Vlaamse autonomie, autonomie verleend door de nationale wet ;
2. de organisatie van de bijzondere be-

Diegenant

trokkenheid van het Commissariaat bij het hoofdstedelijk gebied Brussel.

In geen enkel land ter wereld beschikken deelgebieden ten aanzien van het gehele gebied, beschikken gemeenschappen ten aanzien van het gehele land, over sterkere zelfstandigheid dan bij ons het geval is. Het kan ook niet anders. De decreten, gestemd in de Raden, hebben dezelfde wetskracht als de nationale wetten.

Een min of meer harmonisch samengaan van de Gemeenschappen met de ganse natie is dan echter ook maar mogelijk wanneer er tussen de Gemeenschappen en het land een geest bestaat of groeit van wat men kan noemen „federale loyaliteit”.

Deze loyaliteit wordt uitgedrukt in de wil de nationale, zowel als de gemeenschapsbevoegdheden correct na te leven. Te vaak, naar ons gevoel, wordt de tegenstelling opgevoerd van de Vlaamse Gemeenschap tegenover de nationale wetgever, waarbij de uitdrukking van een „minimale” of „maximale” interpretatie van de bijzondere inrichtingswet van 8 augustus 1980 niet uit de lucht is.

In een merkwaardige consensus tussen alle partijen, heeft de Commissie gestreefd naar een decreetgeving, die correct overeenstemt met de bedoelingen en bepalingen van de nationale inrichtingswetten. Er leefde een geest van federale loyaliteit, wat mag onderstreept worden.

Dit was ondermeer duidelijk het geval bij de bespreking van de artikelen 2 en 9 van het ontwerp.

Het artikel 2 van het ontwerp regelt de oprichting van het Commissariaat.

De macht hiertoe wordt de Vlaamse Gemeenschap verleend door het artikel 9 van de wet van 8 augustus 1980.

Het artikel 13, § 3 van dezelfde wet verklaart daarenboven dat de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op de Instellingen van Openbaar Nut, van overeenkomstige toepassing zijn op de instellingen, opgericht door de Gemeenschap.

Duidelijk formuleerden we de interpretatie dat de Vlaamse Gemeenschap :

1. enkel de wet van 16 maart 1954 kan toepassen zoals zij er uitzag op 8 augustus 1980. Dat is immers de bevoegdheid die werd overgedragen.

Wordt deze wet in het nationaal parlement gewijzigd, laat staan afgeschaft, dan verandert dit niets aan de bevoegdheidstoewijzing die geschiedde bij bijzondere wet op 8 augustus 1980.

Een eventuele wijziging aan de wet van 16 maart 1954 in het nationaal parlement, zonder dat deze wijzigingen worden overgedragen voor mogelijke toepassing in Vlaanderen en dit door een wet met bijzondere meerderheid, zou niets veranderen aan de huidige, verplicht toe te passen wettelijke bepalingen van 16 maart 1954. De Vlaamse Gemeenschap is hier dus niet – in tegenstelling met wat soms wordt voorgehouden – overgeleverd aan de zogenaamde willekeur van het nationaal parlement. Latere toepassingen van de wet van 16 maart 1954 blijken dus niet automatisch van toepassing te zijn op de Gemeenschappen. Een amendement op de tekst van het ontwerp-decreet onderstreept ten overvloede deze zienswijze.

Anderzijds kan de Vlaamse Gemeenschap uiteraard niets wijzigen aan de bepalingen van de wet van 16 maart 1954 zoals die op 8 augustus 1980 bestonden. Daartoe kreeg ze de bevoegdheid niet. Deze bepalingen zijn dus als het ware in de Vlaamse wetgeving „geclicheerd” ;

2. dat de Vlaamse Gemeenschap op basis van artikel 13, § 3 van de inrichtingswet van 8 augustus 1980 kan kiezen tussen een parastatale van het type A, B of C, maar dat dan alle bepalingen zonder onderscheid van de controlewet van 16 maart 1954 die slaan op de gekozen type-instelling, van toepassing zijn ;

3. dat het verschil in formulering tussen artikel 13, § 3 en 13, § 4 van de inrichtingswet van 8 augustus 1980 erop wijst dat artikel 13, § 4 verwijst naar de bestaande controlebevoegdheid van Rekenhof en Hoog Comité van Toezicht ;

4. dat het de Vlaamse Gemeenschap toegelaten is – ook op basis van de terminologie ingevoerd door de inrichtingswet van 8 augustus 1980 – de benaming van de Vlaamse bestuursorganen in te schrijven, in de bepalingen van de controlewet die automatisch van toepassing worden, dit op basis van type-instelling waarop ze haar keuze liet vallen.

Mijnheer de Voorzitter, het oorspronkelijk artikel 9 van het ontwerp bepaalde dat de Vlaamse Executieve het statuut van het personeel van het Commissariaat zou vaststellen.

Unaniem heeft de Commissie gemeend deze mogelijkheid te moeten weglaten.

De Vlaamse Gemeenschap bekam wel de bevoegdheid instellingen van openbaar nut op te richten en hun personeelsformatie samen te stellen. De wet van 8 augustus 1980, bij zijn artikel 16 sluit evenwel de bevoegdheid uit, een eigen, apart statuut, graden, weddeschalen voor dit personeel te ontwerpen.

Ook hier was de Commissie unaniem van oordeel, met het oog op rechtszekerheid, te moeten waken over een correcte toepassing van de wetgeving in ons land. Er werd geen appel gedaan op de „implied powers”.

De problematiek inzake Brussel en Vlaams-Brabant kwam eveneens ter sprake bij de behandeling van dit ontwerp-decreet houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor toerisme.

Brussel is van oudsher een Vlaamse stad. Brussel werd uitgeroepen tot hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap, tot zetel van de Vlaamse Executieve. Het toeristisch patrimonium is er doordrongen van een Vlaamse geest. Geografisch situeert Brussel zich binnen Vlaams-Brabant, binnen Vlaanderen. De Vlaamse Gemeenschap wordt niet gescheiden, als door een Berlijnse muur, door de grenzen van het tweetalig hoofdstedelijk gebied. De autonome bevoegdheidsuitoefening van de Vlaamse Gemeenschap zoals ze voortvloeit uit het artikel 59bis van de Grondwet wordt niet gestuit door de agglomeratiegrenzen.

Van links naar rechts : de heren W. Seeuws (SP), L. Van den Bossche (SP) en A. De Beul (VU), Ondervoorzitter van de Raad

Toch bevindt de Vlaamse Gemeenschap te Brussel zich in een „strijdpositie”. De Vlamingen te Brussel moeten het elke dag sociologisch waar maken dat Brussel tot hoofdstad van Vlaanderen gekozen werd.

Psychologisch en politiek is het belangrijk dat de Vlaamse instellingen, minstens deze die opgericht worden in de culturele sector – artikel 59bis van de Grondwet – hun zetel te Brussel zouden vestigen. Het past dus de zetel van het Commissariaat te Brussel te vestigen.

Naast de politieke aanwezigheid betekent dergelijke beslissing tevens werkgelegenheid voor de bevolking van Brussel en – we onderstrepen het – ook van Vlaams-Brabant.

Brussel is daarenboven geschikt, want centraal gelegen en goed bereikbaar, om op efficiënte wijze **bestuursorganismen** te huisvesten. Een zeehaven zal te Brussel en Vlaams Brabant daarenboven nooit voor de economische activiteit en dus **werkgelegen-**

heid zorgen zoals te Antwerpen, Gent of Brugge wel mogelijk is en ook gebeurt. De stijging van de **werkloosheidsgraad** is in Vlaams-Brabant het grootst. De dienstensector is voor Brussel en omgeving belangrijk als tewerkstelling. Die streek is er ook goed voor uitgerust.

Om al deze redenen steunen we diegenen die menen dat de zetel van het Vlaams Commissariaat voor Toerisme te Brussel best gevestigd wordt.

Het belang van een persoonsgebonden structurele binding van de Raad van Beheer van het Commissariaat met de Vlaamse Gemeenschap te Brussel werd door de Commissie onderkend.

Bepaalt de wet op de staatsinrichting niet dat minstens één lid van de Vlaamse Executieve tot het hoofdstedelijk gebied moet behoren ?

Vandaar dat we er ons over verheugen dat de Commissie, na een brede gedachtenwisseling, éénparig en in ak-

koord met de Minister, mijn amendement goedkeurde waarbij bepaald wordt in artikel 5, dat bij de negen leden van de negentienkoppige Raad van Beheer die de Vlaamse Executieve vertegenwoordigen, er twee moeten zijn, gekozen uit een dubbele lijst voorgedragen door de Nederlandse Commissie voor de Cultuur te Brussel. Zeker zullen deze twee beheerraadsleden, samen met hun collega's uit alle gewesten en toeristische sectoren, door hun bijzondere kennis van de Brusselse situatie weten bij te dragen tot een efficiënte en succesvolle werking van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme.

Het impact van een Vlaams Commissariaat voor Toerisme kan zeer groot zijn. De toeristische nijverheid verwacht er veel van. Het bevredigen van de toeristische culturele behoeften van de bevolking is een belangrijke opdracht.

We wensen de nieuwe, of moet ik zeggen vernieuwde instelling goede vaart. **(Applaus bij de CVP)**

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik verheug mij er in de eerste plaats over dat alle fracties hier hebben verklaard dat zij de oprichting van het Commissariaat-generaal voor Toerisme noodzakelijk achten voor een goede werking van het toerisme in Vlaanderen.

Het ontwerp van decreet dat wij thans bespreken heeft een lange lijdensweg achter de rug. Die lijdensweg was vooral het gevolg van een betwisting over de bevoegdheid. Zoals u weet werd door de Minister van verkeerswezen in de nationale regering de stelling voorop gezet dat het toerisme voor het grootste gedeelte onder zijn bevoegdheid moest blijven.

U weet ook dat de Raad van State daar over een advies heeft verstrekt. U weet ten slotte ook dat deze problematiek uiteindelijk door het **Overlegcomité** werd beslecht. Het **Overlegcomité** heeft de beslissing genomen, sommigen zeggen op juridische basis, anderen zeggen op politieke basis, dat het toerisme tot de bevoegdheid be-

Poma

hoort van de Gemeenschappen, behoudens die problemen die nationaal gebleven zijn, zoals bijvoorbeeld de vestigingswet die een nationale materie regelt en die ressorteert onder de Minister van middenstand. Bijgevolg is men na lang onderhandelen uiteindelijk tot het besluit gekomen dat deze materie in de Vlaamse Raad moest worden behandeld.

Vandaag moeten wij een parastatale B bespreken, zoals door de Executieve werd voorgesteld. Aan deze parastatale B en ook aan andere, zijn reeds heel wat besprekingen gewijd in de Commissie.

De twee knelpunten waarover niet alleen in de Commissie maar ook in openbare vergadering werd gesproken in verband met het ontwerp van decreet betreffende de instelling „Kind en Gezin”, in verband met de „Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling” en in verband met het voorliggend decreet moeten op een identieke wijze worden behandeld met betrekking tot deze drie decreten. De twee knelpunten zijn het al of niet inschrijven van de parastatale B en het probleem van het personeelsstatuut.

Het lijkt mij uitgesloten en onaanvaardbaar dat wij hier drie decreten zouden goedkeuren die betreffende deze twee knelpunten een andere formulering bevatten.

Ik herhaal dat het ontwerp van decreet dat wij thans bespreken, identiek moet zijn aan het ontwerp van decreet dat wij zojuist hebben besproken, namelijk dit van „Kind en Gezin”.

Nu is het zo dat het probleem van die parastatalen blijkbaar is opgelost en dat iedereen uiteindelijk akkoord gaat met de formulering die erin staat, met name dat men niet uitdrukkelijk verwijst naar de parastatale B maar wel opsomt wat in die parastatale B staat. Ik hoef hier niet te herhalen waarom men uiteindelijk deze formule heeft gehandhaafd. Het is dezelfde formule voor „Kind en Gezin” en voor de „Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling”.

Er blijft dus nog het probleem van het

statuut. Het komt mij voor dat ook dit punt gelijkaardig moet zijn aan „Kind en Gezin”. Straks, om 16 uur zal een stemming worden gehouden over het al dan niet opnieuw verwijzen naar de Commissie van het ontwerp van decreet houdende oprichting van de instelling „Kind en Gezin”.

Indien het niet weer naar de Commissie wordt verwezen en bijgevolg de tekst van het huidige ontwerpdecreet wordt behouden, dan is het mijn bedoeling, via amendementen, dit decreet op dezelfde hoogte te brengen als het decreet voor „Kind en Gezin”. Dit lijkt mij absoluut noodzakelijk.

Er zijn natuurlijk nog andere verschillen. Er is bijvoorbeeld het verschil van de vestigingsplaats. In „Kind en Gezin” werd Brussel ingebracht. Hier, in dit ontwerp van decreet werd dit verworpen maar men heeft een andere formule uitgedacht. Betreffende de negen leden die door de Executieve moeten worden aangeduid, is door de Raad van Beheer beslist dat er twee leden door het NCC zouden worden aangeduid. Dat is een tegemoetkoming die werd gedaan omdat men Brussel niet als vestigingsplaats heeft willen in aanmerking nemen. Het lijkt mij geen onoverkomelijke moeilijkheid dat, inderdaad, in de ene parastatale de vestigingsplaats kan worden bepaald en in de andere niet. Dit verschil brengt geen fundamentele wijziging met zich zoals het wel het geval zou zijn geweest indien in het ene het statuut vermeld wordt en in het andere niet. Er bestaat dus een duidelijk onderscheid tussen de graad „fundamentele wijzigingen” en „geen fundamentele wijzigingen”.

Wanneer het om fundamentele problemen gaat, moeten de drie parastatalen op dezelfde wijze worden geformuleerd. Gaat het om minder fundamentele wijzigingen, zoals de vestigingsplaats, dan meen ik dat er wel een verschil mag bestaan tussen de verschillende op te richten parastatalen.

Dit wil ik zeggen in het kader van de algemene bespreking die op dit ogenblik aan dit ontwerp van decreet wordt gewijd en waarvoor wij dus amendementen hebben ingediend. Ik herhaal echter dat ik die amendementen al

dan niet zal handhaven naar gelang van de uitslag van de stemming die wij over „Kind en Gezin” inzake het statuut zullen houden.

Mijnheer Seeuws, verder wil ik nog antwoorden op enkele opmerkingen die u hebt gemaakt. Ik meen echter dat ik dat reeds in de Commissie heb gedaan. Er zullen dus door de Executieve een aantal besluiten worden genomen. In de Commissie ben ik reeds zo vriendelijk geweest, niet de volledige inhoud van die besluiten te geven, maar toch te zeggen waarover ze zouden gaan. Het is natuurlijk duidelijk dat eerst het decreet moet worden goedgekeurd en dat pas daarna de besluiten kunnen worden genomen en niet omgekeerd. U weet waarover de besluiten gaan. Ik meen ook u in de Commissie op dat punt voldoening te hebben gegeven.

Betreffende de Vlaamse Adviesraad had ik in de Commissie meegedeeld deze zaak zo vlug mogelijk in de Commissie voor Cultuur aanhangig te maken. Ik kan u ook zeggen dat het ontwerp van decreet over de Vlaamse Adviesraad voor Toerisme op de vergadering van de Executieve zal worden voorgelegd. Zoals u weet hebben wij ter zake de Raad van State reeds geraadpleegd zodanig dat dit punt, als ik het fiat krijg in de Executieve, door de Commissie zal kunnen worden behandeld. Ik herhaal dat wij aan deze zaak onze volle aandacht hebben gewijd wat trouwens ook blijkt uit het feit dat de Executieve woensdag over acht dagen dit ontwerp van decreet ter bespreking zal krijgen.

De heer W. Seeuws : Mijnheer de Minister, ik had u graag horen bevestigen wat u mij in de Commissie hebt gezegd maar dat ik dat helaas in het overigens uitstekende verslag niet heb teruggevonden. Het gaat over de bevestiging dat u ervoor zult zorgen dat de verbruikersverenigingen van de toeristische bedrijven aanwezig zullen zijn in de Raad van Advies en in de technische commissie.

Minister K. Poma : Als ik dat gezegd heb in de Commissie, moet ik hetzelfde herhalen in openbare vergadering.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, **totdaar** mijn antwoorden in de al-

Poma

gemene beraadslaging over dit ontwerp van decreet.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme.

De tekst aangenomen door de Commissie wordt als basis voor de bespreking genomen.

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

Hoofdstuk II

Oprichting en bevoegdheid

Artikel 2

§ 1. Onder de benaming „Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme”, afgekort VCGT, wordt een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht.

De instelling is onderworpen aan de hiernagenoemde bepalingen van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut zoals ze van kracht zijn op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet en met dien verstande dat onder „Koning, Minister-raad, Ministerieel Comité, Minister, Minister van financiën, Minister die het openbaar ambt in zijn bevoegdheid heeft, Minister die de begroting in zijn bevoegdheid heeft”, de Vlaamse Executieve wordt verstaan,

onder „Kamers” de Vlaamse Raad, en onder „regeringscommissaris” de Gemeenschapscommissaris :

- artikel 2, eerste, derde en vierde lid ;
- artikel 3, § 2, § 3, § 4 en § 5 ;
- artikelen 4 en 5 ;
- artikel 6, § 1, § 2, § 4, eerste en derde lid, § 5 en § 6 ;
- artikel 6bis, § 1 ;
- artikelen 7 en 9 ;
- artikel 10, § 1, § 2, § 4 en § 5 ;
- artikel 12, § 1, § 2 en § 3 ;
- artikelen 13, 14, 15, 22 en 23.

§ 2. De vestiging van de zetel van het VCGT wordt, op voorstel van de raad van beheer, door de Vlaamse Executieve bepaald.

Op dit artikel is er een amendement, voorgesteld door de Vlaamse Executieve, dat luidt als volgt :

In § 1, na de 20e regel, invoegen wat volgt : - artikel 11, § 1, § 2 en § 3.

De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, heeft het woord.

Minister K. Poma : Mijnheer de Voorzitter, dit amendement houdt verband met het statuut. Ik heb reeds uiteengezet dat het voor mij onaanvaardbaar is dat er een verschil zou zijn tussen het ontwerp van decreet dat daarnet door Minister Steyaert werd behandeld en het onderhavige ontwerp van decreet. Het is daaraan gekoppeld.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de Executieve stelt dus voor artikel 11 van de wet van 16 maart 1954 toepasselijk te maken voor de parastatale instelling B, die wij beogen. Kan u mij, mijnheer de Minister, uitleggen hoe u dat van overeenkomstige toepassing zal maken in de werkelijkheid.

Ik lees paragraaf 1 van artikel 11 voor : „De Koning stelt het kader en het statuut van het personeel van de in artikel 1 vermelde instellingen vast op voordracht van de Minister of de Ministers onder wie zij ressorteren en in overeenstemming met de Minister die het openbaar ambt in zijn bevoegdheid heeft. Voor de vaststelling

van het kader en het geldelijk statuut is daarenboven de instemming van de Minister van financiën vereist.”

Voor wat betreft de interventie van het openbaar ambt kreeg ik graag wat meer uitleg.

De Voorzitter : De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, heeft het woord.

Minister K. Poma : Mijnheer De Beul, indien ik u goed begrijp, is er maar één Minister van het openbaar ambt, namelijk die van de nationale regering, die dan ook bevoegd is voor de Executieve, voor het personeel van de Vlaamse Gemeenschap en voor de parastatale instellingen afhankelijk van de Vlaamse Gemeenschap.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, ik herhaal dat de Minister van het openbaar ambt minstens de man is die mede zijn volle zeggenschap heeft over het statuut. Dat kan men niet ontkennen. Wanneer u door uw amendement dit artikel van overeenkomstige toepassing maakt, dan moet u mij eens uitleggen hoe dit ingewikkelde mechanisme gaat werken, want . . . de Koning benoemt op voorstel van de Minister die bevoegd is, maar in overeenstemming met de Minister van het openbaar ambt. Indien dit van toepassing wordt bij dit decreet, hoe moet zulks dan in de praktijk gebeuren ?

Minister K. Poma : Mijnheer De Beul, ik heb u een vraag gesteld, maar u hebt mij niet geantwoord.

De Voorzitter : De heer Weckx heeft het woord.

De heer H. Weckx : Mijnheer de Voorzitter, ik kan daarop antwoorden dat de zaak gedeeltelijk hersteld is door het aannemen van mijn in de Commissie ingediend amendement. Daarin wordt immers gezegd : „De Koning, Ministerraad, Ministerieel Comité, minister, Minister van financiën, Minister die het openbaar ambt in zijn bevoegdheid heeft, Minister die de begroting in zijn bevoegdheid heeft, moeten gelezen worden als „Vlaamse

Weckx

Executieve" en Kamers als „Vlaamse Raad,,.

Al de titels die men terugvindt, onder meer, in artikel 11 worden dus vervangen door „Executieve" en „Vlaamse Raad,,. Met andere woorden, met dit amendement wordt iedere foute interpretatie ondervangen.

De Voorzitter : Dat werd trouwens daarnet reeds gezegd tijdens de bespreking van het ontwerp van decreet houdende oprichting van de instelling „Kind en Gezin”.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Dat geldt voor de tekst zoals hij uit de Commissie is gekomen, maar nu zijn de paragrafen 1, 2 en 3 van artikel 11 daaraan toegevoegd en die houden verband met de betwisting nopens de bevoegdheid voorzien in artikel 13, paragraaf 6 van de bijzondere wet. In paragraaf 6 van artikel 13 wordt verwezen naar paragraaf 1 van artikel 11 en daar kan men zo maar niet „de Koning, de bevoegde Minister en de Minister van het openbaar ambt" vervangen.

De heer H. Weckx : De Executieve stelt nu voor de paragrafen 1, 2 en 3 van artikel 11 nominatim aan artikel 2 toe te voegen.

De Voorzitter : De heer Van den Bossche heeft het woord.

De heer L. Van den Bossche : Dat gaat zo maar niet. Met een eenvoudige stemming zou dan de hele wetgeving over de parastatalen worden hermaakt, wat niet in onze bevoegdheid ligt. Als men wil doen wat de Executieve doet, dan is de wetgeving kaduuk. De redenering die nu wordt gevolgd is absoluut slecht.

De enige redenering die met veel goede wil zou kunnen worden gevolgd, is deze van de „implied powers". Al de rest kan gewoonweg niet. Het amendement van de heer Weckx komt daaraan niet tegemoet. Het amendement is schitterend binnen het decreet maar daarmee kan niet worden bereikt dat de wet op de parastatalen nu anders moet worden gelezen voor de Vlaamse Gemeenschap en het

Vlaamse Gewest.

Wij zitten vast met paragraaf 6 van artikel 13. Er is weliswaar paragraaf 3 van artikel 13 waarop kan worden teruggevallen. De combinatie van die paragraaf en „implied powers" kan als politieke beslissing worden genomen. Daarmee loopt men, zoals collega De Beul daar vanmorgen al heeft op gealudeerd, een zeker risico. Ik vrees echter dat een zeer strikt Arbitragehof u gaat afwijzen.

De Voorzitter : De heer Poma, Gemeenschapsminister van cultuur heeft het woord.

Minister K. Poma : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, mag ik doen opmerken dat dit ook staat in artikel 11, paragrafen 1, 2 en 3 van het decreet op de „Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling", alsmede in het ontwerp van decreet houdende oprichting van de instelling „Kind en Gezin". Het is voor mij onaanvaardbaar dat wij drie parastatalen zouden oprichten waarin een afwijkende formulering zou bestaan in verband met dit probleem. Aangezien deze formulering reeds bestaat voor de parastatalen „Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling" en de parastatale „Kind en Gezin", moet ze ook voor deze derde parastatale juist dezelfde zijn, zoniet moeten wij terugkomen op de vorige teksten.

De Voorzitter : De heer Van den Bossche heeft het woord.

De heer L. Van den Bossche : Mijnheer de Minister, uw redenering gaat niet op. Het is niet omdat men één keer een stommiteit heeft gedaan, dat deze eeuwig moet worden herhaald. Het feit dat er een precedent bestaat, wil niets zeggen.

Collega De Beul is vanmorgen op hetzelfde punt samen met mij in de clinch gegaan met mevrouw Steyaert.

Mijnheer de Minister, ik kan uw redenering volgen om voor de drie parastatalen dezelfde regeling te treffen. Daarin moeten wij consequent zijn. Indien de Raad onze theorie volgt dan moeten het eerste decreet en het tweede ontwerp worden aangepast.

Het is echter geen argument van te

zeggen dat we ooit een stommiteit hebben begaan en er nu maar verder moeten mee gaan. Dat is een weinig wijze redenering. Zelfs een ezel stoot zich geen tweede keer aan dezelfde steen.

De Voorzitter : Minister Steyaert heeft het woord.

Minister R. Steyaert : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, mag ik doen opmerken dat ik in het begin van deze namiddag aan de hand van adviezen van de Raad van State hierop reeds antwoord heb gegeven, maar de heer Van den Bossche was op dat ogenblik niet aanwezig, zodanig dat hij er geen rekening kon mee houden.

De Voorzitter : Op artikel 2 is er een amendement, voorgesteld door de heer Weckx, dat luidt als volgt :

In fine van § 2 de volgende woorden toevoegen : „binnen het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad,,.

De heer Weckx heeft het woord.

De heer H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, heren Ministers, geachte collega's, er werd gezegd dat er verschillen mogen zijn tussen het decreet houdende oprichting van de instelling „Kind en Gezin" en het decreet houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor toerisme, maar dat deze verschillen niet fundamenteel mochten zijn. In het ontwerp van decreet houdende oprichting van het Commissariaat-generaal voor Toerisme heeft men aanvaard dat twee van de leden van de Raad van beheer die worden aangeduid door de Vlaamse Executieve, zullen worden gekozen uit een dubbele lijst die door de Nederlandse Commissie voor de Cultuur van de Brusselse Agglomeratie zullen worden voorgedragen. In het decreet betreffende de oprichting van „Kind en Gezin" heeft men eveneens deze oplossing aanvaard voor de samenstelling van het Provinciaal Comité voor Brabant. Ik wilde deze parallel die onvolledig door de Minister werd getrokken, enigszins vervolledigen.

Mijn amendement zelf kan ik heel kort verdedigen. Ik zou vandaag een oproep willen doen tot alle collega's.

Weckx

Twee maanden geleden hebben wij hier unaniem Brussel uitgeroepen tot hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap. Ik wil u vragen deze lijn volledig door te trekken voor de parastatale die wij vandaag oprichten en dit op grond van artikel 59bis van de Grondwet. Het spreekt vanzelf dat de **gewestelijke** parastatalen, waarvan er reeds verschillende door deze Raad werden opgericht, hun hoofdzetel alleen maar in het Vlaamse Gewest kunnen vestigen. Dit is trouwens in de praktijk ook zo.

In dit ontwerp van decreet gaat het echter over een parastatale die wordt opgericht op grond van artikel 59bis van de Grondwet, dat gecreëerd werd bij de staats hervorming van 1970 en bij de staats hervorming van 1980 werd doorgetrokken tot de persoonsgebonden materies. Reden hiertoe was de moeilijke positie van de Vlamingen in Brussel en het besef dat dit probleem slechts kan worden opgelost wanneer de Brusselse Vlamingen kunnen rekenen op de steun van de hele Vlaamse Gemeenschap. Naar analogie van het decreet van 6 maart jongstleden, waarin Brussel wordt uitgeroepen tot hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap, en naar analogie van de beslissing van de Vlaamse Executieve verleden jaar om de zetel van de Executieve en dus ook de kabinetten in Brussel te vestigen – hiervoor is trouwens reeds een plaats aangeduid –, zou ik de Vlaamse Raad willen vragen de raad van beheer van deze nieuwe parastatale in Brussel te vestigen.

Ik zou de leden van de Vlaamse Raad willen oproepen om mijn amendement met een zo groot mogelijke meerderheid goed te keuren, indien mogelijk zelfs met dezelfde unanimiteit waarmee wij twee maanden geleden Brussel hebben uitgeroepen tot hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap.

Neem van mij aan, collega's, ik weet uit ervaring waarover ik spreek. Elke dag word ik, soms nog altijd helaas in pijnlijke omstandigheden, ermede geconfronteerd. Het is belangrijk dat wij op dit ogenblik vanuit de Vlaamse Raad deze daad zouden stellen. Er kan, misschien een ogenblik komen

dat er redenen zullen bestaan waarom de Vlaamse Raad, na de oplossing van het probleem Brussel of na de oplossing van het probleem „België”, als ik het zo mag stellen, geroepen zal zijn een andere beslissing te nemen. Maar laten wij zulks dan doen via het opperste orgaan van onze Gemeenschap, via het wetgevend orgaan van onze Gemeenschap, via het Vlaamse Parlement, de Vlaamse Raad. Ik zou durven pleiten opdat dit amendement door de ganse vergadering in ere zou worden hersteld, daar waar het in feite in de Commissie werd verworpen.

De Voorzitter : De heer De Grève heeft het woord.

De heer L. De Grève : Mijnheer de Voorzitter, wat het principe betreft en na de uitspraak met tremolo zou ik de heer Weckx zeer graag volgen en bijna geneigd zijn te zeggen dat wij zijn standpunt met unanimiteit kunnen goedkeuren.

Waar u, mijnheer Weckx, echter geen rekening mee houdt, is dat wij oog moeten hebben voor de scheiding van de machten binnen onze Gemeenschap. Ik geloof dat de bepaling van de zetel van een instelling uiteraard een materie is die uitsluitend aan de Executieve is voorbehouden. Waarom zouden wij, als het niet moet, de Raad laten beslissen wat door een ander orgaan moet worden beslist. Daartegen heb ik principieel wel bezwaar.

Ik herhaal dat ik fundamenteel geen bezwaar heb tegen het feit dat de Executieve voor de vestiging in Brussel-Hoofdstad zou opteren, maar of de Raad zulks moet doen, daarover heb ik wel mijn twijfels.

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, indien ik een Brusselaar was, zou ik het standpunt van de heer Weckx zeer goed begrijpen. Naast een symbolische waarde van de vestiging te Brussel zijn echter nog andere praktische elementen die de inplantingsplaats kunnen bepalen. Bij wijze van voorbeeld wil ik de voordelen op financieel vlak aanhalen die een Vlaamse stad zou kunnen bieden om

de zetel van het Commissariaat-generaal aldaar te vestigen, de ligging in een toeristisch belangrijke streek, de vestiging in een internationaal bekende, toeristische, Vlaamse, historische stad, de vestiging in een streek waar de „toeristische” werkloosheid groot is.

Welnu, ik zou het volgende willen voorstellen, namelijk dat wij enerzijds niet zouden ingaan op het voorstel van de heer Weckx ; anderzijds verklaar ik aan de Vlaamse Raad dat ik aan de Executieve zal voorstellen Brussel als vestigingsplaats aan te duiden. Vermits iedereen toch na enkele uren weet wat er binnen de Executieve wordt beslist, al was het maar door de dagbladen, zal de heer Weckx zeer vlug van de beslissing op de hoogte zijn.

Mevrouw G. Devos : Dat is toch niet door ons.

Minister K. Poma : Ik hou woord. Ik geef u de stellige verzekering dat, wanneer in de Executieve dit probleem ter sprake komt – en dit is toch een probleem dat rechtstreeks onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van cultuur valt – ik Brussel als vestigingsplaats zal voorstellen.

In die omstandigheden vraag ik echter dat de tekst wordt behouden en dat het een voorrecht voor de Executieve zou blijven om Brussel als vestigingsplaats te kiezen.

De Voorzitter : De heer Weckx heeft het woord.

De heer H. Weckx : Mijnheer de Voorzitter, de Minister legt een belangrijke verklaring af; zij is inderdaad minder genuanceerd dan degene die hij in de Commissie heeft afgelegd.

In die omstandigheden, maar vooral ook omdat ik het vandaag niet wil laten komen tot een stemming in deze Vlaamse Raad van degenen die vóór of tegen Brussel zijn en gelet op de belangrijkheid van de verklaring van de Minister, trek ik mijn amendement in.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 2 en het amendement van de Executieve zullen worden aangehouden.

Voorzitter

Artikel 3

§ 1. Binnen de beschikbare middelen wordt het VCGT ermee belast, het toerisme en de vrijetijdsbesteding in het kader van het toerisme, bedoeld in artikel 4, 10° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, met alle daartoe dienstige middelen te bevorderen of te organiseren.

§ 2. Het VCGT is inzonderheid belast met :

- de studie, de planning, de ontwikkeling en de bevordering in binnen- en buitenland van het toerisme in Vlaanderen en Brussel-Hoofdstad ;
- het bevorderen van het sociaal toerisme ;
- de vestiging en exploitatie van onthaal- en promotiekantoren in binnen- en buitenland ;
- het bevorderen van de creatie, de verkoop, de distributie van het toeristisch aanbod in samenwerking met binnen- en buitenlandse bedrijven en instellingen ;
- het begeleiden, coördineren en stimuleren van de activiteiten van plaatselijke, gewestelijke en provinciale verenigingen, verenigingen voor vreemdelingenverkeer of diensten voor toerisme ;
- het verstrekken van informatie en voorlichting in binnen- en buitenland ;
- onverminderd de bevoegdheid van de officieren van de gerechtelijke politie, de personeelsleden van de rijks-wacht, de ambtenaren en agenten van de plaatselijke politie, de vaststelling van de inbreuken op de reglementeringen volgend uit decreten, besluiten en verordeningen betreffende de diverse sectoren van de toeristische activiteit.

- **Aangenomen.**

Artikel 4

Voor het vervullen van zijn taak, kan het VCGT onroerende goederen ver-

werven, ze vervreemden of er zakelijke rechten-op vestigen en tot onteigening ten algemene nutte overgaan, na machtiging van de Vlaamse Executieve.

- **Aangenomen.**

Hoofdstuk III

Organisatie van het VCGT

Artikel 5

§ 1. Het VCGT wordt geleid door een raad van beheer samengesteld uit :

- een voorzitter,
- negen leden, vertegenwoordigers van de Vlaamse Executieve, waaronder twee leden, die worden voorgedragen op dubbele lijsten door de Nederlandse Commissie voor de cultuur van de Brusselse agglomeratie ;
- negen leden, vertegenwoordigers van de toeristische Sector, met inbegrip van Sociaal Toerisme,

allen te benoemen door de Vlaamse Executieve.

De raad van beheer kiest onder zijn leden twee ondervoorzitters, één uit de negen leden, vertegenwoordigers van de Vlaamse Executieve en één uit de negen leden, vertegenwoordigers van de Toeristische Sector.

De Commissaris-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking, of zijn afgevaardigde neemt van ambtswege met raadgevende stem deel aan de vergadering van de raad van beheer.

§ 2. Het mandaat van de beheerders die de Vlaamse Executieve vertegenwoordigen vervalt drie maanden na de hernieuwing van de Vlaamse Raad. De overige mandaten vervallen na vier jaar. De uittredende beheerders kunnen opnieuw worden benoemd. Bij overlijden, ontslag of afzetting van een lid van de raad, voltooit een opvolger het mandaat.

- **Aangenomen.**

Artikel 6

De raad van beheer bepaalt in een re-

glement de wijze waarop hij zijn bevoegdheid uitoefent.

Dit reglement wordt aan de goedkeuring van de Vlaamse Executieve onderworpen.

- **Aangenomen.**

Artikel 7

Het toezicht op het VCGT wordt uitgeoefend door twee Gemeenschapscommissarissen benoemd door de Vlaamse Executieve.

- **Aangenomen.**

Artikel 8

De Vlaamse Executieve stelt het kader van het personeel van het VCGT vast, waarin begrepen de functies van Commissaris-generaal en van Adjunct-commissaris-generaal.

Op dit artikel is er een amendement, voorgesteld door de Vlaamse Executieve, dat luidt als volgt :

Dit artikel vervangen door wat volgt :

„Artikel 8

§ 1. De Vlaamse Executieve stelt het kader en het statuut van het personeel van het VCGT vast, hierin begrepen dat van de Commissaris-generaal en de Adjunct-commissaris-generaal.

§ 2. Zolang de Vlaamse Executieve nog geen statuut heeft vastgesteld is het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut van toepassing op het vastbenoemd personeel van de dienst.”

Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma : Mijnheer de Voorzitter, artikel 8 is gekoppeld aan het artikel waarover wij straks zullen beslissen of het al dan niet opnieuw naar de Commissie moet worden overgezonden. Ik stel voor de bespreking ervan te verdagen tot na de stemming om te weten hoe de Raad oordeelt over het verzoek van de heer De Beul.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft

De Beul

het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, uit wat Minister Poma verklaart, maak ik op dat het amendement van de Executieve wordt gehandhaafd.

De Voorzitter : Voorlopig, tot men zich heeft uitgesproken over de verzen- ding naar de Commissie.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, het gaat niet op altijd in herhaling te vallen, maar wat artikel 30 van het vorig decreet betreft, hadden wij gevraagd het te verwijzen naar de Commissie, samen met dit amendement van de Regering.

Ik kom op dit voorstel terug en stel dat niet meer voor.

Ik wil de Executieve zeggen dat, indien zij haar standpunt stoutmoedig handhaaft – iedereen zal intussen hebben begrepen dat er inderdaad een probleem is – wij haar zullen volgen. Wij zouden haar nog liever volgen indien zij er de „implied powers” aan zou verbinden, het volstaat immers deze gewoon in openbare zitting in te roepen, zoals collega Van den Bossche heeft gesuggereerd.

Wij stellen niet meer voor het artikel naar de Commissie te verzenden. Verbindt de Executieve er de „implied powers” aan, dan zullen wij de Executieve daarin volgen.

De Voorzitter : Mijnheer De Beul, spreekt u alleen over artikel 8 van dit ontwerp ?

De heer A. De Beul : Ik spreek over artikel 8 van dit ontwerp en over artikel 30 van het vorig ontwerp.

De Voorzitter : Wij moeten ons daar straks toch over uitspreken.

Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens : Mijnheer de Voorzitter, ik zou uitdrukkelijk willen onderstrepen dat wij ons voor deze teksten, zowel in het ontwerp van decreet houdende oprichting van de instelling „Kind en Gezin” als in het ontwerp van decreet houdende oprichting van

de instelling Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme, baseren op de uitdrukkelijke adviezen van de Raad van State.

Minister Steyaert heeft ze bij de aanvang van deze vergadering trouwens integraal opgesomd en de hele libellé ervan gegeven.

Niet steunend op de „implied powers” maar op artikel 9 van de bijzondere wet waarvan de mogelijkheden ook erkend zijn door de Raad van State, is de Vlaamse Executieve van oordeel dat deze regeling in de verschillende decreten moet worden ingelast.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, ik heb met aandacht naar de uitleg van de Voorzitter van de Executieve geluisterd. Die klopt met wat Minister Steyaert heeft gezegd.

De Voorzitter van de Executieve moet opletten dat hij met tenminste één probleem rekening moet houden, namelijk dat de Minister van het openbaar ambt van de nationale regering een soort veto-recht heeft. „In overeenstemming met” duidt op een bindend advies. Reageert de Minister niet, dan kan de Executieve niets doen.

Daarom herhaal ik beroep u op de „implied powers”.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 8 en het amendement daarop worden aangehouden.

Artikel 9

§1. De Commissaris-generaal is belast met het dagelijks bestuur en met de uitvoering van de besluiten van de raad van beheer.

De Commissaris-generaal wordt bijgestaan door een Adjunct-commissaris-generaal en organiseert het secretariaat van de raad van beheer. Beide worden benoemd door de Vlaamse Executieve en nemen met raadgeven- de stem deel aan de vergaderingen van de raad van beheer.

§2. De Voorzitter van de raad van be-

heer of de Commissaris-generaal vertegenwoordigt het VCGT in gerechtelijke en buitengerechtelijke handelin- gen.

– **Aangenomen.**

Artikel 10

§ 1. Met het oog op het waarborgen van de noodzakelijke continuïteit be- noemt de Vlaamse Executieve, in af- wijking van artikel 8 van dit decreet, en gedurende een periode van zes maanden ingaande op de datum waar- op het besluit van de Vlaamse Execu- tieve dat de personeelsformatie vast- legt in werking treedt, de personeels- leden.

§ 2. Het VCGT kan, voor de diensten in het buitenland en voor tijdelijke opdrachten in het binnenland, binnen de perken van de beschikbare kredie- ten, contractueel personeel aanwer- ven.

– **Aangenomen.**

Hoofdstuk IV

Inkomsten

Artikel 11

Het VCGT heeft als bronnen van in- komsten :

a) de jaarlijks door de Vlaamse Raad toegekende kredieten ;

b) leningen die het krachtens een be- sluit van de Vlaamse Executieve mag aangaan in de vormen en onder de voorwaarden bepaald in artikel 12 van de wet van 16 maart 1954 betref- fende de controle op sommige instel- lingen van openbaar nut ;

c) de opbrengst van de verkoop van ei- gen publikaties, van de eigen activitei- ten, de huurgelden, alsook de vergoe- ding van diensten die door het VCGT, binnen het kader van zijn opdracht, geregeld worden ;

d) andere inkomsten na machtiging van de Vlaamse Executieve, schen- kingen en legaten inbegrepen.

– **Aangenomen.**

Voorzitter

Hoofdstuk V

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 12

De taken, het personeel en de goederen die overeenkomstig artikel 4, 10° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen aan de Vlaamse Gemeenschap worden overgedragen, worden overgenomen door het VCGT.

— **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten, met voorbehoud voor de aangehouden artikelen en amendementen.

Wij zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer R. Declercq tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het cultuurbeleid en meer bepaald het kunstbeleid en de maatregelen ter bevordering en de spreiding van de kunst alsmede het stimuleren van de eigen cultuurproductie en de kunstzinnige vorming van de jeugd

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Raphaël Declercq tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over het cultuurbeleid en meer bepaald het kunstbeleid en de maatregelen ter bevordering en de spreiding van de kunst alsmede het stimuleren van de eigen cultuurproductie en de kunstzinnige vorming van de jeugd.

De heer Declercq heeft het woord.

De heer R. Declercq (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren en mevrouw de Minister, geachte collega's, niemand zal betwisten dat de over-

heid in deze tijden van economische crisis de tering naar de nering zet. Dit houdt in dat de budgetten herdacht worden in functie van hun maatschappelijk belang. De meeste kredietposten worden drastisch beknot. Enkele evenwel kunnen juist wegens hun uitzonderlijk nut rekenen op een verhoging.

Naar onze mening verdient het terrein van de cultuur deze laatste kwalificatie, alhoewel tot op heden het tegendeel gebleken is. Zoals u ongetwijfeld weet, vertegenwoordigt het budget voor cultuur nauwelijks 0,7 procent van het BNP, of evenveel als het aandeel voor ontwikkelingssamenwerking. Bovendien hebben de cultuurministers tot op vandaag hun beleid vooral afgestemd op het electoraal interessantste terrein van de cultuurpolitiek, met name de socio-culturele activiteiten, zodat de schone kunsten nauwelijks aan hun trekken zijn kunnen komen.

Daar waar dit toch het geval is, gaat het voornamelijk om kunstspreading. De kunstschepper daarentegen blijft vaak in de kou staan !

Een bewijs van wat ik beweert, met name dat er geen overheidszorg wordt besteed aan de kunst en de kunstenaar, wordt geleverd in de Beleidsverklaring van de Vlaamse Executieve van 21 januari 1982 waar met geen woord wordt gerept over „kunstbeleid„ in het hoofdstuk Cultuur.

Het is derhalve erg belangrijk de plaats van de kunst in onze maatschappij te bepalen en een coherente visie op het kunst- en cultuurbeleid naar voor te brengen, een visie die dient te leiden tot de uitvoering van een aangepast beleid.

Onmiddellijk moet de vraag gesteld worden : is kunstbeleid een noodzaak ?

Mocht deze vraag gesteld zijn in een land met een dictatoriaal regime, het antwoord zou ongetwijfeld „positief“ zijn. Een dictatuur duldt geen tegenspraak en stelt alles in het werk om haar visie op te dringen. De kunst daarentegen kan pas wezenlijk functioneren als ze vrij is. Beide zaken zijn niet te combineren, een compromis is

uitgesloten. Er staat de dictatuur dan ook niets anders te doen dan de kunst aan een strenge censuur te onderwerpen. Het is duidelijk dat zo'n kunstbeleid de negatieve pool vormt van het scala aan beleidsmogelijkheden.

In onze Westerse parlementaire democratieën schermt men met het begrip „vrijheid van meningsuiting“. Er is geen censuur. Maar de overheid doet aan kunstbevordering via een selectief subsidiëringbeleid.

Ten aanzien van de hedendaagse kunst heerst evenwel geen positief klimaat. Deze kunst is nochtans vernieuwend, terwijl de overheid de exponent is van de gevestigde machtsverhoudingen en dus achternaht. Als argument ter verdediging voert de overheid aan dat we in een vrije markteconomie leven, maar ze vergeet blijkbaar dat haar subsidiëringbeleid daarbij als correctief optreedt. Hoeveel miljarden worden jaarlijks niet uitgetrokken ter ondersteuning van de landbouw, staal- en textielsector, de steenkoolnijverheid, de auto-industrie, de scheepsbouw ?

Sommigen blijven er bij dat de overheid zich niet met de kunst hoeft te bemoeien. Zij verwachten alle heil van het met privé-middelen gesteunde vrije initiatief. Alhoewel we niet ontkennen dat in deze gedachte gunstige perspectieven schuilen, hoeden we ons toch voor overdreven optimisme. Steun van privé-zijde berust vaak op een vorm van sponsoring, zoals elke reclametechniek probeert effect te verkrijgen op een grote groep mensen. Het gevaar is dan ook niet denkbeeldig dat alleen die kunst gesteund wordt die voldoet aan eisen van populariteit en/of prestige. Dit leidt in elk geval tot een verschraving van het aanbod. Wij blijven dan ook bij onze mening dat de overheid wel degelijk een rol heeft ten aanzien van de kunstbevordering en -spreiding.

Derhalve is het moment aangebroken om een positief standpunt over het belang van de cultuur in onze samenleving te formuleren.

Graag herhaal ik hier wat ik bij de bespreking van de begroting van cultuur heb gezegd. Mijnheer de Minister, u viel een zware erfenis te beurt die niet

R. Declercq

in een paar jaar rechtgetrokken kan worden. Maar de kunstwereld hoopt dat er door uw beleidsmaatregelen een nieuwe wind zal waaien. Ik hoop dat zij niet bedrogen wordt in haar verwachtingen.

Als ik spreek van een nieuwe wind, verwijs ik graag naar uw royale subsidie voor het nieuw museum van West-Vlaanderen te Oostende waarvoor wij u erg dankbaar zijn.

Nog een ander voorbeeld is uw opdracht aan de Raad van Advies voor Toneelkunst om het theaterdecreet van 1975 te herdenken.

Ik maak van de gelegenheid gebruik om een paar woorden te zeggen over het Westvlaams orkest dat met enorme moeilijkheden te kampen heeft. Wij kregen van u reeds een zeer bemoeiigend schrijven dat mededeelde dat, in het kader van de begroting, via het bijblad, getracht wordt de indexaanpassing inzake de werkings-subsidie van 1979 tot 1984, alsmede de bijkomende last veroorzaakt door RSZ-verplichtingen, te bekomen.

Ik ben overtuigd dat alle Westvlaamse parlementairen achter hun orkest staan en volgende vier punten onderschrijven.

1. De facultatieve toelage van het Westvlaams orkest om te vormen tot een vaste vergoeding.
2. De toelage te indexeren met terugwerkende kracht tot 1978.
3. De achterstallige RSZ-bijdragen aan te zuiveren.
4. Tussen te komen in de personeelsbezetting — financieel — zodat het Westvlaams orkest een functionelere werking kan waarborgen.

Hier verder uitweiden over de belangrijkheid van het Westvlaams orkest lijkt mij overbodig.

Ik krijg de indruk, mijnheer de Minister, dat de kunstwereld niet tevergeefs beroep op u doet. Wij ondervinden dat u de zaken op de voet volgt en dat is al heel wat.

— **Mevrouw G. Devos, Eerste Onder-**

voorzitter, treedt als Voorzitter op.

Om die reden durf ik, in aansluiting met mijn tussenkomst bij de bespreking van de begroting, volgende stellingen vooropzetten. En al weet ik dat het niet alleen de Minister van cultuur is die deze standpunten kan bewerkstelligen, toch kreeg ik graag uw zienswijze opens deze instellingen.

Onze stellingen zijn de volgende.

1. Cultuur is een belangrijk maatschappelijk verschijnsel. Elk volk heeft recht op een culturele identiteit. De financiële middelen voor cultuur dienen minimum 1 procent van het BNP te bedragen. Op termijn dient men bijgevolg te streven naar een verhoging van de budgetten om in te staan voor de financiële gevolgen van het vernieuwde kunstbeleid. Absoloute prioriteit dient te worden gesteld met betrekking tot het stimuleren van de eigen cultuurproductie.

2. De overheid dient fiscale aanmoedigingsmaatregelen uit te werken voor particulieren en bedrijven die financiële steun verlenen aan kunstenaars, kunstwerken en kunstmanifestaties.

3. De overheid verwaarloost nog steeds de scheppende kunstenaars. Hun fiscale en sociale situatie is ronduit beschamend. Meer dan 10 jaar kloppen de kunstenaars aan met concrete suggesties voor een verbetering van hun toestand. De overheid mag hen niet langer aan het lijntje houden, maar dient een aangepast fiscaal en sociaal statuut voor de scheppende kunstenaars uit te werken.

Uit uw antwoord op mijn vragen vervat in mijn tussenkomst bij de begroting bleek enerzijds hoe lovenswaardig pogingen, hetzij door onderlinge verdeeldheid, hetzij door gebrek aan middelen, verloren gingen en anderzijds dat initiatieven werkelijk ondernomen worden om bepaalde zaken te verwezenlijken. Uit dat antwoord blijkt ook, mijnheer de Minister, hoe weinig belangstelling uw collega's over hebben voor de scheppende kunst.

Als voorbeeld voor onze achterlijke visie op onze eigen cultuurbeleving kan ik het geval van beeldend kunst-

naar Roelstraete aanhalen. Zoals zovelen van zijn collega's verkoopt hij niets maar lijdt liever honger dan niet meer te werken. Hij werd gestraft en gesanctioneerd door de RVA omdat hij als stempelgerechtigde durfde exposeren en een prijs zetten op een van zijn werken. Verkopen deed hij echter niet.

Op mijn mondelinge vraag aan de heer Hansenne, Minister van tewerkstelling en arbeid, of hij wilde meewerken aan een fiscaal en sociaal statuut voor de kunstenaars — ten slotte is ook zijn departement betrokken bij bepaalde facetten van een dergelijk statuut — antwoordde hij dat zijn departement zich niet hoeft uit te spreken over het statuut van de kunstenaars en besloot hij met de mededeling dat de betrokkene met de RVA contact kon nemen voor een regeling van zijn probleem overeenkomstig de wet.

Op dat gebied staan wij dus nergens. Vergeleken met de situatie in de ons omringende landen is dit wel een beschamend antwoord.

4. Een heroriëntering van de taak en de middelen van de adviescommissies. Zij beschikken over te weinig middelen om ernstig werk te leveren. Vele leden van die raden beschouwen hun lidmaatschap als een eretitel. De samenstelling van die commissies zou om de 2 jaar in plaats van om de 4 jaar moeten veranderen. Het is van doorslaggevend belang voor een goed beleid dat de Minister zich door uitstekende adviseurs laat informeren. De leden van de adviescommissies moeten die rol kunnen vervullen.

5. De politisering van de administratie en de bureaucratische traagheid waarmee sommige dossiers behandeld worden, dienen doorbroken te worden.

6. Een sterke binnenlandse promotie ten aanzien van onze kunstenaars dient te worden gevoerd. De overheid dient hier de rol van financieel begeleider, coördinator en organisator te spelen daar waar het particulier initiatief onbestaande of ontoereikend is. In haar promotiebeleid dient voornamelijk de jonge kunstenaar te worden benaderd. Het voorstel van mijn col-

R. Declercq

lega Daan Vervaeke tot integratie van kunstwerken in gebouwen van openbare diensten en daarmee gelijkgestelde diensten en van door de overheid gesubsidieerde inrichtingen, verenigingen en instellingen die tot de Vlaamse Gemeenschap behoren is een concrete stap inzake het kunstpromotiebeleid.

Dit voorstel staat echter als eenenderdertigste punt ingeschreven op de lijst van nog te behandelen punten in onze Commissie voor culturele aangelegenheden. De behandeling ervan kan dus nog lang op zich laten wachten indien er geen prioritair punt wordt van gemaakt.

Een degelijke binnenlandse promotie zal overigens leiden tot een hecht, representatief en waardevol aanbod waarmee men terecht naar het buitenland toe zal kunnen verwijzen.

7. Een goed gevoerd buitenlands cultuurbeleid dat berust op duidelijke inhoudelijke en geografische prioriteiten kan een reële inhoudelijke verrijking en een marktverruiming tot stand brengen voor onze scheppende en herscheppende kunstenaars.

8. Absolute prioriteit dient uit te gaan naar de kunstzinnige vorming van de jeugd. Zij dient geconfronteerd te worden met de artistieke uiting van gevoelens en gedachten van anderen, kunstenaars, en in niet mindere mate leren de eigen gedachten en gevoelens artistiek te uiten.

9. Artistieke vrijheid. De overheid moet zich ernstig met kunst- en cultuurbeleid inlaten, maar zij mag zich niet uitspreken over de artistieke inhoud. Integendeel. Zij dient ruimte te laten voor alle stromingen. Zij moet met andere woorden de kunsten in een geest van artistiek pluralisme laten gedijen.

Mijnheer de minister, ik wil besluiten met een praktisch voorstel om een beleidsnota uit te werken voor een samenhangend kunstbeleid, die binnen een redelijke termijn aan de Vlaamse Raad ter discussie zou worden voorgelegd. Dit voorstel steunt trouwens op een intentie uit uw beleidsverklaring

van 21 januari 1982 : „De Vlaamse Executieve zal voor de „grote sectoren” bij de Vlaamse Raad beleidsnota's voorleggen”.

Tot daar, mijnheer de Minister, enkele principes die moeten leiden tot een positief klimaat waarin de kunstenaar zich **tenvolle** kan ontplooiën. De redenen waarom dat klimaat moet heersen zijn velerlei. Scheppende kunst waarborgt zeer veel tewerkstelling. Denken wij even aan de boekenwereld en de plastische kunsten. Scheppende kunst waarborgt onze vrijheid en stimuleert de geest. Het is het middel om de degradatie van het individu tegen te gaan, maar het is vooral het enige wapen om een dictatoriaal-geleide technocratische samenleving onmogelijk te maken.

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

De heer K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de interpellatie van het geachte lid peilt via een reeks vragen en bedenkingen ten gronde zowel naar de inhoud — als naar de uitvoering van een cultuurbeleid.

Het staat mij voor dat „een punt per punt behandeling” van deze interpellatie wellicht op de meest concrete wijze inzicht geeft in mijn visie ter zake. U heeft een twaalfstal vragen gesteld waarop ik dan ook een antwoord zal geven.

Eerste vraag : is kunstbeleid een noodzaak ?

Vanzelfsprekend is kunstbeleid een noodzaak ; het feit of deze term evenwel al dan niet expliciet vermeld — of besproken wordt in een beleidsverklaring kan mijns inziens in geen geval aangehaald worden als bewijsmateriaal voor het bestaan of ontbreken van een degelijk kunstbeleid. Veeleer de realiteit van elke dag, de reeds getroffen maatregelen en de intenties die op dit ogenblik vervat zijn in een aantal concrete voorstellen en ontwerpen tonen aan dat in deze Gemeenschap het Cultuurbeleid in het algemeen en het kunstbeleid in het bijzonder geen dode letter zijn.

In mijn verdere uiteenzetting krijg ik

de gelegenheid om daarvan concrete voorbeelden te geven.

Ten tweede : er heerst ten aanzien van de hedendaagse kunst geen positief klimaat. Het achtbaar lid maakt de bedenking dat er ten aanzien van de hedendaagse kunst geen positief klimaat heerst. Ik meen in tegenstelling met deze bewering dat er van mijntwege precies een zeer positieve ingesteldheid is ten opzichte van de hedendaagse kunst.

Ik ben dan ook verheugd hier een lijst met de voornaamste exposities moderne kunst ter beschikking te kunnen stellen.

Ik wil even citeren dat bijvoorbeeld in het Vlaams cultureel centrum „De Brakke Grond” geëxposeerd hebben : Luc Claus, Dan Van Severen, Hilde Van Sumere, De Vlaamse Meubelontwerpers, de groep Peinture Peinture met Maurice Wyckaert, Jan Burssens, Godfried Vervisch, Ivan Theys, Fred Bervoets, Jan Cox, Philippe Vandenberghe. Verder hebben ook in „De Brakke Grond” geëxposeerd : Piet Stockmans, Siegfried Van Malderen, Kunst in de metro, Paul Snoek, Marcel Maeyer, Rik Poot en drie jonge Vlaamse grafici met name : Hugo De Smaele, Jan Vandeweghe en Koenraad Vandewiele.

In het Belgisch huis te Keulen hebben geëxposeerd : Jean Bilquin, André Goezu, Piet Stockmans, Jef Van Grieken en Fik Van Gestel.

In Nederland hebben verder geëxposeerd : Georges Minne, Frits Van Den Berghe, Frans Masereel en de Informele kunst in België 1955-1960.

In Duitsland en Zwitserland exposeerden : Roger Raveel, Panamarenko, James Ensor, Paul Van Hoeydonck, alsook de Kunstmarkt van Bazel.

In de biënnale van Parijs exposeerden Bijl en Geysels.

In de biënnale van São Paulo : Hugo Duchateau, Veerle Dupont, Piet Stockmans, Yvan Theys, Panamarenko en Fred Bervoets. Verder nog in Finland : Bern Urban en Jozef Emiel Borrenbergen. In Canada, een selectie uit het museum voor hedendaagse

Poma

kunst van Gent ; in de USA, Jan Beeckman ; in Italië liep een ex-Libris-tentoonstelling ; in Noord-Afrika opnieuw Frans Masereel ; in Spanje Luc Coeckelberghs en in Japan, Guy Baekelmans.

Dit geeft u een overzicht van wat er de laatste jaren werd gepresteerd. Ik zal u deze lijst trouwens overmaken.

– **De heer J. Pede, Voorzitter, treedt opnieuw als Voorzitter op.**

De tentoonstelling „Kunst ‘80” die momenteel te Hasselt loopt, is als keuze een duidelijker engagement dan voormelde doordat het slechts één brede kunststroming betreft, sterk gebonden aan de actualiteit, met een kunst gemaakt door hoofdzakelijk jonge Vlaamse kunstenaars.

Ik zal u de catalogus „Kunst ‘80” overmaken. Ik kan dat niet doen voor alle leden van de Vlaamse Raad, maar ik zal hem aan de heer Raphaël Declercq overmaken.

Als uitgangspunt geldt op de eerste

Senator M. Decoster (PVV) handelt over het decreet-VCGT

plaats het zoeken naar kwaliteit in het steeds groeiende aanbod bij de levende kunstenaars. Deze kwaliteit is geen voorrecht van geconsacreerde kunstenaars, de zogezegde aanvaarde groten.

Overigens laat het beschikbare budget de aankoop van financieel zwaar in de markt liggende binnenlandse kunst niet toe.

Een tweede invalshoek op mijn beleid is dus de deelgroep, waar deze kwaliteit te zoeken valt, namelijk bij kunstenaars van gemiddelde leeftijd en vooral bij de jongeren, zonder echter andere leeftijdsgroepen te negeren.

De benaming „Kunst ‘80” verwijst naar een internationale reactie, waarin op duidelijke haast agressieve wijze afstand wordt genomen van de overwegend conceptuele inhoud van de kunst in de jaren zeventig. Ook in ons land leeft deze stroming en zijn er kunstenaars reeds geruime tijd bezig andere horizons te verkennen. Dit komt duidelijk aan bod in de programmatie van kunstgalerijen en verenigingen voor hedendaagse kunst waarin de zogenaemde „nieuwe schilderkunst” haar intrede heeft gedaan.

Bij dit alles ben ik het volkomen eens met de interpellant wanneer hij het heeft over een te laag cultuurbudget.

Daardoor wordt de betekenis van de overheid als „Kunst- en Cultuurstimulator” inderdaad gedeeltelijk beperkt.

Derde vraag : heeft de overheid een rol te vervullen in de kunstbevoordering en -spreiding ?

Wel ongetwijfeld ! Uit verschillende beleidsdocumenten onder andere inzake Fiscale Stimuli in de Sector Cultuur blijkt dat binnen het keurslijf van onze budgettaire beperkingen hieraan toch maximaal wordt voldaan.

Wat de fiscale stimuli betreft, hebben wij een nota uitgewerkt en overgemaakt aan de Minister van financiën waarin de fiscale stimuli voor de gehele culturele sector onderzocht worden in verband met de sector Volksontwikkeling, in verband met het toerisme, de sport, monumentenzorg en uiteraard ook in verband met de film.

Wat de schone kunsten betreft, hebben wij een elftal voorstellen geformuleerd in verband met de sociale stimuli maar, zoals u weet, is het niet de Executieve, maar wel de nationale regering en de Minister van financiën, die daarover beslissen.

Ik wil u nochtans even in kennis stellen van de elf voorstellen die wij hebben geformuleerd.

1. De schenkingen van kunstwerken aan musea van de Vlaamse Gemeenschap, provincies, steden en gemeenten moeten opnieuw van belastingen worden vrijgesteld, mits voorleggen van prijsexpertises.

2. De rechtstreeks van de kunstenaar aangekochte kunstwerken moeten vrij van belastingen gemaakt worden.

Voor deze twee punten, vergelijking met de evolutie in de Verenigde Staten, waardoor het kunstpatrimonium in minder dan één eeuw tot het hoogste niveau is geklommen.

3. Vrij verkeer van cultuurgooederen. Indien de culturele werkers, vooral de kunstschilders, beeldhouwers en grafici binnen de Europese Gemeenschap hun werken met een minimum aan formaliteiten en kosten van het ene land naar het andere konden verzenden, zou hierdoor onvermijdelijk hun levensstandaard verhogen en de uitstraling van de Vlaamse kunst in de Europese Gemeenschap hierdoor geweldig gediend zijn.

4. Het afschaffen van de borg die thans wordt geëist.

5. In tegenstelling met de vigerende reglementering ervoor zorgen dat kunstwerken in het buitenland worden verkocht.

Tot op heden is het inderdaad voorgeschreven dat, in geval van verkoop, de kunstwerken eerst terug naar ons land worden gestuurd, om deze daarna opnieuw op te zenden en deze alzo aan de koper in het buitenland te kunnen leveren.

Ten zesde, wat de nieuwe kunstwerken betreft (dit is geen voortverkoop), ware het wenselijk onder bepaalde voorwaarden de afschaffing van de BTW te bepleiten.

Poma

Ten zevende, spreiding van de inkomsten van de culturele werkers over verschillende belastingsjaren.

Vermits de inkomsten van kunstenaars afhankelijk zijn van onvoorziene omstandigheden kunnen die, qua belastingen, tijdens een bepaald dienstjaar zeer hoog liggen, waardoor zij in een aanzienlijk belastbare schrijf terecht komen terwijl de inkomsten in een daarop volgend jaar misschien nihil zijn.

Ten achtste, voor kunstenaars, die reeds een bijdrage inzake Sociale Zekerheid (RSZ) betalen als werknemer is een tweede bijdrage als zelfstandige ongepast.

Ten negende, kunstenaars die, wat hun nevenactiviteit betreft, pensioengerechtigd zijn, toelaten hun creatieve arbeid verder te zetten, onder beding dat zij de verkoop van bedoelde creatieve arbeid aangeven bij de belastingen.

Ten tiende, voor de film : tax-shelter (u wel bekend).

In dit verband wordt er een wetsvoorstel (circa midden februari) voorbereid tot het invoeren van een tax-shelter-systeem, dat Schitterende resultaten oplevert in Australië en Canada.

Ten elfde, lilmverdelers en bioscoopuitbaters tax-vermindering toestaan op eigen produkten, eventueel te compenseren door en hogere taxatie voor buitenlandse filmen.

Welnu, dat zijn elf voorstellen in verband met het probleem van de fiscale stimuli voor de schone kunsten.

Ik wens ook nog de nadruk te leggen op het succes van de rondreizende tentoonstellingen die alle technieken op papier een certificaat van degelijkheid hebben willen geven en waardoor zo vele jonge kunstenaars de kans hebben gekregen gekend te worden bij een ruimer publiek.

Een ander succes in dezelfde lijn biedt de actie „Kunst in Huis” waardoor permanent meer dan 2.000 werken uitgeleend worden en aldus wat promotie en spreiding betreft een uit-

stekende functie vervult.

In uw vierde vraag stelt u dat absolute prioriteit dient te worden verleend aan het stimuleren van de eigen cultuurproductie.

Ik ben het daarmee andermaal volkomen eens. Dit blijkt trouwens uit wat vooraf gaat. Mijn concrete voorstellen te zake aan de Minister van financiën hebt u reeds gehoord.

Volgende vraag, meer dan 10 jaar kloppen de kunstenaars aan met concrete suggesties voor een verbetering van hun toestand.

Het zou onbillijk zijn te blijven beweren dat de overheid de scheppende kunstenaar verwaarloost.

Een ontwerp van decreet wordt trouwens eerlang aan de Vlaamse Executieve voorgelegd met betrekking tot de incorporatie van kunstwerken in openbare gebouwen, infrastructuren en omgevingen. De tekst en de memorie van toelichting bevinden zich redactioneel thans in de eindfase.

U weet zeer goed dat deze werkwijze de grootste garantie biedt op een effectieve verbetering van de status van de scheppende kunstenaars, — u zegt het trouwens zelf —, maar u zal ook weten, dat totaal onafhankelijk van de wil van de initiatiefnemer, de administratieve molen vaak tergend langzaam draait .

Uw zevende vraag luidt : „Wat met de adviescommissies ?” U zegt : „De samenstelling van die commissies zou om de twee jaar in plaats van om de vier jaar moeten veranderen.”

U zal ook nog begrijpen dat de adviescommissies in hun samenstelling onderworpen zijn aan de Cultuurpactwet. Ik waak erover dat deze strikt wordt toegepast. Ik ga absoluut niet akkoord met de visie van het geachte lid waar hij meent dat die samenstelling om de 2 jaar zou moeten veranderen.

Inderdaad, een te snelle afwisseling van de adviesraden zou, eens de goede samenstelling gevonden, nadelig zijn voor de allernoodzakelijkste continuïteit bij een beleid.

Volgende vraag : wat denkt u te onder-

nemen tegen de verpolitiserings van de administratie ?

Een verpolitiserings van de administratie kan mijns inziens tegengegaan worden door voor alle culturele materies de Cultuurpactwet strikt toe te passen.

Volgende vraag : waar het particulier initiatief onbestaande of ontoereikend is, dient de overheid in te grijpen.

Ik ga, wat dit idee betreft, weer volledig akkoord met het geachte lid.

Ten tiende, vooral jonge kunstenaars moeten in het promotiebeleid betrokken worden.

Ook hier ga ik volledig akkoord met het geachte lid. Ik ben trouwens fier te mogen zeggen dat dit principe thans wordt toegepast en ik verwijs daarvoor naar verschillende initiatieven ter zake.

Zo onder meer verwijs ik naar de bijzondere aandacht die in de musea van de Gemeenschap aan de jeugd wordt geschonken zoals in de jeugd- en creativiteitsateliers.

Ik heb bovendien, sinds enkele jaren reeds, een speciaal budget voorzien voor educatieve projecten in musea zo onder meer ten behoeve van :

1. De Vrienden van het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika ;
2. Het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn te Brugge, Memlingmuseum ;
3. Museum voor de Oudere Technieken te Grimbergen ;
4. De „Vrienden van de Educatieve Dienst VZW” van de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis ;
5. Museum voor Industriële Archeologie en Textiel te Gent ;
6. Museum voor Sierkunst te Gent ;
7. Stedelijke Musea van Sint-Niklaas ;
8. Openluchtmuseum Bokrijk te Genk ;
9. Het Museum voor Blinden in het Jubelpark te Brussel.

Als laatste vraag vroeg u of de Minister gelooft in een absolute artistieke vrijheid en bereid is deze vrijheid te steunen.

Ik antwoord hierop dat ik inderdaad

Poma

geloof in een artistieke vrijheid en bereid ben deze vrijheid ten volle te steunen.

Collega Declercq, ik meen hiermee volledig te hebben geantwoord op de vragen die u hebt gesteld. Ik dank u voor deze interpellatie want zij heeft mij de gelegenheid gegeven mijn beleid ter zake duidelijk toe te lichten. **(Applaus bij de PW en de CVP)**

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende oprichting van de instelling „Kind en Gezin” — 234 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmingen

De Voorzitter : Aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over artikelen 7, 10 en 19 en de amendementen op deze artikelen van het ontwerp van decreet houdende oprichting van de instelling „Kind en Gezin”.

Artikel 7

De Voorzitter : Op artikel 7 is er een amendement voorgesteld door de heer Valkeniers.

Wij stemmen over het amendement van de heer Valkeniers bij zitten en opstaan.

De heer J. Valkeniers : Ik vraag de hoofdelijke stemming, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : Vermits de hoofdelijke stemming wordt gevraagd zullen wij ertoe overgaan.

Wij gaan over tot de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Valkeniers.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

128 leden hebben aan de stemming

deelgenomen ;
23 leden hebben ja geantwoord ;
104 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Baert F.
Belmans J.
Capoen M.
Caudron J.
De Beul A.
Debusseré F.
Declercq R.
De Mol J.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Draulans H.
Geyselings F.
Kuijpers W.
Maes R.
Meyntjens O.
Schiltz H.
Somers J.
Valkeniers J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Verniers J.
Vervaeet D.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Bascour J.
Beerden G.
Beysen E.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bogaerts A.
Bosmans J.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Breyne P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Chabert J.
Coens D.
Colla M.
Cooreman E.
Coppens E.
Coppieters A.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Baere A.
De Batselier N.

De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Loor H.
De Loore-Raeymaekers J.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desutter E.
Detiège L. (Mevr.)
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Galle M.
Geens G.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Laridon A.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Lenssens J.
Marchand C.
Marmenout G.
Moors C.
Neyts-Uytbroeck A.M.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters R.
Peuskens V.
Piot F.
Poma K.
Ramaekers J.
Rutten M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vandenhove M.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborgh F.

Voorzitter

Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Vandersmissen E.
Van Elewyck J.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Weckx H.
Willems G.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN heeft :

de Bruyne H.

Het amendement is niet aangenomen.

Het lid dat zich heeft onthouden, wordt verzocht de reden voor zijn onthouding kenbaar te maken.

De heer H. de Bruyne : Ik ben afgesproken met de heer De Groot, mijnheer de Voorzitter. Dat geldt voor al de volgende stemmingen.

De Voorzitter : Geen verdere opmerkingen meer ?

Dan is artikel 7 aangenomen.

Op artikel 10 is er een amendement voorgesteld door de heer Valkeniers.

De Voorzitter : Wij stemmen over een amendement van de heer Valkeniers bij hoofdelijke stemming.

De Voorzitter : Wij gaan over tot de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Valkeniers.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

122 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
22 leden hebben ja geantwoord ;

99 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Baert F.
Belmans J.
Bossuyt G.
Capoen M.
Caudron J.
De Beul A.
Debusseré F.
Declercq R.
De Mol J.
Desaeyere W.
Desseyn J.
Draulans H.
Geyselings F.
Maes R.
Meyntjens O.
Schiltz H.
Somers J.
Valkeniers J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Vervaet D.

NEEN hebben geantwoord :

Ansoms J.
Anthuenis G.
Bascour J.
Beerden G.
Beysen E.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bogaerts A.
Bosmans J.
Bourgeois A.
Breyne P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Chabert J.
Coens D.
Cooreman E.
Coppens E.
Coppieters A.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Baere A.
De Batselier N.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Loor H.
De Loore-Raeymaekers J.

Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desutter E.
Detiège L. (Mevr.)
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Galle M.
Geens G.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Laridon A.
Leclercq J.
Lefebver O. (Mevr.)
Lenssens J.
Marchand C.
Marmenout G.
Moors C.
Neyts-Uyttebroeck A.M.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters R.
Peuskens V.
Piot F.
Poma K.
Ramaekers J.
Rutten M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vandenhove M.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborcht F.
Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Van Elewyck J.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.

Voorzitter

Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Steenkiste R.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Weckx H.
Willems G.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN heeft :

de Bruyne H.

Het amendement is niet aangenomen.

De Voorzitter : Geen verdere opmerkingen meer ?

Dan is artikel 10 aangenomen.

Artikel 19

De Voorzitter : Op artikel 19 is er een amendement voorgesteld door de heer Valkeniers, waarover wij eveneens hoofdelijk zullen stemmen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

127 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

23 leden hebben ja geantwoord ;

103 leden hebben neen geantwoord ;

1 lid heeft zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Baert F.
Belmans J.
Capoen M.
Caudron J.
De Beul A.
Debusseré F.
Declercq R.
De Mol J.
Desaeyere W.
Desseyen J.
Draulans H.
Geyselings F.

Kuijpers W.
Maes R.
Meyntjens O.
Schiltz H.
Somers J.
Valkeniers J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Verniers J.
Vervaeet D.

NEEN hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Bascour J.
Beerden G.
Beysen E.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bogaerts A.
Bosmans J.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Breyne P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Chabert J.
Coens D.
Colla M.
Cooreman E.
Coppens E.
Coppieters A.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Baere A.
De Batselier N.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Loor H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desutter E.
Detiège L. (Mevr.)
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Galle M.
Geens G.
Grootjans F.
Heughebaert M.

Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Laridon A.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Lenssens J.
Marchand C.
Marmenout G.
Moors C.
Neyts-Uyttebroeck A.M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters R.
Peuskens V.
Piot F.
Poma K.
Ramaekers J.
Rutten M.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Toback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vandenhove M.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborght F.
Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Vandersmissen E.
Van Elewyck J.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Steenkiste R.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Weckx H.
Willems G.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN heeft :

de Bruyne H.

Voorzitter

Het amendement is niet aangenomen.

Geen verdere opmerkingen meer ?

Dan is artikel 19 aangenomen.

Artikel 30

De Voorzitter : Dames en heren, bij artikel 30 stelt de heer De Beul voor dit artikel opnieuw naar de Commissie te verwijzen.

De heer A. De Beul : Het voorstel tot verwijzing naar de Commissie is ingetrokken.

De Voorzitter : Aangezien dit voorstel is ingetrokken en er geen verdere opmerkingen meer zijn, is artikel 30 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende oprichting van de instelling „Kind en Gezin”.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

129 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
129 leden hebben ja geantwoord.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Baert F.
Bascour J.
Beerden G.
Belmans J.
Beysen E.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bogaerts A.
Bosmans J.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Breyne P.

Buchmann J.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Chabert J.
Coens D.
Colla M.
Cooreman E.
Coppens E.
Coppieters A.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Baere A.
De Batselier N.
De Beul A.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Clercq C.
Declercq R.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Loor H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
De Mol J.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
Desaeyere W.
De Seranno J.
Desseyn J.
Desutter E.
Detiège L. (Mevr.)
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Diegenant A.
Dierickx L.
Draulans H.
Dupré J.
Flamant E.
Galle M.
Geens G.
Geyselings F.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kuijpers W.
Laridon A.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Lenssens J.
Maes R.
Marchand C.
Marmenout G.
Meyntjens O.
Moors C.
Neyts-Uyttebroeck A.M.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.

Pede J.
Peeters R.
Peuskens V.
Piot F.
Poma K.
Ramaekers J.
Rutten M.
Schiltz H.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Smitt C. (Mevr.)
Somers J.
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vandenhove M.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborcht F.
Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Vandersmissen E.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Van Rompaey H.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Verniers J.
Vervaeke D.
Weckx H.
Willems G.
Willockx F.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme — 249 (1983-1984) — Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmingen

De Voorzitter : Aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over artikelen 2 en 8 en de amendementen op deze artikelen van het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme.

Op artikel 2 is er een eerste amendement, voorgesteld door de Vlaams Executieve.

Wij stemmen over het amendement van de Vlaamse Executieve bij zitten en opstaan.

De heer Van Elewyck heeft het woord voor een verklaring vóór de stemming.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, onze fractie gaat er van uit dat de Vlaamse Executieve dit amendement indient op basis van artikel 10 van de bijzondere wet.

Bovendien betreft onze fractie dat de Executieve het toch nog nodig heeft geoordeeld op de tekst toch nog amendementen in te dienen die na langdurige besprekingen door de Commissie is goedgekeurd. Desondanks zal onze fractie dit amendement mede goedkeuren.

De Voorzitter : De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen : Mijnheer de Voorzitter, ik meen dat de argumentatie door Minister Steyaert gegeven en ook toegepast door Minister Poma, op het juridische vlak een steekhoudend argument is.

Om alle moeilijkheden te vermijden en aangezien het over een zeer delicate materie gaat, namelijk het personeelsstatuut en de opdracht van de Vlaamse Executieve om er in elk geval voor te zorgen dat deze gewestelijke instellingen op een behoorlijke wijze kunnen werken, durven wij hier formeel zeggen, ofschoon wij daar geen gewoonte van maken, dat in ge-

val van twijfel de „implied powers” zeker toepasselijk zijn aangezien zonder een behoorlijk statuut en zonder de mogelijkheid dit te organiseren, een beleid in het Vlaamse Gewest onmogelijk te realiseren is. In geval van juridische betwisting, geven wij er de voorkeur aan dat het in het Vlaamse Gewest zelf kan worden georganiseerd. **(Algemeen applaus)**

De Voorzitter : Wij stemmen over het amendement van de Vlaamse Executieve bij zitten en opstaan.

De leden die het amendement wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het amendement is aangenomen.

Wij stemmen thans over artikel 2.

De leden die artikel 2 wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Artikel 2 is bijgevolg aangenomen.

De Voorzitter : Op artikel 8 is er een amendement voorgesteld door de Vlaamse Executieve.

Wij stemmen over het amendement van de Vlaamse Executieve bij zitten en opstaan.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, ik neem aan dat, zoals de heer Verhaegen heeft voorgesteld, wij hier de „implied powers” inroepen. Het is in die geest dat de stemming moet plaatshebben.

De Voorzitter : Dat was inderdaad zo b e g r e p e n .

De leden die het amendement wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het amendement is aangenomen.

Wij stemmen thans over artikel 8 bij zitten en opstaan.

De leden die artikel 8 wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Artikel 8 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

129 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
129 leden hebben ja geantwoord.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Baert F.
Bascour J.
Beerden G.
Belmans J.
Beysen E.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bogaerts A.
Bosmans J.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Breyne P.
Buchmann J.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Chabert J.
Coens D.
Colla M.
Cooreman E.
Coppens E.
Coppieters A.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Baere A.
De Batselier N.
De Beul A.
de Bruyne H.
Debusseré F.
De Clercq C.

Voorzitter

Declercq R.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Loor H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
De Mol J.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
Desaeyere W.
De Seranno J.
Desseyn J.
Desutter E.
Detiège L. (Mevr.)
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Diegenant A.
Dierickx L.
Draulans H.
Dupré J.
Flamant E.
Galle M.
Geens G.
Geyselings F.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kuijpers W.
Laridon A.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Lenssens J.
Maes R.
Marchand C.
Marmenout G.
Meyntjens O.
Moors C.
Neyts-Uyttebroeck A.M.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters R.
Peuskens V.
Piot F.
Poma K.
Ramaekers J.
Rutten M.
Schiltz H.
Seeuws W.
Sleecx J.
Smitt C. (Mevr.)
Somers J.
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.

Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Vandenhove M.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborgh T.
Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Vandersmissen E.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuize R.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Van Rompaey H.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Verniers J.
Vervaeke D.
Weckx H.
Willems G.
Willockx F.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

MOTIES tot besluit van de interpellatie van de heer J. Van Mol tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, en de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de nieuwe personeelsformatie voor de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu

MOTIES tot besluit van de interpellatie

van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de verkavelingsplannen voor het privé-domein De List te Schoten

MOTIES tot besluit van de interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het lozen van dierlijke faecaliën in de oppervlaktewateren

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Vervaeke en Geyselings, enerzijds, en de eenvoudige motie van de heren De Seranno en de Grève, anderzijds, tot besluit van de interpellatie van de heer De Mol tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, en de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de nieuwe personeelsformatie voor de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu.

Overeenkomstig artikel 5 1, punt 5 van het reglement stemmen wij eerst over de eenvoudige motie van de heren De Seranno en De Grève, die voorrang heeft.

De heer Van Elewyck heeft het woord.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer de Voorzitter, de SP-fractie zal om de redenen uiteengezet tijdens de vorige vergadering en ter gelegenheid van identische stemmingen, zich onthouden bij de stemming over de moties tot besluit van de interpellatie van de heer De Mol tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, en de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de nieuwe personeelsformatie voor de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu ;

de interpellatie van de heer Geyselings

Van Elewyck

lings tot de heer Akkermans, **Gemeenschapsminister** van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de verkavelingsplannen voor het privé-domein De List te Schoten ;

de interpellatie van de heer Geyselings tot de heer Lenssens, **Gemeenschapsminister** van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over het lozen van dierlijke faecaliën in de oppervlaktewateren.

Wij stellen tevens voor één hoofdelijke stemming te wijden aan deze drie moties. De twee SP-leden van de Executieve zullen vanzelfsprekend met de Executieve meestemmen.

De Voorzitter : Indien iedereen akkoord is met de stemprocedure, zoals voorgesteld door de heer Van Elewyck, zullen wij dus één stemming houden over de drie moties. (*Algemene instemming*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

125 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

78 leden hebben ja geantwoord ;

22 leden hebben neen geantwoord ;

25 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Bascour J.
Beerden G.
Beysen E.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bosmans J.
Bourgeois A.
Breyne P.
Buchmann J.
Cardoen G.
Chabert J.
Coens D.

Cooreman E.
Coppieters A.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Clercq C.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desutter E.
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Diegenant A.
Dupré J.
Flamant E.
Galle M.
Geens G.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Lenssens J.
Marchand C.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Poma K.
Rutten M.
Schiltz H.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Sprockeels G.
Steverlyncq A.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborgh F.
Vandermarliere J.
Vandersmissen E.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Rompaey H.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.

Vermeiren F.
Willems G.

NEEN hebben geantwoord :

Baert F.
Belmans J.
Capoen M.
Caudron J.
De Beul A.
Debusseré F.
Declercq R.
De Mol J.
Desseyn J.
Dierickx L.
Draulans H.
Geyselings F.
Kuijpers W.
Maes R.
Meyntjens O.
Somers J.
Valkeniers J.
Van Grembergen P.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Verniers J.
Vervae D.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bogaerts A.
Bossuyt G.
Coppens E.
De Baere A.
De Batselier N.
de Bruyne H.
De Loor H.
Detiège L. (Mevr.)
Laridon A.
Leclercq J.
Lefebvre O. (Mevr.)
Marmenout G.
Peuskens V.
Ramaekers J.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Tobback L.
Van den Bossche L.
Vandenhove M.
Vanderheyden V.
Van Der Niepen P.
Van Elewyck J.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Willockx F.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Conform artikel 51, punt 8 van het reglement is de met redenen omklede motie van de heren Vervae

Voorzitter

en Geyselings bijgevolg verworpen.

MOTIES tot besluit van de interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, over de bestrijding van de doping in de sport

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Walter Peeters, De Mol en Geyselings, enerzijds, en de eenvoudige motie van de heren Van Elewyck, De Grève en Diegenant, anderzijds, tot besluit van de interpellatie van de heer Caudron tot de heer De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, over de bestrijding van de doping in de sport.

De eenvoudige motie werd ten gevolge van de amendering van de gemotiveerde motie ingetrokken. Bijgevolg blijft er nog één motie over waarvan ik u voorlezing zal geven. Deze geamendeerde motie luidt als volgt :

„De Vlaamse Raad,

— gehoord de interpellatie van de heer Caudron over de doping in de sport ;

— is van mening dat de sportgeneeskunde en dus de strijd tegen de doping onder de bevoegdheid vallen van de Gemeenschappen ;

— constateert dat deze aangelegenheid aanhangig is bij het **Overlegcomité** regering-Executieven zodat de Vlaamse Executieve redelijkerwijze voorlopig geen initiatief op dit gebied kan nemen om het overleg niet in het gedrang te brengen ;

— is evenwel van mening dat na de afhandeling van de lopende procedure de nodige initiatieven dienen genomen te worden om een begeleiding in het anti-dopingsbeleid te verzekeren.”

Deze motie is ondertekend door de

heren De Mol en Geyselings.

Wij gaan over tot de stemming over deze geamendeerde motie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

126 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
ze hebben allen ja geantwoord.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

A kermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Baert F.
Bascour J.
Beerden G.
Belmans J.
Beysens E.
Bockstal E.
Boeraeve-Derycke C.
Bogaerts A.
Bosmans J.
Bourgeois A.
Breyne P.
Buchmann J.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Chabert J.
Coens D.
Colla M.
Coppens E.
Coppieters A.
Daems J.
d'Alcantara A.
De Baere A.
De Batselier N.
De Beul A.
de Bruyne H.
Debussere F.
De Clercq C.
Declercq R.
De Cooman C.
Decoster M.
De Grève L.
De Loor H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
De Mol J.

Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Seranno J.
Desseyn J.
D esutter E.
Detiège L. (Mevr.)
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Diegenant A.
Dierickx L.
Draulans H.
Dupré J.
Flamant E.
Galle M.
Geens G.
Geyselings F.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kuijpers W.
Laridon A.
Leclercq J.
Lefeber O. (Mevr.)
Lenssens J.
Maes R.
Marchand C.
Marmenout G.
Meyntjens O.
Moors C.
Neyts-Uytbroeck A.M.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters R.
Peuskens V.
Poma K.
Ramaekers J.
Rutten M.
Schiltz H.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Smet M. (Mevr.)
Smitt C. (Mevr.)
Somers J.
Sprockeels G.
Steverlynck A.
Steyaert R. (Mevr.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Taelman W.
Tant P.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Belle I.
Van Daele M.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Van den Broeck O.

Voorzitter

Vandenhove M.
Van den Poel-Welkenhuysen M.
Vanderborght F.
Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Vandersmissen E.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Vankeirsbilck E.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M. (Mevr.)
Van Rompaey H.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verberckmoes F.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Verniers J.
Vervaeet D.
Weckx H.
Willems G.
Willockx F.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan.

Ze zal aan de Vlaamse Executieve worden overgezonden.

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de informatie betreffende Vlaanderen naar het buitenland toe

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Valkeniers tot de heer Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting, over de informatie betreffende Vlaanderen naar het buitenland toe.

De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, in de Standaard van 5 mei verscheen een artikel over Dr. Peter Strohmman die sedert 1976 consul-generaal was van de Duitse Bondsrepubliek te Antwer-

pen. Voordien was hij werkzaam te New York en Den Haag. In dit artikel verklaart die diplomaat het volgende : „Toen ik in Den Haag was, verkeerde ik in de mening dat er in Antwerpen Frans gepraat werd. Ik kende Antwerpen helemaal niet en nog minder de specifiek Belgische problematiek. Toen ik in Antwerpen kwam, begreep ik van die problemen geen gebenedijd woord.”

Deze uitspraak spreekt boekdelen over de grote onwetendheid van buitenlanders ten aanzien van de Belgische toestanden en meer bepaald het Belgisch nationaliteitsvraagstuk. Daarbij komt nog dat zij meestal meewarig neerkijken op de „Meinzelige stammetwisten”, zoals dat dan heet, tussen de Vlamingen en de Walen. Vermits heel wat buitenlanders rotsvast geloven dat België een eentalig Frans land is, vinden zij de conflicten tussen Vlamingen en Walen, die zij beschouwen als regionale verschillen binnen eenzelfde Belgisch volk, erg kleingeestig. Zij geloven dan te maken te hebben met wijvingen zoals men die in Duitsland kent tussen de „Rijnlanders” en de „Pruisen”.

Slechts weinig buitenlandse diplomaten, toeristen of zakenlui weten immers dat de Nederlandse Gemeenschap, terwijl de Walen daarentegen tot de Franse Gemeenschap behoren. Ofschoon de Vlaamse Gemeenschap instellingen met ronkende namen heeft opgericht, wat vooral de gelegenheid bood een paar politieke benoemingen te doen, staan wij toch op het vlak van het bekendmaken van onze Vlaamse identiteit tegenover het buitenland nog vrijwel nergens.

Nochtans heeft met name Gemeenschapsminister Schiltz er al meer dan eens op aangedrongen dat Vlaanderen niet alleen cultureel maar ook politiek en economisch in het buitenland herkenbaar moet zijn. Vrijwel alle initiatieven ter zake gaan niet uit van officiële instellingen maar van privé-initiatieven. Ik denk in dit verband aan de publikatie van Manu Ruys „De Vlamingen” en de diverse vertalingen die van dit werk gemaakt werden. Ook de Stichting Ons Erfdeel, het Algemeen Nederlands Verbond en andere

Deelgezicht op de SP-fractie. Fractievoorzitter J. Van Elewyck vraagt het woord voor een verklaring vóór de stemming. Naast hem : Secretaris van de Raad A. Laridon (links) en Gemeenschapsminister M. Galle (rechts)

Valkeniers

niet-officiële organisaties hebben inzake de informatie in het buitenland over Vlaanderen baanbrekend werk verricht. Onlangs nog publiceerde de Stichting „Ons Erfdeel” in verschillende talen een brochure over „Het Nederlands”. Nu zal de Minister zeggen dat de Vlaamse Regering een tijdje geleden een vrij luxueuse brochure heeft uitgegeven om Vlaanderen beter bekend te maken in het buitenland en meer bepaald om nieuwe investeringen aan te trekken. Ik neem het de Voorzitter van de Executieve niet zo kwalijk dat hij van die gelegenheid gebruik maakte om ook zichzelf in het zonnetje te zetten. Toch volstaat een eenmalige publikatie allerminst. Er moet integendeel een publikatie komen die met vaste regelmaat verschijnt en waarin Vlaanderen onder alle facetten aan het buitenland wordt voorgesteld.

Een soortgelijke publikatie zou een aantal onderwerpen moeten behandelen. In de eerste plaats een aantal elementaire gegevens over Vlaanderen: geografische ligging, bevolking, een stuk geschiedenis, huidige staatsstructuur, de gemeenschap van taal met Nederland, enzovoort.

In de tweede plaats natuurlijk de troeven die Vlaanderen bezit op economisch vlak: de ondernemingszin van onze bedrijven, de werkkraft van ons volk, het gunstige sociale klimaat, de goede scholing van arbeiders en kaders, de degelijke sociaal-economische infrastructuur, enzovoort.

Ten derde, de troeven die Vlaanderen bezit op cultureel vlak. Dit is van uitzonderlijk belang voor de toeristische sector. Op die manier kunnen onze kunststeden, onze musea, ons muziek- en theaterleven worden gevaloriseerd en kan ook aan de Nederlandse letterkunde grotere bekendheid worden gegeven.

Een publikatie ten behoeve van de buitenlanders dient echter ook objectieve informatie te verschaffen aangaande het Belgische **nationaliteiten**-vraagstuk Van Franstalige zijde bestaat soortgelijke publikatie reeds: „**Wallonie-Bruxelles**”. Een Vlaamse tegenhanger is nog niet voorhanden.

In het buitenland heeft Vlaanderen noch economisch noch politiek een eigen gelaat. Het officiële unitaire België bewaart over de Vlaamse identiteit het grootste stilzwijgen. Gevolg hiervan is niet alleen de grote onwetendheid, maar ook vaak het onbegrip en zelfs het misprijzen dat veel buitenlanders ten aanzien van de Vlaamse verzuchtingen aan de dag leggen. Maurits Vanhaegendoren schreef een paar jaar geleden zeer terecht dat Vlaanderen het duur zou bekopen dat het zo weinig zorgde voor objectieve informatie in het buitenland aangaande onze ontvoogdingsbeweging. Vermits de buitenlandse pers haar informatie vrijwel uitsluitend moet halen bij officiële, dus overwegend Franstalige persagentschappen, spreekt het vanzelf dat over de Vlaamse Beweging altijd een bijzonder negatief en tendentiek beeld wordt opgehangen. In buitenlandse kranten wordt een vandaal als José Happart steevast afgeschilderd als een edel vrijheidsstrijder tegen flamingantische verdrukking en terreur. Van officiële Vlaamse zijde, ik bedoel vanwege de Vlaamse regering, wordt nooit een poging gedaan om een objectief beeld te brengen, laat staan om ons standpunt te verduidelijken. Waarop wachten de officiële Vlaamse instanties en administraties om een meertalige periodiek uit te geven over Vlaanderen? Het spreekt vanzelf dat ook Brussel hierin aan bod moet komen. Inzake het informeren van de buitenlanders over dit probleemgebied is ook de Nederlandse Cultuurcommissie van Brussel schromelijk tekort geschooten.

Ondanks het bestaan van talrijke officiële instellingen staan wij op het vlak van informatie over Vlaanderen nog nergens. Dit is, zo vrees ik, niet alleen te wijten aan een zekere inertie en aan een zekere onduidelijkheid in de bevoegdheidsverdeling tussen nationale regering en Executieven, maar ook aan doelbewuste tegenwerking. Het is immers overduidelijk dat dezelfde unitaire krachten die de waarachtige Vlaamse autonomie afremmen, ook de eersten zijn om zich te verzetten tegen directe contacten tussen de Vlaamse instanties en het buitenland. De zure reactie van de Belgische Minister van buitenlandse betrekkingen

en zijn departement spreken in dit verband boekdelen. Daardoor blijft Vlaanderen nog altijd afhangen van de goede, maar ook vaak van de kwade wil van de Belgische officiële diplomaten, die op de koop toe vaak Frans-talig zijn. Voor de doeltreffende verdediging van de Vlaamse belangen in het buitenland is dit niet erg bevorderlijk.

Het zoeken naar nieuwe afzetgebieden voor onze industrie, het aantrekken van nieuwe investeerders die in Vlaanderen nieuwe werkgelegenheid kunnen scheppen en nieuwe welvaart en het verschaffen van informatie over de Vlaamse eisen inzake het Belgische **nationaliteitenconflict**, mogen wij niet aan de Belgische instanties overlaten. Dat moeten wij zelf doen. Dat desondanks ook inzake informatie voor het buitenland nog altijd een centralistisch unitair beleid wordt gevoerd, wekt geen verwondering wanneer men weet hoezeer een bepaalde politieke strekking bij verkiezingen de financiële steun gemet van het Belgisch conservatieve establishment. En dan durven diezelfde heren diepzinnige bespiegelingen wijden aan de „politieke cultuur” terwijl hun partijkas miljoenen ontvangt niet alleen van privé-firma's, maar ook van een bepaalde universiteit en een bepaald episcopaat.

Hoe nefast dergelijk unitair beleid voor Vlaanderen is, wordt pas duidelijk wanneer men weet dat aan Waalse zijde de facto een politiek van „ieder voor zich” gevoerd wordt. Vraagt u aan de Vlaamse ondernemers maar eens welke kansen zij nog krijgen om in Wallonië opdrachten uit te voeren of er hun produkten te exporteren. Op datzelfde ogenblik mag de Vlaamse belastingbetaler echter wel **afdoeken** voor het in stand houden — tegen alle economische wetmatigheden in — van klinisch dode bedrijven als Cockerill-Sambre, alle electorale nummertjes van bepaalde politici ten spijt. In het licht van dit alles is het duidelijk dat Vlaanderen zelf moet zorgen voor de verdediging van zijn belangen buiten de grenzen en dat wij hiervoor niet moeten rekenen op de Belgische Staat.

Vermits die informatie in het **buiten-**

Valkeniers

land een zaak is van de hele Vlaamse Gemeenschap spreekt het uiteraard vanzelf dat dit dient te gebeuren door de eigen Vlaamse instellingen en administraties. In dat verband moet dan ook in alle duidelijkheid de vraag gesteld worden wat die officiële instellingen als het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking dan wel doen, waarom er zoveel klachten zijn over de werking van deze instellingen en vooral wat de Vlaamse Executieve daaraan denkt te doen ?

Daarbij aansluitend zou men moeten gaan geloven dat het wegens het niet functioneren van dit Commissariaat-generaal was, dat de Voorzitter van de Executieve onlangs beroep deed op een privé-persoon, wel bekend in CVP-kringen, met name de oud-voorzitter van de CVP-jongeren of ten minste één van de leiders van het bestuur van de CVP-jongeren, voor het opstellen van een informatieve nota : „Belgium and Flanders, a socio-economic portrait”. Ook dit feit bewijst andermaal hoever wij in Vlaanderen nog verwijderd zijn van een echte politieke cultuur.

Tot slot wil ik de Minister dan ook vragen welke concrete maatregelen hij denkt te treffen om Vlaanderen in het buitenland beter bekend te maken en op welke manier hij denkt de bestaande instellingen en administraties tot wat meer activiteit en creativiteit aan te zetten. Dit is allernoodzakelijk kst én voor het uitdragen van onze politieke en culturele identiteit, én voor het vrijwaren van ons imago tegenover franskiljonse roddelcampagnes, én voor de verdediging van ons welbegrepen eigenbelang inzake export en tewerkstelling die in belangrijke mate afhangen van afzet in het buitenland.

De Voorzitter : Minister Buchmann heeft het woord.

Minister J. Buchmann (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, onze collega, de heer Valkeniers heeft het probleem aangehaald van de informatie vanuit Vlaanderen naar het buitenland. Men kan dit probleem op verschillende manieren benaderen.

Vooreerst zal ik de beslissingen van het Vlaamse Ministercomité voor buitenlandse betrekkingen even toelichten. Binnenkort zal een documentatiefiche worden opgesteld in samenspraak met de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest, waarin in een verstaanbare taal zal worden uiteengezet hoe de regionalisatie is gebeurd. Het ligt in de bedoeling deze te verspreiden enerzijds naar onze ambassade en anderzijds naar de vreemde ambassades.

Daarnaast wordt gewerkt aan een informatiebrochure over Vlaanderen, waarin alle aspecten zullen worden verwerkt.

Naast een algemeen gedeelte, met een historische, een juridische en een politieke context, worden aparte hoofdstukken voorzien, onder meer in verband met economie, cultuur, welzijnzorg en dergelijke. Het is de bedoeling naargelang de interesse van de buitenlandse organisaties of delegaties het ene of het andere aspect beter te kunnen belichten en dus de ene of de andere fiche bij de algemene documenten, die ter beschikking worden gesteld, uit te geven. Op die manier menen wij de aangehaalde problemen voor een stuk te kunnen oplossen. Dit wil zeggen dat de vreemde posten in staat worden gesteld te begrijpen waarover het gaat. Het is inderdaad de bedoeling deze documenten in verschillende talen te publiceren, zodanig dat ook de kleinere posten het eveneens zouden begrijpen. Zoals u weet stelt zich ook het probleem van de communicatie voor de kleine ambassades, waar er niet altijd een Vlaamse tolk beschikbaar is. Wij denken er tevens aan om regelmatig „Flanders letters” uit te geven in het Engels, met de bedoeling de kleinere posten voor te lichten.

Thans kom ik tot het door u gestelde probleem inzake het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking. Dit Commissariaat-generaal valt onder de bevoegdheid van de Minister van cultuur. Het is de bedoeling van de Executieve om het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking op te splitsen in een gedeelte dat zich uitsluitend met buitenlandse betrek-

kingen zal bezig houden en een ander gedeelte dat naar de administratie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zal gaan en zich met de culturele aspecten zal inlaten.

Wanneer dit gebeurd is, zullen wij over een instrument beschikken dat ons zal toelaten Vlaanderen meer een meer in de wereld bekend en herkenbaar te maken. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, ik wens nog een vraag te stellen : u zegt dat men het Commissariaat-generaal voor Internationale Samenwerking zal opsplitsen in een afdeling buitenlandse betrekkingen en een afdeling culturele aspecten.

Mijn vraag was echter : welke is de huidige bevoegdheid van dit Commissariaat-generaal ?

Minister J. Buchmann : Die vraag moet u stellen aan mijn collega Poma, die bevoegd is voor de internationale samenwerking.

De heer J. Valkeniers : U bent bevoegd voor buitenlandse betrekkingen. Ik richtte mijn interpellatie aan de Voorzitter van de Executieve ; zij werd doorgespeeld naar u, die aangewezen bent voor de buitenlandse betrekkingen ; u schuift de vraag weg door te stellen dat u niet bevoegd bent.

Mijnheer de Minister, ik geloof dat er nog heel wat werk op de plank is, zowel om Vlaanderen in het buitenland bekend te maken, als om in de Vlaamse Executieve de leden op dezelfde golflengte te brengen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer W. Seeuws tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de exploitatievergunning voor de firma

NV Thovadec te Heusden-Destelbergen

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Seeuws tot de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de exploitatievergunning voor de firma NV Thovadec te Heusden-Destelbergen.

De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, vooraf wil ik stellen dat ik er persoonlijk tegenstander van ben om de Ministers bij middel van interpellaties te ondervragen over gelokaliseerde onderwerpen.

In dit geval ben ik daartoe echter wel verplicht ingevolge de al te beperkte mogelijkheden in de techniek van de mondelinge vragen en vooral dan omdat de antwoorden op onze schriftelijke vragen al te lang op zich laten wachten.

Ten uitzonderlijken titel kan ik ingevolge het dringend karakter van mijn vragen wel niet anders, mijnheer de Minister, dan u te interpellieren over het dossier NV Thovadec, ook al omdat ik op deze manier de tolk wil zijn van de getroffen omwonenden en omdat u de hoeder is van Wet en Decreet. Maar nu ter zake.

In antwoord op mijn dringende vraag nr. 38 met betrekking tot bouwwerken van de firma Thovadec, hebt u mij laten weten dat opdracht gegeven werd aan het AROL om een onderzoek in te stellen. Op 27 maart 1984 liet u mij hierover schriftelijk bij komende inlichtingen geworden, waarvoor wij u danken. Ik ben echter zo vrij op deze zaak terug te komen omdat — zoals het dossier evolueert — de firma Thovadec vermoedelijk iedereen voor voldoende feiten zal plaatsen. De bouwwerken werden inderdaad aangevat zonder dat de exploitatievergunning werd verleend, wat hoogst ongewoon is voor een bedrijfsleider, vooral omdat deze vergunning reeds tot driemaal toe werd geweigerd.

Inderdaad, de in het jaar 1974 ingediende aanvraag voor bouwvergunning

werd gevolgd door een bijkomende aanvraag voor exploitatie van een hinderlijk bedrijf. Wat betreft dit laatste is momenteel bij de diensten van uw collega Lenssens — zoals vanmorgen bleek uit zijn antwoord — het beroep van de heer Gouverneur van Oost-Vlaanderen in onderzoek die enkele maanden geleden — naar mijn weten november 1983 — de beslissing van de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen heeft vernietigd, die een exploitatievergunning had toegekend.

De heer Gouverneur zou fundamentele bezwaren hebben geformuleerd om de exploitatievergunning toe te kennen. Maar, heren Ministers, we maken ons ongerust omdat een gebouw optrekken zonder een exploitatievergunning te hebben een avontuur is dat geen enkel beheerder van een onderneming aangaat zonder er zeker van te zijn dat hij uiteindelijk algehele voldoening zal krijgen, met andere woorden dat hij een gunstige beslissing verwacht.

Een andere redenering kan zijn dat eenmaal het nieuwe gebouw opgetrokken, wat een grote kapitaalinvestering betekent, de hogere overheid zich moreel verplicht zou achten om toch toe te laten dit gebouw te gebruiken, anders gezegd, om de exploitatievergunning toe te kennen.

Wat de bouwvergunning zelf betreft werd op 21 maart 1984 klacht ingediend door de VZW Groenkomitee Heusden-Destelbergen omdat deze vereniging van oordeel is dat de bouwvergunning niet kan toegekend worden om redenen die zij in hun brief formuleerden. Tot op heden hebt u hun niet geantwoord, wat mij wel verwondert aangezien ik van u steeds prompt antwoord kreeg.

Is het juist wat de VZW Groenkomitee Heusden beweert, namelijk dat :

- de vestiging van het nieuw op te trekken gebouw gepland is in een natuurgebied, aldus opgetekend in het voorontwerp van gewestplan en definitief als natuurgebied bestemd volgens het definitief gewestplan ?

— de bouwvergunning aangevraagd werd om een bestaand gebouw, name-

lijk een oude mestveestal, om te bouwen tot een computer gestuurde werk- en opslagplaats voor kunststoffen ?

— er geen sprake kan zijn van het „verbouwen” van een bestaand gebouw maar wel degelijk van een nieuwe inplanting dus van een nieuwbouw ?

Het nieuw op te trekken gebouw heeft een oppervlakte van 100 x 60 m, dus in totaal 6.000 m², daar waar het bestaande gebouw hoogstens 1.200 m², oppervlakte had. Verbouwingen worden slechts toegestaan indien het bestaande gebouw maximum 20 % in capaciteit uitgebreid wordt en niet, zoals in dit geval, 500 %.

Het is eveneens duidelijk dat een bouwvergunning om een bestaand gebouw om te bouwen, alleen maar toegekend wordt indien het nieuw op te trekken gebouw het bestaande gebouw opsloort, wat in deze zaak niet het geval zou zijn.

Hoe is het mogelijk dat dit dossier door de diensten van Stedebouw gunstig werd beoordeeld ? Welke plannen werden ingediend om toch een verbouwingsvergunning te kunnen krijgen ? Nieuwe twijfels rijzen als vastgesteld wordt dat op 20 oktober 1982 de firma Thovadec een hernieuwde aanvraag doet om een exploitatievergunning le klasse te krijgen om haar „nieuw te bouwen bedrijf” te kunnen uitbaten. Het gaat dus wel degelijk over nieuwbouw en niet over verbouwing van een bestaand gebouw.

Ten slotte nog deze beschouwing :

Welke redenen had het schepencollege van Heusden om een bouwvergunning af te geven in juli 1974 juist vóór het verschijnen van het ontwerp-gewestplan, als de gronden nog toebehoorden aan de kerkfabriek en verpacht waren aan een landbouwer die, naar wij vernomen hebben, hiervoor nog niet vergoed werd en bij de rechtbank de beheerder van de NV Thovadec heeft gedagvaard.

Om de bouwvergunning niet te verliezen liet de firma Thovadec één jaar later op die gronden, die nog steeds toebehoorden aan de kerkfabriek, enkele putten graven. Waarom niet reeds een vast gebouw ?

Seeuws

Mag ik u verzoeken, mijnheer de Minister, deze zaak met de meeste spoed te willen onderzoeken en :

1. de aan de gang zijnde werken te doen stilleggen wat, naar ik verneem, ondertussen reeds zou gebeurd zijn ;
2. het dossier te laten onderzoeken naar de geldigheid van de in 1974 toegekende bouwvergunning ;
3. indien onregelmatigheden vastgesteld worden, deze bouwvergunning te vernietigen.

Ik dank u vooraf voor uw antwoord en verontschuldig mij nogmaals voor de voor mij ongewone procedure.

De Voonitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, na ontvangst van de vraag van de heer Seeuws ben ik onmiddellijk op onderzoek uitgegaan.

Dit zijn de resultaten.

1. De betrokken gronden zowel volgens het ontwerp-gewestplan als volgens het gewestplan „Gentse en Ranaalzone” zijn gelegen in een natuurgebied.
2. Op 8 april 1974 werd een bouwvraag ingediend tot het veranderen en vergroten van een bestaand gebouw tot werk- en opslagplaats. De firma kreeg hiervoor de machtiging op 11 juli 1974.
3. Bij gebrek aan de concrete plannen is het mij thans niet mogelijk te oordelen of het om een „verbouwing” gaat dan wel om „nieuwbouw”.
4. Het college van burgemeester en schepenen heeft de bouwvergunning afgegeven na gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar.
5. Het is mij niet mogelijk de aan de gang zijnde werken stil te leggen aangezien na stillegging van de werken door mijn voorganger op 1 juni 1977, het Hof van Beroep op 26 juni 1978 oordeelde dat de vergunning niet vervallen was en de bouwwerken verder mogen uitgevoerd worden.

6. De vergunning dd. 11 juli 1974 in de gegeven omstandigheden nog steeds geldig is.

7. Gelet op bovenvermelde gegevens is het thans niet mogelijk de vergunning dd. 11 juli 1974 te vernietigen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer L. Vanvelthoven tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de ophaling en verwijdering van de huishoudelijke afvalstoffen in Limburg en het gebrek aan een beleid ter voorkoming en terugwinning van afvalstoffen

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Vanvelthoven tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de ophaling en verwijdering van de huishoudelijke afvalstoffen in Limburg en het gebrek aan een beleid ter voorkoming en terugwinning van afvalstoffen.

De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer L. Vanvelthoven (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, in het voorontwerp plan Huishoudelijke Afvalstoffen voor Vlaanderen wordt naar aanleiding van de doelstellingen van het milieubeleid in het algemeen en van het afvalstoffenbeleid in het bijzonder gezegd : zij hebben betrekking op de milieuhygiëne, de energie- en grondstoffenbesparing en het rationeel ruimtegebruik waarbij een zo gunstig mogelijke kosten-batenverhouding onafhankelijk van welke methode ook moet nagestreefd worden.

Het decreet van 2 juli 1981 van Minister Galle stelt als prioritaire doelstellingen van het afvalstoffenbeleid :

1. het voorkomen van de produktie van afvalstoffen ;
2. de terugwinning van afvalstoffen ;
3. het optimaliseren van de verwijdering van de afvalstoffen.

Mijnheer de Minister, wie deze doelstellingen vergelijkt met de realisaties van uw beleid, moet de indruk krijgen dat aan het realiseren van de eerste twee opties te weinig aandacht wordt besteed, wellicht omdat de concretisering en de veralgemening ervan eerder op middellange en lange termijn wordt gezien en de huidige aanpak zich voornamelijk toespitst op het verwijderen van de afvalstoffen.

Reeds herhaaldelijk, bij begrotingsbesprekingen, werd erop gewezen dat de oorzaken van het sterk groeiend afvalaanbod zich situeren op dat drievoudig vlak van de produktie, de distributie en de consumptie. Wie derhalve de afvalberg wil verkleinen, moet er zich van bewust zijn dat de huidige wijze van produceren, distribueren en consumeren fundamenteel moet veranderen. Uitgangspunten van een dergelijk fundamentele aanpak wordt dat de houding dat het afvalprobleem niet langer als „normaal” of als een noodzakelijk kwaad wordt beschouwd en de hoofddoelstelling wordt dan uiteraard : de vermindering van de hoeveelheid afvalstoffen en het hergebruik ervan.

De producent zal ervan overtuigd moeten worden dat hij zal moeten overgaan op het maken van duurzame produkten, een zuiniger gebruik van grondstoffen en energie en het ontwerpen van artikelen met het oog op recycling, wat belangrijke consequenties heeft voor de bedrijven. De distributiesector moet ernaar streven de verpakking te beperken en het distributiesysteem hierop aan te passen.

De consument zal er, via een goede voorlichting, moeten op gewezen worden dat hij via zijn voorkeur inzake produkten, de verpakking ervan enzovoort, een daadwerkelijke invloed kan uitoefenen op verdeler en producent, terwijl hij er eveneens voor kan zorgen dat bepaalde goederen ofwel op de tweedehandsmarkt terecht komen in plaats van op de afvalberg ofwel nog nuttig worden aangewend, bijvoorbeeld door het organische afval in de eigen tuin te composteren ofwel voor hergebruik recupereren.

Ook de overheid heeft, naast het verstrekken van voorlichting, een belang-

Vanvelthoven

rijke taak. Deze taak werd omschreven in Hoofdstuk II — Voorkoming van het ontstaan van afvalstoffen van het decreet betreffende het beheer van de afvalstoffen dd. 2 juli 1981 :

Art. 8 § 1. De Vlaamse Executieve kan regelen stellen ten aanzien van de door haar aangewezen produkten die :

a) na het gebruik waarvoor zij bestemd zijn, niet op een zodanige wijze verwijderd kunnen worden dat zij onschadelijk zijn voor de gezondheid van de mens of voor het milieu ;

b) bij hun vervaardiging afvalstoffen doen ontstaan die niet op zodanige wijze verwijderd kunnen worden dat zij onschadelijk zijn voor de gezondheid van de mens of voor het milieu.

§ 2. De in § 1 bedoelde regelen kunnen inhouden :

a) het verbod zodanige produkten te vervaardigen, te vervoeren, te bezitten, te verhandelen, aan te bieden, aan te wenden, aan te schaffen, of af te leveren mits betaling of kosteloos ;

b) het verbod zodanige produkten te vervaardigen, te vervoeren, te bezitten, te verhandelen, aan te bieden, aan te wenden, aan te schaffen, of af te leveren mits betaling of kosteloos, indien niet aan nader te bepalen voorwaarden wordt voldaan, met inbegrip van eventuele voorwaarden inzake duurzaamheid en herstelbaarheid ;

c) de verplichting van de producenten, invoerders, vervoerders of **verdelers** van produkten bedoeld in § 1, deze produkten of hun verpakking te voorzien van een etiket of een onuitwisbaar merkteken goed leesbaar en herkenbaar door het publiek.

Het model van het etiket of van het merkteken en de daarop aan te brengen vermeldingen worden vastgesteld door de Vlaamse Executieve.

Artikel 9 zegt dat onverminderd het bepaalde in artikel 8 de Vlaamse Executieve regelen kan stellen ten aanzien van de verpakkingsmiddelen of materialen ervan produkten bestemd voor eenmalig gebruik”.

Wij wezen eerder ook op de noodzaak

de mogelijkheden van het decreet in die zin te gebruiken, en willen dit hier nogmaals formeel herhalen. De Vlaamse Executieve moet dringend werk maken van de nodige besluiten inzake :

— de levensduur van de produkten : produkten met een langere levensduur verdienen de voorkeur ;

— het ontwikkelen van industriële en ambachtelijke activiteiten met betrekking tot het hergebruik ;

— het verbod tot het gebruik in produktieprocedures van zeldzame stoffen indien ze kunnen vervangen worden door andere, minder schaarse grondstoffen.

Volgende vragen rijzen, als men vaststelt dat de overheid, in dit geval de Gemeenschapsminister van leefmilieu, het kwaad niet bij de wortel wenst aan te pakken :

— welke maatregelen werden genomen met betrekking tot de produktie van gevaarlijke stoffen ;

— welke maatregelen werden genomen met betrekking tot het voorkomen van afvalstoffen, de levensduur van produkten, en de éénmalige verpakking ?

— het decreet van 2 juli 1981 voorziet in artikel 47 in het instellen van milieuheffingen op bepaalde vergunninghouders én op de producenten van bepaalde produkten. Is het waar dat ook hier de Minister verrijdt het kwaad bij de wortel aan te pakken, en bepaalde produkten **heffingsplichtig** te stellen ? Is het inderdaad zó dat de Gemeenschapsminister enkel de vergunninghouders wil doen betalen voor de vervuiling ? Dit blijkt immers uit het feit dat de Vlaamse Executieve een ontwerp van decreet inzake de milieuheffingen goedkeurde, dat enkel slaat op de vergunninghouders zoals bedoeld in artikel 47, § 1 a.

In het ontwerp werd geen uitvoering gegeven aan artikel 47, § 1 b dat in heffingen op de producenten voorziet, alhoewel door OVAM een ontwerp werd opgesteld dat zowel op artikel 47, § 1 a als op artikel 47, § 1 b sloeg. Dit ontwerp van OVAM werd na consultatie van het VEV gehalveerd. Dit

lijkt ons zeer vreemd.

De politiek die thans gevoerd wordt houdt in dat de producent van de afval ongemoeid wordt gelaten : er worden geen regels gesteld met betrekking tot wat ze produceren, er wordt hen geen betaling opgelegd voor de kostprijs van de **verwijdering** van wat ze produceren, ondanks voornoemd decreet. Verder lopen de kosten voor de gemeentebesturen voor het verwijderen van de afvalstoffen zo hoog dat geen enkele financiële ruimte overblijft voor initiatieven die de vermindering van de afval door recyclage moeten mogelijk maken, met alle mogelijkheden inzake tewerkstelling.

De huidige politiek begunstigt degenen die de afval produceren, zonder zich te storen aan de gevolgen voor het milieu, en degenen die aan de Gemeenschap dure installaties verkopen om de afval te verwijderen.

Van deze politiek worden het leefmilieu, dat massale hoeveelheden produceerde afvalstoffen moet verwerken, inclusief die gevaarlijke stoffen waarvan de produktie niet aan banden wordt gelegd en de gemeentebesturen en de burgers die de integrale gemaximaliseerde last van de verwijdering dragen, het slachtoffer.

Zo kom ik tot het **afvalstoffenprobleem** in Limburg. De provincie Limburg wordt wat de ophaling en de **verwijdering** van de huishoudelijke afvalstoffen betreft, opgesplitst in 3 regio's, namelijk Intercompost, IVNWL en IVWA.

De door de Minister in dat kader genomen beslissingen dreigen niet alleen een werkelijke oplossing voor het afvalstoffenprobleem in de nabije en verre toekomst zeer ernstige te hypothekeren, ook worden vragen gesteld in verband met de per regio voorgestelde oplossing.

Bekijken wij eerst Regio 1, **Intercompost**. De exploitatieproblemen van de bestaande composteringsinstallatie zijn iedereen voldoende bekend. In deze installatie werd na de „compostering” 85 à 90 procent van het aldus „verwerkte” huisvuil, afgevoerd naar het stort te Remo, terwijl slechts 15 procent effectief als compost kan wor-

Vanvelthoven

den beschouwd. Van die 15 procent werd dan slechts een beperkt gedeelte verkocht, de rest werd gratis geleverd.

Er kan dan ook moeilijk betwist worden dat aan deze installatie aanpassingswerken noodzakelijk zijn, voor zover zij economisch kunnen verantwoord worden.

In verband met de besliste „aanpassingswerken” werden deze **verontrustende** cijfers geciteerd.

Het optimaliseren van de **Intercompost**installatie zou een investering vergen van 150 à 200 miljoen frank, waarbij zou gerekend worden op 60 procent overheidstoelage, 30 procent EG-toelage en 10 procent financiering door de Intercommunale.

Kan de Minister een antwoord verstrekken op de volgende vragen ?

1. Welke zijn de juiste cijfers inzake aanpassing van de **Intercompost**installatie ?

2. Welke zijn de juiste cijfers inzake toelagen ?

3. In het verleden produceerde **Intercompost** een onverkoopbaar produkt met aanzienlijke exploitatieverliezen. Is er thans een kosten-baten-analyse uitgevoerd die dergelijke uitgaven verantwoordt en geruststellend is in verband met de afzet van de **compost** ?

4. Welke garanties werden ingebouwd teneinde de zekerheid te bekomen dat de installatie in de toekomst optimaal zal werken en te vermijden dat onvoldoende bestudeerde- beslissingen worden genomen en achteraf dienen betaald ?

5. Welke maatregelen werden reeds genomen om de niet-composteerbare fractie zo economisch mogelijk te kunnen afvoeren ? Hoe groot zal de niet-composteerbare fractie nog zijn na het aanbrengen van het aantal voorziene procesverbeteringen ?

Tot daar mijn opwerpingen en vragen in verband met regio 1.

Ik ga nu over naar regio II betreffende de **IVNWL**.

De capaciteit van de **IVNWL**-oven bedraagt ongeveer 80.000 ton/jaar terwijl de produktie van huisvuil in deze regio nu hooguit 50.000 ton bedraagt.

Inzake de dimensionering en de prijs van deze installatie wordt door een aantal deskundigen dan ook enkel het woord verspilling gehanteerd :

380 miljoen voor de **Elektro Mechanische** Uitrusting, 120 miljoen voor de **Burgerlijke Bouw** en 80 miljoen voor de voorziene gaswassing.

De vragen liggen voor de hand.

1. Zijn deze cijfers exact ?
2. Op welke subsidies kan worden gerekend ?
3. Wat zegt een kosten-baten-analyse inzake exploitatiekosten en verkoop van elektriciteit ?

Ik kom nu tot regio III : de **IWVA**. De in Regio III voorgestelde **scheidingsinstallatie** dient in feite eveneens op de rekening van de **overdimensionering** van de oven van **IVNWL** geschreven. Met andere woorden, ook de inwoners van deze Regio worden geacht voor deze installatie mee te betalen en daarenboven nog minimaal 100 miljoen te betalen om de toevoer van **calorierijk afval** naar Houthalen mogelijk te maken. Ook hier liggen de vragen voor de hand.

1. Inzake de geplande stortplaats : wanneer en tegen welke **investeringskosten** zal de stortplaats gerealiseerd worden ?

2. Is er een kosten-baten-analyse in verband met de **scheidingsinstallatie** gemaakt ?

In verband met de drie regio's is het duidelijk dat er nogal wat aarzelingen te bespeuren vallen bij de gemeentebesturen. Zo is de financiële weerslag voor de gemeente Genk bij het aansluiten bij één der Limburgse **Intercommunales** de volgende.

— Bij **Intercompost CV** : 165 frank per inwoner vol te storten aan 61.399 inwoners is dit 10.161.535 frank vol te storten.

— Bij **IVNWL** : 1.000 frank per inwoner. Op dit ogenblik 400 frank per inwoner vol te storten aan 61.399 inwo-

ners is dit 24559.600 frank.

— Bij **IVWA** : 1.000 frank per inwoner. Op dit ogenblik 600 frank per inwoner vol te storten aan 61.399 inwoners is dit 36.839.400 frank.

Voor de verwerking van het huisvuil wordt de kostprijs geraamd op :

- 200 frank per inwoner voor **Intercompost** ;
- 350 frank per inwoner voor **IVNWL** ;
- 250 frank per inwoner voor **IVWA**.

Het ligt derhalve voor de hand dat een groot aantal van de gemeentebesturen de nadruk legt op provinciale solidariteit, waardoor er geen **kostprijsverschillen** meer zouden bestaan tussen de drie regio's omwille van verschillende **afvalverwerkingsmethodes**.

Graag vernam ik of de overheid voor deze idee gewonnen is, welke stappen er ter zake worden en werden genomen ?

Tevens vernam ik graag hoeveel gemeenten er per regio tot op heden de beslissing nog niet hebben genomen aan te sluiten bij de voorziene **intercommunale**.

Een volgend probleem betreft de **inplanting** van **overslagstations**. Is reeds voorzien waar dergelijke **overslagstations** zullen worden ingeplant ?

Ook wordt de nadruk gelegd op de noodzaak over uitwijkmogelijkheden te beschikken bij het uitvallen van **verbrandingsoven** of van de **composteringsinstallatie**. Is in dit verband reeds een oplossing gevonden ?

Ten slotte moet de vraag gesteld worden in welke mate de grootschaligheid van de projecten in Limburg in de volgende jaren nog ruimte zal laten voor maatregelen **kaderend** in een echt afvalbeleid, dat tegelijkertijd arbeidsplaatsen scheppend kan zijn maar in zijn eerste fase ongetwijfeld moet worden gesubsidieerd. Ik denk hierbij aan :

- herwinning door selectieve inzameling ;
- kleinschalige projecten voor **compostering** van bepaalde huishoudelijke afvalstoffen ;

- stimulering van herbruikbare verpakking ;
- betugeling van het sluikestorten.

Ik durf hopen dat de **Gemeenschapsminister** mij op de gestelde vragen een afdoend antwoord zal weten te verschaffen.

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, waarde collega's, ik wil vooreerst, zij het dan kort, op de meer principiële vragen van de heer Vanvelthoven een korte repliek geven met betrekking tot de uitvoering van enkele artikelen van het decreet van 2 juli 1981, met name de artikelen 8 en 9 in verband met het machtigen van de Vlaamse Executieve om eigenlijk ingrijpend – zeer ingrijpend – in het economisch leven tussen te komen, door verbod op te leggen bijvoorbeeld om éénmalige verpakking, of bepaalde produkten te produceren, die inzake het verwijderen van hun afvalstoffen, problemen kunnen stellen voor de gezondheid of voor het milieu.

De uitvoerende parastatale openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij is ongeveer twee jaar operationeel. Het is een kleine parastatale met een honderdtal personeelsleden. Dit maar om te zeggen dat de uitvoering van het ganse decreet bezwaarlijk op twee jaar tijd kan verwacht worden. Men moet dus prioriteiten leggen, gelet op de beperktheid van het personeelsbestand. De prioriteit – u weet het – is gegeven aan de problemen die de verwijdering van de afvalstoffen zoals zij zich nu voordoen, in het Vlaamse Gewest stellen.

Ik verwijs, onvolledig, naar het nieuwe vergunningsstelsel inzake afvalverwerking. Tussen haakjes, wij hebben meer dan 20 uitvoeringsbesluiten, in uitvoering van het decreet, door de Vlaamse Executieve de jongste twee jaar laten goedkeuren, wat een onvoorstelbaar volume aan activiteiten en werk voor OVAM heeft meegebracht. Ik denk hierbij aan de voorbereiding, de begeleiding en de afwikkeling van de beroepen en zelfs de aanvragen bij de Deputaties waarin OVAM een rol speelt als adviesver-

strekkende instelling. Dat is één aspect.

Ik verwijs naar de strijd tegen de illegale stortplaatsen. Wij vergeten het misschien al te vlug.

Minder dan twee jaar geleden telde Vlaanderen 325 stortplaatsen zonder vergunning tegen 150 die een vergunning hadden in het oude regime. Nu zijn 80 procent afgedekt, al zal ik niet beweren dat er altijd gesaneerd werd in de werkelijke betekenis van het woord. Dat heeft ook vanwege OVAM een grote inspanning en inzet gevergd. Ook de voorbereiding van het afvalstoffenplan in uitvoering van het decreet van 2 juli 1981 bracht een **belangrijk** werkvolume mee.

Ten tweede moeten wij er rekening mee houden dat Vlaanderen geen eiland is. Daarop heb ik ook nog gezinspeeld bij de bespreking van de begroting 1983-1984. Ik ben ervan overtuigd dat, zelfs wanneer de Executieve de politieke wil zou hebben, de artikelen 8 en 9, gewoon om technische, organisatorische en economische redenen niet uitvoerbaar zijn.

Veronderstel dat wij morgen in Vlaanderen „petflessen” verbieden, maar dat dit in Brussel wel zal worden toegelaten, evenals in het Waalse Gewest, in Nederland, in Frankrijk en in de Duitse Bondsrepubliek. Ongeacht de organisatorische en technische vragen denk ik dat het moeilijk zal zijn om een dergelijk verbod te controleren en te laten uitvoeren, nog los van de economische problematiek die te maken heeft met de concurrentie van ons bedrijfsleven.

Ik ben van oordeel dat een groot aantal van die aspecten eigenlijk een supra-nationale aanpak vergen, minstens een Europese aanpak. Ter zake verwijs ik naar het probleem van het loodvrijmaken van benzine. De Duitse Bondsrepubliek neemt het meest progressieve standpunt in. Het kwam ook in ons land onlangs aan bod.

Zelfs de Duitse Bondsrepubliek, nochtans één der grote economische machten moet zwichten voor het verzet in de andere Europese lidstaten en heeft ook het risico niet willen nemen alleen voorop te gaan lopen op het

vlak van het bepalen van een datum voor de invoering van loodvrije benzine. Dit was maar een voorbeeld om erop te wijzen hoe wij a fortiori binnen die grote Europese economie gehandicapt zijn om een aantal dingen te doen.

Mijnheer Vanvelthoven, u hebt ook niet de illusie dat een algemene afvalloze productie mogelijk is. Dat zal nooit het geval zijn.

Ik ben het evenwel met u eens dat ook vanuit het beleid maximaal moet worden gestreefd naar het stimuleren van het terugwinnen van bepaalde afvalstoffen.

U had het over de uitvoering van artikel 47 van het decreet. Sinds ongeveer een jaar ligt er bij de Raad van State een ontwerp van decreet voor advies betreffende de heffing voor vergunninghouders. Ik wens niet vooruit te lopen op het debat dat wij desaan gaande zullen houden in deze Raad en in haar Commissie voor leefmilieu.

Men mag niet de indruk verwekken dat het invoeren van een heffing voor de vergunninghouders zou betekenen dat het bedrijfsleven eraan ontsnapt. Dat is niet waar. In Vlaanderen produceren wij anderhalf miljoen ton huishoudelijk afval tegenover zes miljoen ton industrieel afval het grootste deel van de industriële afvalstoffen in Vlaanderen wordt gestort. Diegenen die een vergunning bezitten voor het storten van industrieel afval zouden de heffing ook moeten betalen. Vanzelfsprekend zullen die vergunninghouders de last van die heffing doorrekenen aan hun cliënteel, de bedrijven, die hun afval op die manier verwijderen.

Laat ons nu tot Limburg komen dat concreet de aanleiding is van de interpellatie van de heer Vanvelthoven. Hij heeft er zelf op gewezen, ik kan daaromtrent kort zijn, dat Limburg opgedeeld is in drie intercommunale regio's. Ik wil er de aandacht van de Raad toch op vestigen dat deze drie regio's zo maar niet uit de lucht zijn gegrepen. Zij zijn tot stand gekomen in 1975. Dat was het gevolg van een studie uitgevoerd door het SCK van Mol dat, in samenwerking met de toen reeds bestaande Limburgse intercom-

Lenssens

munales, met de Limburgse Economische raad, met het provinciebestuur en met de diensten van Volksgezondheid, tot die conclusie was gekomen.

De bedoeling van die studie was in gans de provincie Limburg de huisvuilpolitiek dusdanig te concipiëren dat de ophalingskosten en de aanvoerkosten zo laag mogelijk zouden zijn en dat daartegenover de verwerkings-eenheden voldoende groot zouden zijn om op een voldoende aanvoer te kunnen rekenen om zo een zo laag mogelijke verwerkingsprijs te kunnen realiseren.

De werkwijze die daarbij in Limburg werd gevolgd steekt schril af tegen de veel minder planmatige en de minder verantwoorde gang van zaken in andere provincies, op datzelfde ogenblik.

Laten wij nu even de drie regio's bekijken in hun samenhang. U weet dat de intercommunale Intercompost, opgericht in 1964, tussen de provincies Luik en Limburg bestond uit vier Limburgse gemeenten en 12 Luikse, die intussen uit de intercommunale zijn getreden ingevolge de Staatshervorming.

Toen de installatie van Intercompost in 1977 in werking trad was zij in feite technisch zeer verouderd omdat door allerlei omstandigheden de afwerking van het dossier jaren had geduurd maar ook omdat de techniek van de verwerking van huisvuil intussen was geëvolueerd en tevens omdat de samenstelling van het huisvuil grondig was gewijzigd.

Het rendement, daarin hebt u gelijk, mijnheer Vanvelthoven, van de installatie van Intercompost was bijzonder laag. De kwaliteit van de compost die men vandaag nog produceert is totaal onvoldoende om er enige afzetmarkt voor te vinden.

Daarom werd begin 1982 aan de OVAM opdracht gegeven de hele problematiek in haar samenhang te onderzoeken en oplossingen voor te stellen. Na maandenlang contact en studie vanwege de OVAM heeft men als resultaat van de studie gesteld dat de

beste oplossing er kon in bestaan de installatie te moderniseren maar dan in de volgende context. Ten eerste, met een minimum aan kosten en een maximale aanwending van de bestaande infrastructuur. Ten tweede, de produktie van kwaliteitscompost moet worden mogelijk gemaakt. Ten derde, de aanvoer van afvalstoffen moet geoptimaliseerd worden rekening houdend ook met de uittrekking van de Luikse gemeenten. Ten vierde, alle gemeenten van de regio 1 moeten worden aangespoord aan te sluiten of hun huisvuil naar Intercompost te laten afvoeren conform het oorspronkelijke op timalisatiemodel van 1975.

Het is in het licht van deze doelstellingen dat de Executieve op 21 december 1983 heeft beslist de moderniseringswerken van Intercompost te be-toelagen, dus de vaste belofte naar rata van 60 procent te geven.

Aansluitend daarbij, u hebt het gezegd, is er de toelage van 30 procent van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het EFRO, een subsidie van 67 miljoen frank, zodanig dat slechts 7 procent van deze investering van ongeveer 180 miljoen ten laste zal komen van de intercommunale en dus van de aangesloten gemeenten.

De commercialisering wordt intussen voorbereid door de intercommunale Intercompost zelf, zodanig dat zij afnemers moet hebben tegen het ogenblik dat de vernieuwde installatie in gebruik zal zijn genomen.

Op die manier ben ik van oordeel dat in de vernieuwde installatie het huisvuil uit de ganse regio 1, met een maximum aan recyclage naar compost toe en aan een maatschappelijk verantwoorde kostprijs, kan worden verworven.

Ik kom nu aan de verbrandingsoven van de IVNWL in Houthalen die inderdaad een capaciteit heeft van 80.000 ton per jaar, daar waar deze regio 2 zelf ongeveer 60.000 ton huisvuil produceert, zodanig dat er een reservecapaciteit is van 20.000 tot 25.000 ton per jaar. Op langere termijn is te voorzien dat deze reservecapaciteit structureel zal worden benut door de toename van de

hoeveelheid huisvuil te verwachten bij een economische opleving, maar ook door een steeds toenemende aanvoer van bedrijfsafval die voor verbranding in dit type oven, zoals gebouwd wordt in Houthalen, in aanmerking komt.

Op korte en middellange termijn kan de capaciteit die nu té groot lijkt, benut worden door de aanvoer van de zogenaamde brandstofrijke fractie die in de voorscheidingsinstallatie van de intercommunale IVWA zal worden afgescheiden, dus uit de regio 3. De verbrandingsoven zal dus aan een optimale capaciteit kunnen functioneren. Ik moet hierbij stellen dat de intercommunale van Noord-West-Limburg hierbij ook de terugwinning nastreeft. Het is u bekend, mijnheer Vanvelthoven, dat men geopteerd heeft voor terugwinning van energie bij middel van elektriciteitsproduktie.

U hebt de cijfers geciteerd van de aanzienlijke investering die daarmee gepaard gaat. Ze is natuurlijk wel uniek. Ook de rookgaswassingsinstallatie is een dure aangelegenheid. Brugge en Oostende hebben een dergelijke installatie en eerlang wordt beslist over de vaste belofte van toelage voor de installatie van Harelbeke, waar ook een recuperatie-eenheid zal worden gebouwd, net zoals in Gent en te Sint-Niklaas.

Wat betreft de steun van de Europese Gemeenschap is de aanvraag in onderzoek bij de bevoegde Europese instanties.

In de regio-3 had het IVWA oorspronkelijk een integrale huisvuilscheidingsinstallatie gepland waarin tal van materialen zouden worden afgescheiden die dan dienden te worden gecommmercialiseerd. Ik geef toe dat het ging om een zeer grootschalig project, met een investeringskost van ten minste 500 miljoen frank voor ongeveer 35.000 ton huisvuil per jaar. Dit project zou zeer hoge werkkosten met zich hebben gebracht en over de afzet bestond nog geen enkele zekerheid. De desbetreffende markt diende nog volledig te worden ontwikkeld.

Rekening houdend met wat in het buitenland aan vergelijkbare initiatie-

Bij een hoofdelijke stemming. Voorgrond (v.l.n.r.): Gemeenschapsminister K. Poma (PW), J. Buchmann (PVV) en H. Schiltz (VU). Achter hen : een deel van de PW-fractie en (midden rechts) een vijftal leden van de VU-fractie

ven bestaat, moeten wij stellen dat dit project zich in zijn integrale dimensie nog in het experimentele stadium bevindt. De intercommunale heeft dit echter ingezien en het project, na gesprekken met OVAM en met mijzelf, beperkt tot een voorscheidingsinstallatie die ongeveer 80 miljoen frank zal kosten. Later, wanneer de omstandigheden gunstig zijn, kan deze installatie eventueel worden uitgebouwd tot een volwaardig recyclagebedrijf. Ik heb dit project goedgekeurd omdat het moet worden gezien in de context van de globale Limburgse huisvuilverwijdering waardoor de complementari-

teit van de techniek in de drie Limburgse regio's kan worden gerealiseerd.

Er is het aspect dat men de met brandbare componenten verrijkte fractie onmiddellijk afvoert naar de verbrandingsoven van de intercommunale Noord-West-Limburg in Houthalen zodat op die manier de verbrandingsoven optimaler kan worden gebruikt en daardoor meer energie kan worden teruggewonnen. Die energie kan altijd worden doorverkocht aan de elektriciteitsmaatschappijen.

De composteerbare fractie van de re-

gio III kan naar Intercompost worden gebracht waar ze in een gemoderniseerde installatie tot volwaardig compost kan worden omgezet.

Aldus wordt het optimaal gebruik van de oven van Houthalen en de compostinstallatie in Bilzen onmiddellijk gerealiseerd met een maximum terugwinning van energie en grondstoffen.

Deze optie is haalbaar en betaalbaar gelet op de beperkte afstanden tussen de drie installaties. Bilzen-Houthalen is 30 km, Bilzen-Maasmechelen is 22 km en Maasmechelen-Houthalen is

Lenssens

25 km ver.

De globale gemiddelde huisvuilverwerkingskost voor Limburg zou hierdoor ongeveer 670 frank per ton bedragen en met dit cijfer zou hij lager liggen dan bij de meeste andere **intercommunales** in andere sub-gewesten van het Vlaamse land waar men soms tot 1.600 frank per ton komt. Ik denk aan de verbrandingsovens van Willebroek, Brasschaat en Brugge.

Ik maak er de heer Vanvelthoven op attent dat de scheidingsinstallatie van regio III niet het gevolg is van een overdimensionering van de verbrandingsoven in Houthalen, maar zij is een eerste fase naar de recyclage die moet inspelen op de bestaande Limburgse toestanden. Daardoor kan onmiddellijk en met een beperkt risico een maximale terugwinning worden bekomen. Het initiatief kadert derhalve in een planmatige aanpak. Ik dacht dat zulks ook tot de doelstellingen vooropgesteld in het afvalstoffendecreet behoorde.

Nu nog een woord over de **kostenverdeling**. U weet dat de gemeenten autonoom zijn en dat ze even autonoom beslissen om toe te treden tot een intercommunale. Dit is trouwens op een behoorlijke schaal gebeurd in Limburg bij de drie intercommunales. Het gevolg daarvan is dat de kostprijs voor de aangesloten gemeenten binnen elke regio egaal is voor de betrokken gemeenten. Er kunnen uiteraard verschillen bestaan tussen de drie intercommunales zelf. U vraagt of het niet opportuun is om een soort **nivelleringsstelsel** in te voeren tussen de drie intercommunales zodanig dat de Limburgse gezinnen ongeacht de intercommunale waarbij hun gemeente is aangesloten, hetzelfde zouden betalen. Hiertegen is geen enkel bezwaar, maar mag ik er op wijzen dat de intercommunale verenigingen totaal autonoom zijn. Wij kunnen wel suggesties doen, maar hebben geen enkele bevoegdheid om dit op te leggen.

Waar mogelijk zullen wij niet nalaten om via de OVAM op deze vraag in te spelen. Er bestaat reeds een soort van samenwerking en wij zullen deze proberen door te trekken op het gebied

van de kostprijs. Men kan zich natuurlijk afvragen of er niet beter één provinciale intercommunale zou bestaan in de plaats van drie. Deze opties werden echter genomen in 1975 na een grondige optimalisatiestudie destijds door het SCK te Mol uitgevoerd in samenwerking met alle Limburgse instanties.

Ten slotte nog een woord over de terugwinning. Deze kan gebeuren in centrale verwerkingseenheden waarvoor verschillende technieken bestaan : het verbranden van afvalstoffen met warmterecuperatie — denk maar aan Houthalen, Brugge, Oostende en andere plaatsen —, de compostering na voorscheiding, het ontijzeren door magneten en een reeks andere technische scheidingsprocédés. Men kan ook de afvalstoffen scheiden door selectief op te halen, wat natuurlijk de medewerking van de gezinnen en de burgers veronderstelt.

Eenenvertig van de 42 Limburgse gemeenten beschikken over één of meerdere containers voor de selectieve inzameling van glas. In heel Vlaanderen werd trouwens in 1981 één vierde van de glasafval ingezameld via containers die overal ten lande door de gemeenten werden geplaatst.

Sinds vele jaren doen jeugdbewegingen selectieve ophalingen van papier en karton. Daarnaast zijn er ook beroepsopkopers werkzaam. Dit papier en karton wordt aan de papier- en kartonnijverheid geleverd. Men zou hier dus kunnen spreken van een recyclage „avant la lettre”, nog vóór het beleid daaraan aandacht schonk.

Vorige maand hebben wij aan alle Vlaamse gemeentebesturen een schrijven gericht om hen aan te zetten speciale oliecontainers te plaatsen voor de selectieve inzameling, zoals dit in een vijftiental gemeenten reeds het geval is. Er zou een gunstige respons zijn, maar het is uiteraard nog te vroeg om hierover reeds een evaluatie te maken.

Twee jaar geleden hebben wij via de leefmilieucampagne de selectieve ophaling van kwik- en zilverbatterijen gestimuleerd. Ruim 100 gemeenten hebben daarop ingespeeld en specifieke bokalen aangevraagd om in di-

verse kleinhandelszaken te plaatsen. De ophaling van deze batterijen geschiedt niet meer door OVAM, maar de betrokken bedrijven zorgen zelf om de drie of zes maand voor de ophaling ervan.

Er zijn ook nog een reeks gemeenten die andere afvalsoorten afzonderlijk inzamelen en in kringloop brengen, zoals kroonkurken, metalen, snoeihout en tuinafval. Het betreft hier echter meestal sporadische acties.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik meen hiermee in algemene termen te hebben geantwoord op de specifieke vragen van de heer Vanvelthoven. De stelling die hier naar voren werd gebracht, namelijk dat er in Limburg een onvoldoende beleid wordt gevoerd inzake het verwijderen van huisvuil in de zin van het afvalstoffen-decreet, is naar mijn oordeel fout.

In de provincie Limburg zal het beheer van afvalstoffen over korte tijd zodanig zijn ingericht, althans wat het huishoudelijk afval betreft, dat zij als voorbeeld zal kunnen worden gesteld voor het Vlaamse Gewest juist door het op elkaar inspelen van de drie technieken in de drie regio's van Limburg. Dit geldt zowel wat betreft de organisatie en de solidariteit als wat betreft de realisatie van de doelstellingen van het decreet, waarvoor wij verder zullen blijven ijveren.

Indiening van moties

De Voorzitter : Door de heren Seeuws en Vansteenkiste werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie ingediend die luidt als volgt :

„De Vlaamse Raad,

— gehoord de interpellatie van de heer L. Vanvelthoven ;

— dringt aan op een efficiënt afvalstoffenbeleid, waarbij het voorkomen van de produktie van afvalstoffen en de terugwinning van bepaalde stoffen centraal staan ;

— pleit voor een beleid dat oog heeft voor :

- herwinning door selectieve inzameling ;

Voorzitter

- kleinschalige milieuprojecten voor compostering ;
- stimulering van herbruikbare verpakking ;
- beteugeling van het sluikstorten.”

Overeenkomstig artikel 5 1, punt 7 van ons reglement zal de Raad zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Door mevrouw **Devos** en de heer **De Grève** werd tot besluit van deze interpellatie een eenvoudige motie ingediend die luidt als volgt :

„De Vlaamse Raad,

- gehoord de interpellatie van de heer

L. Vanvelthoven tot de Minister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs over de ophaling en de verwijdering de huishoudelijke afvalstoffen in Limburg en het gebrek aan een beleid ter voorkoming en terugwinning van afvalstoffen ;

- gehoord het daarop door de Minister verstrekte antwoord ;

- gaat over tot de orde van de dag.”

Overeenkomstig artikel 5 1, punt 7 van ons reglement zal de Raad zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

=====

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende openbare vergadering aan het Bureau en uw Voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (**Instemming**)

De vergadering is gesloten.

— De vergadering wordt gesloten om 17.40 uur.

=====

Trefwoordenregister

Aanpassing huurprijzen

Gevolgen verschuiving ingangsdatum, blz. 1075

Administratie ruimtelijke ordening en leefmilieu

Nieuwe personeelsformatie, blz. 1048, 1127

Afvalstoffenbeleid

Limburgse situatie en tekortkomingen, blz. 1134

Belgisch-Nederlands verdrag voorkoming dubbelbelasting

Verenigbaarheid gemeentelijke reglementen aanvullende personenbelasting, blz. 1072

Bestrijding doping in de sport, blz. 1056, 1129

Biologische land- en tuinbouwers

Mogelijke overheidssteun, blz. 1004

Breekwerf te Pepingen

Vooropgesteld alternatief, blz. 1008

Commissie buitenlands beleid

Antwoord op schriftelijke vragen, blz. 1078

DDS-domein Nieuwdonk te Overmere-Donk

Geplande actieve recreatie, blz. 1054

Diensten van de Vlaamse Gemeenschap

Aanweringnormen personeel, blz. 1003

Dierlijke faecaliën

Lozing in oppervlaktewateren, blz. 1066, 1127

Duitstalige Gemeenschap

Mogelijk cultureel akkoord, blz. 1073

Economische missie naar Japan

Leiding Voorzitter Executieve, blz. 1003

Informatie Vlaanderen in het buitenland, blz. 1130

Ingekomenstukken

Beraadslagingen Vlaamse Executieve, blz. 1002

Brief van het Rekenhof, blz. 1001

Interpellatie, blz. 1002, 1021

Jaarverslag, blz. 1002

Mededeling Voorzitter, blz. 1072

Mondelinge vraag, blz. 1002

Moties, blz. 1002, 1053, 1061, 1066, 1070, 1140

Ontwerp-resoluties, blz. 1001

Ontwerp van decreet, blz. 1001, 1021

Opmerkingen van het Rekenhof, blz. 1071

Schriftelijke vragen, blz. 1002, 1071

Verslagen, blz. 1001, 1071

Voorstellen van decreet, blz. 1001, 1021, 1071

Ingetrokkenstukken

Voorstellen van decreet, blz. 1071

Instelling „Kind en Gezin”

Oprichting, blz. 1080, 1097, 1122

Interpellaties

Zie Administratie ruimtelijke ordening en leefmilieu

Afvalstoffenbeleid

Bestrijding doping in de sport

DDS-domein Nieuwdonk te Overmere-Donk

Dierlijke faecaliën

Informatie Vlaanderen in het buitenland

Kunstbeleid

NV Thovadec te Heusden-Destelbergen

Privé-domein De List te Schoten

Kaderovereenkomst RvE

Benelux-overleg grensoverschrijdende samenwerking, blz. 1074

Kunstbeleid

Bevordering en spreiding van de kunst, blz. 1117

Landelijk georganiseerde sportverenigingen

Wijziging decreet erkenning en subsidiëring, blz. 1090, 1012, 1038

Leden

Berichten van verhindering, blz. 1001, 1021, 1071, 1097

Moties belangenconflict

Ontwerp van herstelwet ingediend bij de KvV, blz. 1012, 1021, 1041, 1043, 1044

Ontwerp van wet betreffende intercommunales ingediend bij de Senaat, blz. 1032, 1045

Moties besluit interpellatie

Voogdij verkiezing OCMW-raadsleden Wezembeek-Oppem, blz. 1039

NV Thovadec te Heusden-Destelbergen

Exploitatievergunning, blz. 1073, 1132

Onafgedekte stortplaatsen

Maatregelen preventie milieuhinder, blz. 1004

Ontwerp van decreet

Zie Instelling „Kind en Gezin”

Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme

Onverantwoorde kappingen

Meidoorn en andere planten, blz. 1005

Participatiefonds

Toewijzing van leningen, blz. 1005

Prijbsbinding boeken

Stand van Zaken, blz. 1077

Privé-domein De List te Schoten

Verkavelingsplannen, blz. 1062, 1127

Projecten sociale woningbouw

Gevolgen medewerking maatschappijen, blz. 1076

Regio's in Europa

Georganiseerde vertegenwoordiging, blz. 1073

Rijksfonds sociale reclassering minder validen

Overheveling naar Vlaamse Gemeenschap, blz. 1007, 1079

Stemmingen

Aangehouden stemmingen

Instelling „Kind en Gezin”, blz. 1122

Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme, blz. 1126

Hoofdelijke stemmingen

Administratie ruimtelijke ordening en leefmilieu, blz. 1127

Belangenconflict ontwerp-herstelwet ingediend bij de KvV, blz. 1041, 1043, 1044

Belangenconflict ontwerp-wet intercommunales ingediend bij de Senaat, blz. 1045

Bestrijding doping in de sport, blz. 1129

Dierlijke faecaliën, blz. 1127

Instelling „Kind en Gezin”, blz. 1125

Privé-domein De List te Schoten, blz. 1127

Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme, blz. 1126

Toename vossen in Vlaanderen

Gevolgen, blz. 1075

Uitblijven vijfde cultuurdecreet

Moeilijkheden niet experimentele initiatieven, blz. 1079

Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme

Oprichting, blz. 1104, 1112

Vlaams Cultureel Centrum „De Brakke Grond”

Afsluiting telefoon, blz. 1077

Vlaamse Administratie

Operationaliteit, blz. 1007

Vragen

Zie Aanpassing huurprijzen

Belgisch-Nederlands verdrag voorkoming dubbelbelasting

Biologische land- en tuinbouwers

Breekwerf te Pepingen

Commissie buitenland beleid

Diensten van de Vlaamse Gemeenschap

Duitstalige Gemeenschap

Economische missie naar Japan

Kaderovereenkomst RvE

NV Thovadec te Heusden-Destelbergen

Onafgedekte stortplaatsen

Onverantwoorde kappingen

Participatiefonds

Prijbsbinding boeken

Projecten sociale woningbouw

Regio's in Europa

Rijksfonds sociale reclassering minder-validen

Toename vossen in Vlaanderen

Uitblijven vijfde cultuurdecreet
Vlaamse Administratie
Vlaams Cultureel Centrum „De Brak-
ke Grond”

Voorstel van decreet

Zie Landelijk georganiseerde sportvereni-
gingen

Werkzaamheden

Regeling, blz. 1020, 1070, 1072, 1095, 1141
